

Prodaja kave v pražarni
v Žalcu
(za slaščičarno)
cena: od 360 do 420 SLT

Žalec,
Šlandrov trg 34a
telefon: 063/714-285

SAVINJČAN

Celje - skladišče
D-Per
III 5/1992

500000233.5

COBISS

Leto XIV - številka 5 - maj 1992

V glavi se zvrsti

Pogled v prihodnost

Srečni smo lahko, da je mir, da lahko vsako jutro brezskrbno odidem v šolo, da nismo begunci, da imamo hrano... Ampak, kdo bi razmišljal o tem, kaj vse imamo, ko pa se je najlaže hudovati nad tistim, česar nimamo, ali nad tistim, kar ni tako, kot bi moralo biti. Doma se hudujejo nad cenami šolskih potrebščin, ki so se bojda od lani povečale v povprečju skoraj za petsto odstotkov, nad visokimi cenami v trgovinah, nad tem in onim, za kar ni denarja... Da se ti zvrsti v glavi od vsega tega tarnanja! Še dobro, da ne razmišljamo o problemih odraslih, sicer bi naše otroštvo ne bilo več otroštvo. Morda res ni kakšno, ko bi želeli, ampak, kakšnega bi sploh želeli? Tudi če bi bilo drugačno, boljše, bi morda spet želeli drugačnega, še boljšega?

No, če malce pomislimo, res, takšna bo naša prihodnost? Boljša, slabša? Ah, pustimo času čas, morda bo ta pametnejši in prijaznejši od sedanjega.

V. Cerovšek

Za gradnjo avtoceste v občini ni ovir

Na povabilo žalskega župana Milana Dobnika so se v dvorani gasilnega doma zbrali župani tistih občin, ki so zainteresirane za avtocesto, republiški poslanci, na zatožni klopi pa so sedeli predstavniki ministrstva za promet, urejanje prostora in republiške uprave za ceste. Čeprav je Milan Dobnik uvodoma dejal, da naj ne bi razpravljali o tem, ali je avtocesta potrebna ali ne, v razpravi teh vprašanj ni manjkalo. Janez Črnej je namreč nanizal precej pomislekov predvsem z ekološkega vidika. Republiški poslanec Jože Arzenšek se je zavzel za podporo osnutka zakona o cestah, ki ga je pripravil dr. Ludvik Toplak, zahteval pa je pospešitev vseh postopkov pri pripravi dokumentacije za avtocesto. Bil pa je odločno proti nameravani

izgradnji tretjega pasu na sedanji trasi ceste Celje-Ljubljana, kajti to ni dolgoročna rešitev, ki pa bi zahtevala ogromno sredstev. Kavčičev zakon bi se tako zanesljivo pomaknil v tretje desetletje. Na številne očitke o počasnosti priprave dokumentacije oziroma načrtov so predstavniki republiške uprave za ceste in komiteja za promet valili krivdo na vlado in parlament. Po dosežani zakonodaji bi lahko začeli graditi avtocesto šele leta 1994, s tem pa se prisotni seveda niso strinjali. Zato so se zavzeli za sprejetje zakonodaje, ki bo zapletene postopke poenostavila in tudi pospešila. Kdaj bomo dočakali pričetek gradnje avtoceste med Lendavo in Koprno, tudi na tem sestanku nismo izvedeli, žalski župan pa je zatrdil, da v občini ni

več ovir in da čakajo samo še na dokumentacijo republiške uprave za ceste.

Ker moramo ohraniti ruševine nekdanjega rimskega tabora, kar so zahtevali arheologi, so strokovnjaki že pripravili nov predlog trase, po kateri naj bi vodila avtocesta skozi naselje Ločica ob Savinji. Zato bo potrebno porušiti dve stanovanjski hiši, ohranjeno pa bo več kmetijske zemlje. Pri avtopoligonu pa je predviden nov priključek na avtocesto. Priprava programske zasnove in pogojev naj bi bila končana v mesecu dni, potem pa bo sledila javna razprava o celotni trasi avtoceste Arja vas-Vransko. Pri Prekopi so traso malo pomaknili na sever v gozd in tako naj bi ohranili kmetijo Brišnik.

jk

Foto: D. Naraglav

Srebro s svetovnega prvenstva

V Bratislavi se je v soboto končalo svetovno prvenstvo v kegljanju. Na njem sta sodelovali tudi ženska in moška reprezentanca Slovenije. Ženska reprezentanca je ekipno osvojila srebrno medaljo, v ekipi pa je nastopila tudi 29 letna Mira Grobelnik, doma iz Pongraca. Mira je dosegla peti najboljši rezultat, podrla je kar 462 kegljev. Nastopila je tudi v dvojicah z Jožico Šeško in osvojili sta 20 mesto. Svetovna prvakinja je postala članica slovenske ekipe Marika Kardinar, ekipno pa so moški osvojili zlato kolajno. Miri Grobelnik iskrene čestitke!

T. TAVČAR

Turistični teden z Žalsko nočjo

Ker je zaradi vojne turistična prireditev Žalska noč lani odpadla, se na letošnjo, deseto, organizatorji še posebej skrbno pripravljajo. Tako bodo pripravili od 22. do 27. junija turistični teden, v katerem se bodo zvrstile kulturne in športne prireditve, trgovci pa bodo na Šlandrovem trgu pripravili številna presenečenja in posebno ponudbo.

Turistični teden bodo zaključili s tradicionalno Žalsko nočjo, ki se bo začela s kmečko ohceto. Organizatorji vabijo mladoporočence k sodelovanju, prijavijo pa

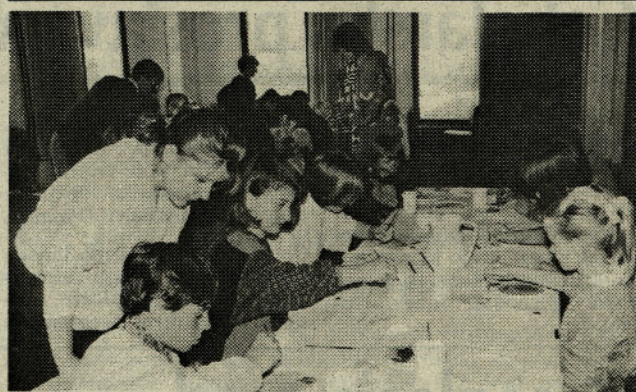
se naj na Mestno skupnost Žalec. Zanje namreč pripravljajo presenečenja, med njimi tudi poročno potovanje.

Turistično društvo in Mestna skupnost vabijo tudi gospodinje, da sodelujejo s svojimi kulinaricnimi izdelki na kmečki ohceti, najboljše bodo nagradili, dobrote pa bodo gospodinje lahko ponudile tudi obiskovalcem Žalske noči.

Turistična prireditev Žalska noč bo torej 27. junija, podrobneje o programu prireditve pa v prihodnji številki.

jk

Libojski ICSID

V Keramiki v Libojah se je zbralo 23 mladih likovnikov osnovnih šol žalske in celjske občine. Pod vodstvom strokovnjakov tovarne so poslikali različne predmete iz keramike. V tovarni so njihove izdelke, med katerimi je bilo precej zanimivih motivov, glazirali, razstavili pa jih bodo v Likovnem salonu v Celju. To je bila prva keramična kolonija, lahko bi jo imenovali tudi libojski ICSID, v Keramiki pa si želijo, da bi postala tradicionalna. Na posnetku šolarji petrovske in griške osnovne šole.

jk

Žalčani finalisti

Pretekli teden je bilo v telovadnici osnovne šole Žalec polfinale za mlajše pionirje v košarki. Domačini so najprej prepričljivo premagali Ljubljano z rezultatom 74:38, nato pa tesno ekipo Vrhnike (45:43). Z uvrstitvijo v finale so žalčani dosegli velik uspeh, trener Mitja Turnšek, ki uspešno vodi mlade košarkarje, je pohvalil celotno ekipo.

MIŠ MAŠ

14. JUNIJ OB 10, uri

GRIŽE - LETNO GLEDALIŠČE LIMBERG

Prvi sadovi sodelovanja

Na obisku pri nas so švicarski učitelji

Duhovni oče slovenko-švicarskega sodelovanja, ki ima brez dvoma tudi izredne zasluge za ustanovitev kluba slovensko-švicarskega sodelovanja, g. T. Bidermann je pripeljal na obisk prve goste. To so učitelji, člani kluba SLOVNICA.

Včeraj so prispeli k nam na obisk in si že sinoči ogledali galerijo Doreta Klemenčiča in Savinov salon ter občinsko knjižnico.

Danes bodo obiskali našo dolino, najprej livarno zvonov v Ferralitu, ogledali si bodo rimsko nekropolo in jamo Pe-

kel. Pot bodo nadaljevali v Zgornjo Savinjsko dolino, kjer si bodo v Radmirju ogledali cerkev in cerkvena oblačila, nato Logarsko dolino, izvir Savinje ter obiskali Robanov kot, kjer bodo imeli kosilo na turistični kmetiji. Popoldne se bodo podali v Kamnik, kjer si bodo ogledali tamkajšnje znamenitosti. Petek, 29. maja, bodo zopet posvetili obisku naše doline in Celja. Zjutraj bodo gostje osnovne šole v Žalcu, ob 11. uri pa OŠ Polzela. Popoldne si bodo ogledali keltske grobove v Grižah, baziliko v Petrovčah, nakar se bodo odpeljali v Celje na ogled gradu

in drugih znamenitosti. Zvečer bodo v njihovo čast pripravili v Žalcu koncert šolskega pevskega zbora.

Sobota bo namenjena ogledu Ljubljane in srečanju s slovenskimi politikami, zvečer bo skupna večerja s člani kluba Slovicca iz Žalca in prijatelji.

V nedeljo popoldne se bodo z brniškega letališča vrnili v Švico.

Upamo, da bomo dobri gostitelji, saj bo od tega odvisno, ali bodo še prihajali k nam, saj imamo obilo znamenitosti, ki si jih je vredno ogledati.

I.J.

Ustanovitev podjetniškega kluba LDS Žalec

LIBERALNO-DEMOKRATSKA STRANKA Žalec ustanavlja 30. maja KLUB PODJETNIKOV, ki bo vključeval v svoje vrste vse zainteresirane podjetnike (družbene firme, d.o.o., p.o. in obrtnike). V klubu bodo iz svojih vrst izvolili predsednika, dva podpredsednika, sekretarja in izvršni odbor.

Članstvo v klubu bo prostovoljno in ne bo obremenjeno s strankarsko pripadnostjo. Klub bo predstavljal servis za aktualizacijo trendov v gospodarski politiki, spremljanje in vplivanje na zakonodajo, sodelovanje z občinskim IS, vključeval bo usluge izobraževalnega, družabnega in propagandnega značaja. Delovanje bo neprofitno, pokrivalo se bo samo s članarino. Ustanovitev kluba se bosta udeležila dr. Bogomir Kovač in novi mini-

ster za finance Janez Kopač.

To je v zadnjem obdobju že četrta interesna inštitucija, ki jo ustanavlja LDS Žalec. Tako se odboru za človeku primerno

okolje, odboru za kmetijstvo in odboru za tisk, založništvo in promocijo slovenske besede priključuje podjetniški klub.

Gregor Vovk

Sklad za razvoj malega gospodarstva

Izvršni svet je sprejel predlog odloka o ustanovitvi sklada za razvoj malega gospodarstva, sprejeti pa ga morajo še zbori občinske skupščine. Sklad naj bi zagotavljal sredstva za prestrukturiranje gospodarstva in spodbujal razvoj malega gospodarstva. Sklad naj bi sredstva pridobival iz proračuna s prodajo družbenega kapitala, izdajo in prodajo vrednostnih papirjev, kreditnimi sredstvi, vložki domačih in tujih pravnih in fizičnih oseb ter prihodki, ustvarjenimi z lastnim poslovanjem. V sklad naj bi se prenesla tudi sredstva iz obresti in anuitet, ki so bila namenjena za razvojne kredite.

Čebelarstva proslava v Grižah

Zveza čebelarstkih družin občine Žalec bo skupaj s Čebelarstko družino Griže pripravila 27. junija 1992 ob 14. uri v Grižah proslavo ob 200-letnici izida prve slovenske čebelarstke knjige, ki jo je izdal pisatelj, župnik, čebelar in narodni gospodar Janez Goličnik.

Proslava bo potekala v sklopu praznovanja državnega praznika in pod pokroviteljstvom predsednika občinske skupščine Milana Dobnika.

Ob tej priložnosti bodo Janezu Goličniku za griško župnijo odkrili spominsko ploščo, proslava in kulturni program pa

bosta nato v letnem gledališču Lambérg, če bo vreme slabo, pa v domu Svobode v Grižah.

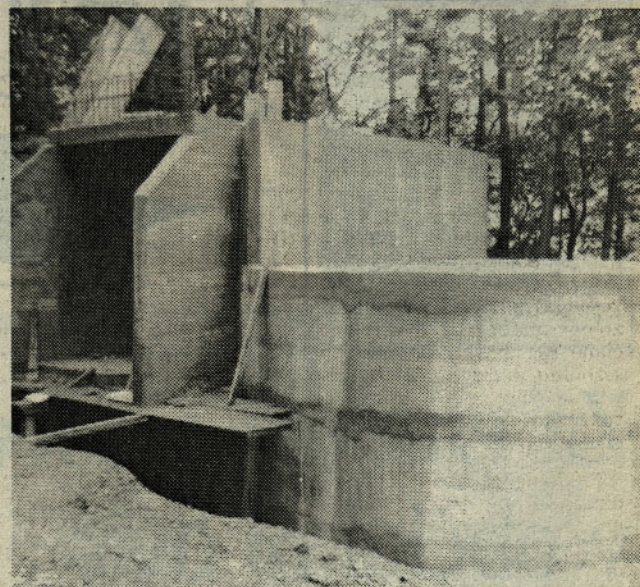
26. junija bodo na griški osnovni šoli odprli čebelarstvo razstavo, ki bo na ogled do 29. junija. Vablejni torej na proslavo in na ogled razstave!

čunovodske storitve. Ravnatelj osnovnih šol naj bi se tako posvečali predvsem pedagoškemu delu. Že ob ustanavljanju zavoda so nekatere šole imele pomisleke, ravnatelj osnovne šole Braslovče pa jih je na seji izvršnega sveta tudi utemeljeval. Za to šolo sedanja organiziranost predstavlja prej zavoro kot napredek. Racionalizacija na račun zmanjšanja normativov po mnenju Milana Ribiča ni nobena pridobitev. Vodstvo Zavoda se s pripombami ni strinjalo, tudi sekretariat za družbenoekonomski razvoj ugotavlja, da je opravičil svojo ustanovitev, da pa bo treba pomanjkljivosti še odpraviti. Z medsebojnim dogovarjanjem in pripravljenostjo bi verjetno nesporazume hitreje odpravljali, upoštevati pa bi kazalo tudi mnenja posameznih šol.

jk

Kmalu dovolj pitne vode

V naselju Pongrac pri Grižah je že ob najmanjši suši in večji porabi zmanjkovalo pitne vode. Zato so se delavci Komunalne lotili izgradnje dodatnega pretočnega rezervoarja. Tako bodo kapaciteto 50 m³ podvojili. Vrednost objekta s hidromehansko opremo znaša tri milijone SLT, zanj pa so zagotovili sredstva razširjene reprodukcije. Zaradi neuspelega samoprispevka je bila ta investicija nekaj časa vprašljiva, vendar so se v Komunali zaradi potreb kljub temu odločili, da ta problem solidarno rešijo. Dela na rezervoarju bodo zaključena predvidoma do konca junija. Na posnetku lahko vidimo objekt, ki ga gradi zasebnik Vinko Vučajnk.

jk

Poslanci o ureditvenih načrtih

Poslanci občinske skupščine bodo razpravljali in odločali kar o dveh, za gospodarstvo pomembnih ureditvenih načrtih. Obema pa nasprotujejo posamezni krajan. Z ureditvenim načrtom asfaltne baze in upravnega kompleksa Velika Pirešica naj bi določili nadaljnji razvoj baze, s predlogom pa se ne strinjajo člani društva za varstvo okolja in krajevna skupnost. Na osnovi strokovnih študij, ki so sestavni del ureditvenega načrta, je izvršni svet sklenil, da posreduje odlok v obravnavo in sprejem poslancem občinske skupščine. Meritve, ki so jih opravile pooblaščenice institucije, so pokazale, da so vplivi na okolje znatno pod predpisanimi mejami, kar nedvomno dokazuje, da pro-

izvodnja kalcijevega klorida ni ekološko oporečna.

Izvršni svet je sprejel tudi predlog zazidalnega načrta Arnovski gozd, ker je pa tudi temu predlogu nasprotujejo krajan, je izvršni svet sklenil, da se bodo pred obravnavo na skupščini pogovorili s krajan. Na pogovoru so

krajan vztrajali pri dosedanjih stališčih, kar pomeni, da se z zazidalnim načrtom ne strinjajo. Tudi v tem primeru so bila pridobljena vsa potrebna soglasja. V obeh primerih gre za pomembne razvojne in gospodarske načrte, od poslancev občinske skupščine pa bo odvisna njihova usoda.

jk

Delavci letos še niso dobili plače

Podjetje Hmezad Grames Poslovne storitve se je po razpadu Gramesa osamosvojilo. Ob razdružitvi so se dogovorili, da bodo delavci Poslovnih storitev opravljali pravne, pravnice, splošne in druge storitve. Milan Kolar, v.d. direktor, pravi, da so predvidena dela opravili, vendar pa za to niso prejeli nobenih plačil. Zaradi tega delavci v letošnjem letu še niso prejeli osebnih dohodkov. Ko smo se zanimali, zakaj ostala podjetja ne plačujejo storitev, smo dobili odgovor, da sodelovanje med podjetji in Poslovnimi storitvami ni ustrezno in da ne zmorejo poravnati stroškov. Problematiko je obravnaval tudi izvršni svet, podprl pa je pobudo delavcev o stečaju podjetja.

jk

Oskrbnine se niso povešale

V prejšnji številki smo pisali o kolektivni pritožbi staršev zaradi predvidene 13-odstotne podražitve oskrbnin v vrtcih. Izvršni svet je po obravnavi pritožbe sklenil, da oskrbnina za mesec marec, povešana za 45,5 odstotka, ostane v veljavi, opusti pa se predvideno povešanje za mesec april. Izvršni svet bo izpad prihodka zagotovil v proračunu.

jk

Dve novi lokaciji za odlagališče

Zahteve krajanov Ložnice o ponovnem vrednotenju predvidenih lokacij občinske komunalne deponije in iskanju dodatnih lokacij se že uresničujejo. Strokovnjaki so namreč ponovno prečesali Savinjsko dolino in našli še dve lokaciji. Prva je v bližini Gomilskega, kjer je že sedaj veliko divje odlagališče smeti, druga pa nad Miroslanom pri Libojah. Tako bo kmalu pripravljen nov predlog, na osnovi sedanjih kriterijev in tistih, ki so jih predlagali krajan Ložnice, bodo strokovnjaki predlagali najprimernejšo lokacijo, končno besedo pa bodo imeli poslanci občinske skupščine.

jk

Nesoglasja med Zavodom in šolami

Ob reorganizaciji vzgojno-izobraževalne organizacije je sredi lanskega leta občinska skupščina ustanovila javni zavod za področje vzgoje in izobraževanja ter

vzgoje in varstva predšolskih otrok. Njegova dejavnost zajema predvsem storitve na področju prehrane, čiščenja in vzdrževanja zgradb, prevoze otrok in ra-

Iniciativni odbor Krščanskih demokratov Žalec

vabi na ustanovni zbor krajevnega odbora SKD Žalec

ki bo v petek, 29. 5. 1992 ob 20. uri v skupščinski dvorani občine Žalec.

Gosta bosta Ivan Oman, član predsedstva RS in prof. Nace Polajnar, vodja poslanskega kluba SKD.

Vabljeni!

MJKROFON
E.MUCI

SLANDROV TRG 3
63310 ŽALEC
telefon: (063) 711-150
telex: (063) 711-262

Seznam kandidatov za volitve delegata v zbor združenega dela Skupščine občine Žalec na nadomestnih volitvah 11. junija 1992.

VOLILNA ENOTA: 13
DEJAVNOST: TRGOVINA
VOLI SE: 1 (en) delegat

Kandidata sta:

1. Nika Kolmančič, roj. 1961. leta, ing. organizacije dela, zaposlena v Trg. podjetju Savinjski magazin Žalec
Predlagatelj: Trgovsko podjetje Savinjski magazin Žalec

2. Boštjan Marovt, roj. 1967. leta dipl. ekonomist, zaposlen v Hmezad TP Nama Žalec
Predlagatelj: Hmezad, Trgovsko podjetje Nama Žalec

Žalec, 10. maja 1992

PRESEDNIK
OBČINSKE VOLILNE KOMISIJE
Milan Bratušek

SAVINJČAN

Časopis »Savinjčan« izdaja ČZP »Savinjski občan«, p.o., Žalec, Heroja Staneta 1
Telefon: 711-433, 711-451, Fax: 711-433

Ustanovitelj in izdajatelj: Skupščina občine Žalec
Predsednik izdajateljskega sveta: Milan Dobnik
Uredniški odbor: Franci Žagar (glavni urednik), Janez Kroflič (odgovorni urednik), Janez Cukjati, Nataša Jan, Brane Lobnikar, Darko Naraglav, Andreja Žolnir, Henrik Krajnc, Adi Vidmajer
Vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Mojca Nahtigal
Naklada: 13.000 izvodov
Tisk: D. P. Delo, Tisk časopisov in revij, p.o., Ljubljana, Titova 35.

Po sklepu RK za informiranje št. 23-91 je Savinjčan oproščen TPD.

Teden Rdečega križa

Trkanje na zavest, solidarnost, humanost

Predsednik Občinskega odbora Rdečega križa v Žalcu Janez Meglič je o pravkar minulem tednu Rdečega križa dejal takole: »Za nami je zopet teden Rdečega križa Slovenije. Marsikdo ga je občudoval le po dodatni poštni znamki in se je celo nad tem hudoval. Teden pa je potekal pod geslom Združeni proti nesrečam. Prvošolčke in učence sedmih razredov smo sprejeli med mlade člane RK, hkrati pa smo jih seznanili z vsebino in značajem delovanja RK kot mednarodne človekoljubne organizacije.

Predsedstvo občinske organizacije RK je ocenilo trenutno izvajanje programov ter zlasti problem beguncev in njihovo nastanitev. Prav te dni je občinska organizacija z občinsko pomočjo dobila včasno uporabo dodatne skladiščne prostore v Žalcu, ki so last Juteksa.

Ob izvajanju rednih programov nam največ skrbi povzročajo begunci iz BiH, ki jih je iz dneva v dan več. Večina jih je pri sorodnikih in znancih, izvršni svet in občinski štab za civilno zaščito pa sta v Domu krajanov v Letušu že pričela urejati začasni zbirni center. Pri oskrbi beguncev nam pomagajo tudi RK Slovenije, Karitas ter podjetja s svojimi izdelki in prehrano, pa tudi občani prinašajo oblačila in obutev. Začeli bomo zbirati tudi večje predmete za gospodinjstvo. Po posredovanju socialistične stranke smo prejeli pomoč članov našega zdamskega društva Oton Župančič iz Salzburga, v uporabo so nam dali celo kombi, za kar smo jim izredno hvaležni, še posebej Franciju Dergancu.

Naj povem, da RK Slovenije že prejema mednarodno pomoč, čeprav Slovenija uradno še ni sprejeta v mednarodni odbor RK, delujemo pa že skladno s programi in ženevsko konvencijo. V republiški skupščini mora biti sprejet poseben zakon o RK Slovenije, delovni osnutek zakona pa je že narejen. Občinski odbor RK Žalec zato priporoča vsem našim poslancem v republiški skupščini, da podpro sprejem

Franci Pesjak je s svojimi sodelavci in slovenskim klubom Oton Župančič iz Salzburga pripeljal pomoč za begunce iz BiH in jo izročil predstavnikom Rdečega križa Žalec. Z zbranimi oblačili in hrano je pomagal tudi beguncem s Hrvaške, tokratna pošiljka pa je bila že dvanajsta. Z akcijo zbiranja pomoči bo nadaljeval, prihodnjič bo poklonil občinskemu odboru RK tudi kombi.

Najpomembnejša načela RK so: humanost, nepristranost, nevtralnost, neodvisnost, prostovoljnost, enotnost in univerzalnost.

Tretji člen zakona pravi, da je RK Slovenije organizacija za prostovoljno pomoč, ki hkrati pomaga državnim organom na humanitarnem področju in v ta namen preprečuje in lajša trpljenje ljudi, ščiti življenje in zdravje ter zagotavlja spoštovanje človeka, posebno v času oboroženih spopadov, naravnih nesreč in v drugih izrednih stanjih.

Ta člen določa tudi skrb za zdravje in socialno zaščito vseh, ki so potrebni raznih oblik pomoči, brez kakršnihkoli razlik, poudarja pa tudi prostovoljnost in stalno pripravljenost članov, aktivistov RK za solidarnostno in človekoljubno poslanstvo.

tega zakona.

Predsedstvo RK Žalec poziva vse naše občane, da se pridružijo humanitarnim akcijam, saj človek nikoli ne ve, kdaj bo solidarnostno pomoč potreboval tudi sam. Zato ne odlašajte z darovi za tiste, ki so pomoči že potrebni, ko še imamo materialne in druge možnosti.

Na podlagi 8. člena pravilnika o dodeljevanju posojil za pospeševanje razvoja podjetništva in obrtništva v občini Žalec je Izvršni svet občine Žalec na 65. seji, dne 12. maja 1992, sprejel

SKLEP

o razpisu 3. natečaja za dodelitev posojil za pospeševanje razvoja podjetništva in obrtništva v občini Žalec.

I.

Razpisuje se javni natečaj za dodelitev posojil za pospeševanje razvoja podjetništva in obrtništva v občini Žalec v skupnem znesku posojila 6.000.000,00 SLT (šestmilijonov tolarjev).

II.

Posojila se prednostno dodeljujejo prosilcem za dejavnosti, ki odpirajo nova delovna mesta, za proizvodne dejavnosti, za dejavnosti, katerih programi imajo večji vpliv na razvoj območja, za dejavnosti, ki so izvozno usmerjene, za dejavnosti, ki uvajajo ekološko čiste tehnologije, in za dejavnosti, ki bodo dale pozitivne ekonomske učinke v skladu s kriteriji, ki so vsebina pravilnika, in za investicije, ki so usklajene s kriteriji za prestrukturiranje gospodarstva.

III.

Za posojilo lahko zaprosijo naslednji prosilci:

- samostojni obrtniki
- podjetja v zasebni, mešani in družbeni lasti
- občani, ki so pri pristojnem občinskem upravnem organu vložili zahtevo za izdajo obrtnega dovoljenja oziroma na pristojnem sodišču priglasištev za vpis v sodni register in priložili vse predpisane dokumente za ustanovitev obratovalnice oziroma podjetja.

IV.

Posojilo se dodeljuje z najdaljšo dobo vračila do 5 let. Višina obrestne mere za posojila znaša 5% ob upoštevanju valutne klavzule.

V.

Prosilci vložijo prošnjo za posojilo skupaj z zahtevano dokumentacijo do 15. junija 1992 na Sekretariat za družbenoekonomski razvoj in finance občine Žalec, Ulica Savinjske čete 5, 63310 Žalec.

V prošnji morajo prosilci navesti:

- ime in priimek oziroma oznako imena firme in naslov obratovalnice oziroma podjetja, opis in predračunsko vrednost investicije ter višino zaprosenega posojila
 - pomembnejše podatke o dosedanjem poslovanju oz. investicijski sposobnosti investitorja
 - nosilca in izvajalca naloge (vključno z zunanjimi)
 - predstavitev in utemeljitev projekta oziroma programa
 - predhodne raziskave in vire znanja
 - značaj investicije
 - vpliv izvajanja projekta na poslovanje podjetja ali obratovalnice glede na
 - a) proizvodne zmogljivosti in proizvodni program
 - b) tehnologijo
 - c) možnost trženja
 - d) preskrbo s surovinami
 - e) preskrbo z energijo in vodo
 - f) kadri
 - g) ekologijo
 - h) poslovni uspeh
 - program izvajanja investicije
 - vire financiranja oziroma zaprto finančno konstrukcijo investicije.
- Prosilci morajo prošnji za posojilo priložiti naslednje dokumente: a) potrdilo o vpisu obratovalnice v register obratovalnic oz. sklep o vpisu podjetja v sodni register ali izjavo o pričetem postopku za ustanovitev obratovalnice
- b) potrdilo o rednem plačevanju zapadlih davkov in prispevkov
 - c) dokazila glede na namen posojila.

VI.

Izvršni svet SO Žalec bo najkasneje v roku 90 dni od dneva poteka roka za vložitev prošenj sprejel sklep o dodelitvi posojil in ga najkasneje v 8 dneh po sprejemu posredoval vsem prosilcem.

VII.

Vloge bomo sprejemali tudi po preteku razpisnega roka, vendar najdlje do 31. oktobra 1992. Posojila za naknadno prispele vloge se bodo dodeljevala po kriterijih natečaja v okviru razpoložljivih sredstev.

VIII.

Posojila se plasirajo prek ustrezne bančne ustanove ali druge finančne organizacije, s katero bo Izvršni svet občine Žalec sklenil pogodbo o medsebojnem sodelovanju.

IX.

Sklep se objavi v Savinjanu in Delu.

Predsednik IS
Boris Krajnc

SKUPŠČINA OBČINE ŽALEC IZVRŠNI SVET

na podlagi določil 12. člena ustavnega zakona (Ur. list SRS, št. 32/89) in sklepa seje izvršnega sveta skupščine občine Žalec z dne, 12. 5. 1992 objavlja

RAZPIS

za občinski raziskovalni program za leto 1992

1. za raziskave, ki obravnavajo občinske probleme (s področja gospodarske, prostorske in socialne problematike občine);
2. za raziskave, ki obsegajo skupne medobčinske oziroma regijske probleme (problematika varstva okolja);
3. raziskovalno-razvojne naloge, ki obravnavajo razvojno problematiko žalskega gospodarstva, in sicer:
 - dolgoročne raziskave novih proizvodnih usmeritev
 - uporabne raziskave za izboljšanje tehnologije, ki bodo rezultate dajale v tekočem srednjeročnem obdobju
 - razvojne naloge, ki predstavljajo prenos raziskovalnih dosežkov v prakso.

Naloge pod 1. točko sofinancira izvršni svet skupščine občine Žalec iz sredstev za raziskovalno dejavnost do višine 50%, naloge pod 2. točko do višine 30% in naloge pod 3. točko do višine 20%.

Rok za prijavo je en mesec po objavi. Morebitne druge potrebne informacije dobite na Občinskem sekretariatu za družbenoekonomski razvoj in finance Žalec, Savinjske čete 5, telefon 711-311, kamor pošljite tudi prijave.

HMEZAD GRAMES Žalec

odda v najem poslovne prostore v Žalcu, Šlandrov trg 20, v središču mesta, površine 362,70 m² v I. nadstropju in 301,11 m² na podstrešju.

Cene so ugodne in skladne z gibanjem cen za najem poslovnih prostorov. Informacije po telefonu št.: 711-211 ali 711-017 (Kolar).

MJKROPIŠ
E.MUCI d.o.o.

ŠLANDROV TRG 3
63310 ŽALEC
telefon: (063) 711-150
telex: (063) 711-262

Precej krvodajalskih akcij

V naši občini je bilo minule dni več krvodajalskih akcij. Največ krvodajalcev 219, je kri darovalo v Žalcu, na Vranskem 102, v Grižah 51 in v Šempetru 77 krvodajalcev. Med rekorderji-krvodajalci pa je nedvomno Jože Dravec, ki je doma iz Šešča in je kri na zadnji akciji v Šempetru daroval 164-ič. Ob tem rekordu je dejal:

»Med krvodajalce sem se zapisal zelo mlad. Bilo je leta 1961 v Gornji Radgoni, od koder sem doma. Bila je prometna nesreča, potrebovali so kri, dal sem jo ter tako rešil življenje. Kmalu sem se preselil v žalsko občino, tu pa darujem kri 28 let.«

Jože ima krvno skupino AB, ki je še posebej iskana. Tako je mnogokrat daroval kri v celjski in ljubljanski bolnišnici. Jože pravi, da bo kri dajal, dokler bo zdrav.

tt

Adriatic
zavarovalna družba d.d.
assicurazioni s.p.a.

Do 14. junija 10% popust

za vse vrste zavarovanj, razen obveznega paketa, avtomobilskega zavarovanja in »obrnitkega

POOBlašČENE AGENCIJE IN ZASTOPNIKI:

AZUR d.o.o., Bevkova 6, Žalec, tel.: 712-181, 711-223,
delovni čas: od 8. do 12. ure, sreda do 17. ure

VRANSKO: Romuald PAVLIČ, Brode 24, Vransko

TABOR, GOMILSKO, TRNAVA: Viktor DROLČ, Črni vrh 45, tel.: 726-004

BRASLOVČE, LETUŠ: Renata ROTER-KRALJ, Rakovlje 49

POLZELA, ANDRAŽ: Andrej POTOČNIK, Polzela 86, tel.: 721-128

GALICIJA, VINSKA GORA: Marija STUDNICKA, Podvin 216, Žalec, tel.: 712-734

ŠEMPETER, PONIKVA: Bojan PUSTINEK, Podvin 1, Polzela, tel.: 721-086

PREBOLD: Dragica ŠON, Migojnice 122, Griže, tel.: 714-418

GRIŽE, ŠEŠČE: Alida VODEB, Pongrac 100/a, Griže, tel.: 713-887

LIBOJE, PETROVČE: Marjana TOPOLOVEC, Podvin 232, Žalec, tel.: 714-479

ŽALEC, VRBJE: Jernej KOŠTOMAJ, Fl. Pohlina 4, Žalec, tel.: 712-447

ŽALEC: Tatjana LAZAR, Kidričeva 7, Žalec, tel.: 713-468

SIPRO, Stanovanjsko podjetje Žalec

Najemnine za stanovanja in poslovne prostore so se povečale od 1. maja 1992 za 9,2 odstotka.

Dovoljena rast za junij znaša 5,5 odstotkov. Povprečna najemnina za stanovanje v aprilu je znašala 1.901,00 SLT in je 37,20 SLT za m².

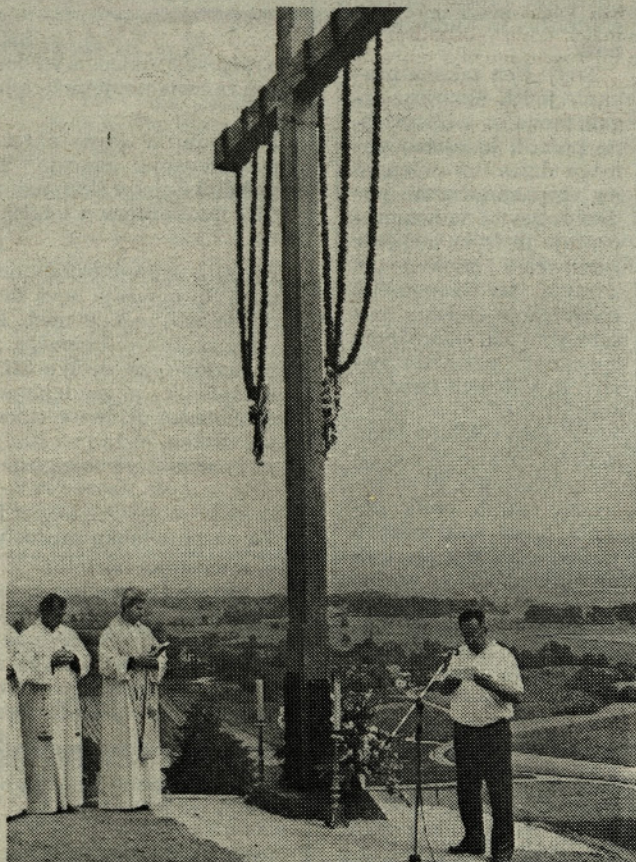
Povprečna najemnina za m² poslovnega prostora znaša 241,00 SLT. Podatek za april ni bil točen.

Evharistični križ v Založah

V času evharističnega kongresa leta 1935 so bili po vsej Sloveniji postavljeni evharistični križi. Bili so zunanji izraz priprave na ta velik dogodek, izražali pa so tudi željo, da ostane znamenje in spomin nanj. Kot je razvidno iz zapisov, je že takrat veljalo geslo: Bog blagoslovi, ohranjaj in varuj krasno slovensko zemljo in slovenski narod. Tudi v Založah pri Polzeli so na Kokalovem hribu postavili križ. Ker pa so ti križi bili tudi simbol slovenstva, jih je okupator že leta 1941 dal požagati. Tako je na tleh obležal tudi križ v Založah in bil uničen. Visok je bil kar osem metrov.

Letos so krščanski demokrati s Polzele sprejeli pobudo, da ponovno postavijo evharistični križ na omenjeno mesto v Založah. Z akcijo so pričeli pred dvema mesecema in minulo nedeljo so križ ponovno blagoslovili.

Na Kokalovem hribu se je zbralo veliko vernikov in članov domače stranke in iz sosednjih krajevnih skupnosti. V imenu organizatorjev je zbrane najprej pozdravil dr. Janez Cukjati, polzelski župnik. Jože Kovačec je križ blagoslovil, pri tem sta mu pomagala še andraški in braslovški župnik. V imenu krajevnih skupnosti Polzela je spregovoril Stanko Novak. V imenu krščanskih demokratov so nato spregovorili še delegati iz Griž, Gomilškega, Braslovč in

iz Celja Janez Lampret, predsednik volilne komisije Skupščine Slovenije, ki je spregovoril v imenu slovenskih krščanskih demokratov iz Ljubljane. Nastopila sta polzelski moški

in mešani zbor in prof. Marica Kotnik-Šepc, ki je po 57. letih zopet recitirala Slomškovo pesem, tako kot tedaj, ko so križ prvič postavili.

T. T.

Drugi kongres Slovenskih krščanskih demokratov

G. Žolnir, g. Mohor, dr. Cukjati in podpisani smo se kot delegati in gostje iz Žalca udeležili drugega kongresa Slovenskih krščanskih demokratov 16. 5. v Ljubljani.

Uvodni del je bil namenjen pozdravnim govorom tujih in domačih gostov. Gostje iz Avstrije in Nemčije (še posebej osebni odposlanec kanclerja Kohla) so jasno povedali, da s simpatijami in s skrbjo spremljajo razvoj demokracije pri nas in da je padec Peterletove vlade povzročil prevelik zasuk v levo. Nedvoumno je bilo povedano, da do komunizma nimajo prav nobenega zaupanja. Tudi nizozemski

predstavnik je poznal naše težave in priznal, da tudi njim ni tuje razočaranje nad koalicijskimi partnerji. Pozdrave in tehtne besede smo slišali še od predstavnika predsednika Andreottija, dr. Cesarja iz Hrvaške, dr. Buseka iz Avstrije in vseh slovenskih političnih strank. Oglasili so se še predstavniki zamejskih Slovencev in splošni vtis je bil, da imajo krščanski demokrati mnogo prijateljev po Evropi, da ne govorimo o ugledu našega predsednika Peterleta, ki si ga je ustvaril s pokončno držo in trdim delom in to že takrat, ko so današnji prenovitelji bili še zagnani pregazitelji svobode in intelektualne misli. Imel

sem to priložnost, da sem v krogu intelektualcev okoli revije 2000 z g. Peterletom sodeloval nekaj let. Takrat je to delo osebno prinašalo samo težave, za nekatere celo zapor. Današnje vodstvo SKD ni vstopilo iz vakuma, za njimi je osebna in družbena zgodovina.

Kongres je bil izredno natrpan s sprejemanjem različnih poročil, statuta in programa. Medijsko pa sta bila v ospredju dva dogodka: pristop g. Omana in priključitev zgodovinske SLS. G. Omana smo pozdravili z dolgim aplavzom in ga tako z aklamacijo vključili v naše vrste. Izvoljen je bil za podpredsednika stranke in tudi takoj predlagal, da se ustanovi slovensko kmečko gibanje v okviru SKD.

Zamejska Slovenska ljudska stranka je na zboru zaupnikov stranke iz vsega zamejstva predlagala združitev s SKD. Njihova zgodovinska naloga je izpolnjena, Slovenija je svobodna, demokratična država in kot je povedal g. Savelli, baklo demokracije vračajo v domovino in roke stranke, ki ji najbolj zaupajo.

Listino o priključitvi sta pred novinarji podpisala g. Peterle in g. Savelli in ob tem imela krajšo tiskovno konferenco.

Šele ob 22. uri, ko smo bili že na koncu z močmi, se je kongres zaključil z razglasitvijo volilnih rezultatov. Naš predsednik je bil ponovno zasluženo izvoljen, in to skoraj na dan točno, ko bo predal svojo premiersko dolžnost dr. Drnovšku. Pa ni treba misliti, da je zasedanje potekalo v senici vladnega poraza. Brez sledu pesimizma in grenkobe, celo v izredno vedrem razpoloženju smo kongresniki zaključili 2. kongres SKD, ki je potekal pod geslom Ni nam vseeno. Odbile so že zgodnje jutranje ure, ko smo žalčani med zadržanji in najbolj vztrajnimi še vedno prepevali s Peterletovim Lojzetom »Slovenec sem...« Matjaž Lesjak

LDS Žalec v prvem polletnem obdobju

Poročilo o aktivnostih stranke v letu 1992

Že v lanskem letu si je Občinski odbor LIBERALNO-DEMOKRATSKE STRANKE zadal za svoj cilj izvesti projekt NOVA SAVINJA. Gre za izdajo publikacije z ekološko in turistično analizo reke Savinje s pritoki. K sodelovanju smo pritegnili celo vrsto pokroviteljev in strokovnjakov. Knjiga je sedaj tik pred izdajo (5. junij); njena promocija bo v Mozirju, Velenju in Žalcu, kajti pri njenem nastanku so sodelovali strokovnjaki iz treh občin. Komercialni naslov knjige, ki je tiskana na recikliranem papirju, je POTEPTANA PRIRODA. Projekt je podprl tudi občinski sekretariat za varstvo okolja in urejanje prostora. Nenazadnje bo s tem izpolnjena obljuba iz predvolitev, da se bomo trudili, da postane SAVINJA naša skupna sreča in ponos, kot čist, občankam in občanom ljub vodotok.

V začetku leta je mlajši del našega članstva ustanovil strankarski podmladek: občinski odbor MLADIH LIBERALNIH DEMOKRATOV. Na ustanovni skupščini sta bili izvoljeni dve podpredsednici in en podpredsednik (Simona Križnik z Vranskega, Petra Roter iz Petrovč in Dimitrij Pur iz Žalca) in predsednica Tanja Petrovski iz Gotovelj.

Predstavniki MLD Žalec so bili izredno aktivni na kongresu MLD v Izoli, kjer je kongres sprejel vseh njihovih 39 resolucijskih predlogov. Od tega že tečeta dve republiški akciji v Žalcu, to sta FESTIVAL AKUSTIČNE GLASBE '92 (19. IN 20. junija v Žalcu, ki bo vključen v prireditve ob Žalski noči) in projekt RADOŽIV (to je evidenca in zaščita ogroženih živalskih vrst v Sloveniji). Festival bo finančno podprl

MLADINSKI SVET R Slovenije.

Stranka se je v začetku leta pridobila nekaj novih članov, poprečne starosti 37 let. V izvršni odbor smo izvolili tudi novega člana, upokojenca gospoda Vlada Kralja. Slednji tudi vodi odbor za kmetijstvo pri izvršnem odboru OO LDS Žalec, ki je bil ustanovljen v januarju. Odbor je pripravil tudi nekaj pobud in predlogov za občinsko poslansko skupščino, ki je večino predlogov sprejela in jih prek republiških poslancev plasirala v skupščini R Slovenije. Program odbora za kmetijstvo iz Žalca je bil potrjen na kongresu v Ljubljani. Vsi, ki program poznajo, vedo, da je vključen tudi v program dela novega ministra za kmetijstvo gospoda mag. Jožeta Protnerja. Prihodnje sejo pripravlja odbor na temo gozdarstva in demografsko ogroženih področij v juliju mesecu v Braslovčah.

Na seje odbora so vabljene članice stranke, člani drugih strank, kmetje ter kmetijski strokovnjaki.

V marcu mesecu je bil kongres LDS, kjer je bil za predsednika stranke izvoljen dr. Janez Drnovšek. Za podpredsednike so bili izvoljeni: Edvard Oven, Jaša L. Zlobec, dr. Bogomir Kovač in za podpredsednico: Vika Potočnik. Stranka se je reorganizirala in preprečila enovladje v svojih vrstah. Tako imamo po novem enega predsednika/co stranke (dr. Janez Drnovšek), enega predsednika/co poslanskega kluba (Jožef Školč), enega predsednika/co sveta LDS (Mile Šetinc), ki je najvišji organ stranke med kongresi, enega predsednika/co koordi-

nacije lokalnih odborov (Branko Kodrič iz Kopa) in enega sekretarja/ko stranke (Gregor Golobič).

Stranka je v letošnjem letu začela z akcijo ustanavljanja krajevnih odborov (KO) LDS v vseh večjih KS v občini. Menimo, da bo potrebno povsod, kjer imamo zainteresirano članstvo in pričakujemo spremembe glede preizpeditve lokalne samouprave (nove občine), ustanoviti zasetke bodočih občinskih odborov. Do sedaj smo ustanovili KO LDS Braslovče in KO LDS Šempeter. V Braslovčah so za predsednika KO izvolili Emila Ribiča, ravnatelja OŠ Braslovče, v Šempetru pa Petra Kočevarja, študenta. Programi krajevnih odborov so usmerjeni predvsem v krajevno problematiko in specifično lokalno kadrovske populacije. Krajevni odbori so v odnosu do občinskega odbora popolnoma samostojni, povezuje jih manifest liberalizma in statut LDS ter sodelovanje na občinski in republiški ravni.

30. maja bomo ustanovili PODJETNIŠKI KLUB LDS Žalec. Gre za izrazito stanovsko organizacijo (klub obrtnikov, lastnikov podjetij in direktorjev), ki ji bo stranka nudila servis tehničnih, političnih in kadrovskega uslug, organizirala spremljanje sprejemanja gospodarske zakonodaje, informiranje, vplivanje na republiško gospodarsko politiko ter organizirala družabna srečanja. Vsi člani kluba bodo imeli usluge brezplačne; na zanimiva srečanja (seminarji, izobraževanja ipd.) bodo vabljene tudi ostali zainteresirani.

Za OO LDS Žalec sekretar Gregor Vovk

V SDP vedno več mladih

Vodstvo žalskih prenoviteljev je med drugim na srečanju z republiškim opozorilo, da stiki s članstvom niso zadovoljili. Zato so pripravili v občinski matični knjižnici pogovor s predsednikom Cirilom Ribičičem, Franci Tratar pa je že kar na začetku pogovora gostu zastavil številna vprašanja, opozoril pa je tudi na slabosti delovanja stranke.

»Pripombe in kritike, ki jih je izreklo žalsko vodstvo smo že obravnavali. Nekatere med njimi smo že proučili in jih bomo pri nadaljnjem delu upoštevali. Strinjamo se, da moramo članstvo in vodstvo stranke pomladiti. Ugotavljamo pa že, da stranka pridobiva na zaupanju zlasti med mlajšimi občani. Mnogi člani prejšnje ZKS, med njimi tudi tisti, ki so bili v vodstvu (Popit, Krajgher) niso člani stranke, ni pa razloga, da bi nekatere starejše člane izključevali. Razmišljali smo tudi o imenu stranke, vendar zaenkrat nismo našli ustrežnejše rešitve,« je dejal Ciril Ribičič.

V razgovoru je prisotne

zanimalo dogajanje pri oblikovanju nove vlade, precej izrečeno tudi na račun dogajanj v slovenskem parlamentu.

Po prejetih odgovorih na vprašalnik o volitvah, ki smo ga objavili v prejšnji številki, bi lahko sodili da vas to vprašanje ne zanima. Dobili smo le petdeset odgovorov. Zato smo se odločili, da vprašalnik objavimo še enkrat, pošljite pa nam ga na uredništvo najkasneje do 12. junija. Na ovojnico pisma pripišite vprašalnik in ne bo vam treba plačati poštne.

VPRAŠALNIK

Ali nameravate voliti na naslednjih volitvah?

da ne ne vem

Katero stranko bi volili?

SDP - Social demokratske prenove
Krščanske demokrate
LDS Liberalno demokratsko stranko
SDZ - Narodno demokratsko stranko
DS - Demokratsko stranko
SDSS - Socialdemokratsko Zelene
Slovensko ljudsko stranko
Socialistično stranko

Katere žalske veljake poznate?

.....
.....
.....
ostali

Kateremu izmed njih bi zaupali?

.....
.....
nobenemu ne vem

TRGOVINA

BOGATA PONUDBA
- UGODEN NAKUP

Dolenja vas - Prebold, tel.-fax.: 723-047

FLOK - insekticid 250 ml	146,00
AVA - pral. prašek 3 kg	486,90
LIND - zeleni pral. praš. 3 kg	474,40
Makedonski riž 1 kg	58,30
SMEDEREVKA - vino 1 l	53,80

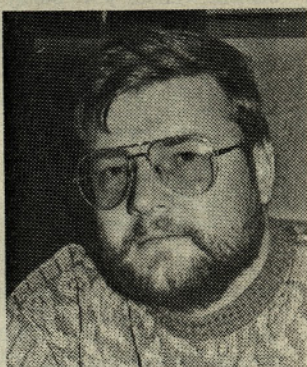
EMAJLIRANA POSODA II. vrsta kg 320,00
SEMENA VSEH VRST, KRMILA, TEKSTIL,
IGRAČE, KOZMETIKA po ugodnih cenah!

MJKROplus
ELU...
SANDROV TRG 3
63310 ZALEC
telefon: (063) 711-150
telefax: (063) 711-262

Intervju z vodjem enote Surovine Viljemom Pleterskim

Smo še vedno prebogati?

Mnogo koristnih odpadkov konča na odlagališčih, še bolj boleča pa so črna odlagališča ob naših vodah, gozdovih, travnikih, ki nadvse kvarijo izgled našega okolja. Številne očiščevalne akcije KS, šol, lovcev, ribičev in mnogih drugih, vključno z delovnimi organizacijami, ki se ukvarjajo z zbiranjem in recikliranjem odpadkov, nekako blažijo situacijo, žal pa kaj bistveno ne bo bolje, dokler ne bo sleherni človek začutil potrebe po čistem in zdravem okolju.

Po zaslugi Surovine Maribor – enote Žalec mesečno kar 500 do 900 ton recikliranih odpadkov najde pot do proizvodnje. Prav za toliko odpadkov razbremenijo komunalne deponije in naše okolje. Da bi kaj več zvedeli o njihovem delu in težavah, smo pred mikrofonom povabili vodjo enote Viljema Pleterskega. »Naša enota zaposluje le 19 ljudi, smo pa relativno dobro opremljeni s kamioni in stiskalnicami. Največ sortiramo in baliramo odpadnega papirja, veliko pa je tudi železa, pločevine in drugih kovinskih odpadkov iz industrije. Na področju občine imamo postavljenih 110 zabojnikov, poleg tega pa odpadne surovine odvažamo še z dvema grablčema, ki se sama nalagata. Glavni problem pri vsem tem pa je, da se v zabojnikih, ki so namenjeni za posamezno odpadno surovino, znajde vse mogoče, kar potem težiše naše delo in veča stroške zbiranja in predelave...«

Kaj bi po vašem bilo potrebno storiti, da do tega ne bi prihajalo ali kako zbirati odpadke?

»Z zaprtjem deponije na Ložnici se je problem odlaga-

nja odpadkov še povečal. V medijih je bil problem tega odlagališča jasno prikazan, vendar pa občani, ki niso doma na Ložnici, tega problema ne jemljejo dovolj resno. Vsi prenašajo to skrb na komunalce, dejansko pa je to problem vseh nas. Že doma bi morali ločevati odpadke. Žal v naši državi zaenkrat še nismo tako daleč, da bi ločevali organske odpadke od neorganskih, vendar pa bi morali ločevati vsaj odpadne uporabne surovine od pravih komunalnih odpadkov. Kar precej je tega sicer narejenega na področju zbiranja odpadnega papirja, kjer smo v svetovnem vrhu, zasluge za to imajo zlasti osnovne šole. Ob tem pa lahko povsod vidimo odvržene in odslužene štedilnike, pralne stroje in druge proizvode bele tehnike, vključno s številnimi deli avtomobilskih karoserij in drugimi uporabnimi in neuporabnimi odpadki.«

V večina KS naše občine so poskrbeli za redno odvažanje komunalnih odpadkov, postavljenih pa je tudi več zabojnikov za večje kosovne odpadke, ki so zanimivi zlasti za vas.

»Te zabojnike so odvažali na

deponijo na Ložnico, kjer so jih delavci delno prebrali, vendar se je veliko uporabnih surovin tudi zasulo, tako da se je deponija, zaradi običajno velike volumnosti teh predmetov, še hitreje polnila. Škoda je tako dvakratna. Poudariti pa velja, da del zbranih odpadnih surovin pripeljejo občani sami. Precej pa jih poberejo tudi ob akcijah KS. Seveda pa se pri nas vsi odpadki še sortirajo glede na strukturo. Prav v to je vloženo veliko dela pa tudi stroškov. Tako sortirani uporabni surovinski odpadki gredo od nas v železarno, livarno, papirnico, steklarne. Ob večji zavesti vseh nas pa bi bilo tega lahko še več. Bogate države se tega zavedajo, kaj pa mi?«

Kako je po vaši oceni poskrbljeno za zbiranje odpadkov v naši občini in kaj to pomeni v finančnem pogledu za zbiratelje?

»Na splošno lahko rečem, da smo v prehodni fazi, in sicer na bolje. Bilo pa bi morda še veliko bolje, če ne bi bilo lanskim napak vladne politike, ki je vsakemu prinašalcu zaračunala za oddano surovino prometni davek. Ta je bil nato ukinjen, sedaj pa je zopet veljaven. Tako se za barvne kovine plača 20% prometnega davka. Mi v Surovini mislimo, da je to povsem napačno, saj smo tako zopet zavrla drobno zbirateljstvo. Odpadna pločevina je ovrednotena zelo malo, morda le toliko, da prinašalcu pokrije stroške prevoza, zato je pravi nesmisel, da mora od tega plačati še prometni davek. Vsekakor pa lahko rečem, da imamo v občini dokaj dobro rešeno zbiranje odpadnih surovin. Iz podjetij redno odvažamo zabojnike z odpadni-

mi surovinami, s KS se dogovarjamo glede na potrebe, pri trgovinah, kjer se pojavlja odpadni papir, pa imamo zabojnike.«

Kot vemo in vidimo, je še množica črnih odlagališč. Kaj je po vašem mnenju potrebno storiti, da bi teh bilo čim manj oz. jih sploh ne bi bilo več?

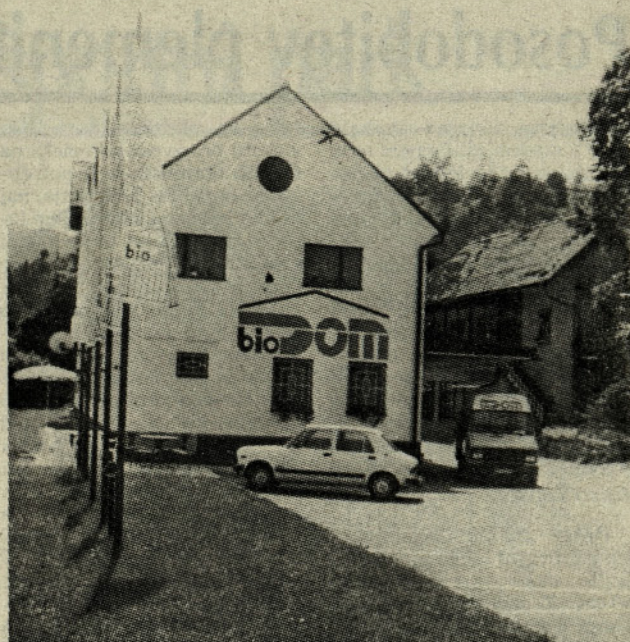
Radi bi se primerjali z Evropo, žal so tudi na tem področju daleč pred nami. Mislim, da je poleg večje osveščenosti ljudi k temu najbolj pripomogla kaznovalna politika, ki vsakega onesnaževalca močno udari po žepu. Menim, da bi tudi pri nas morali izvajati strožje sankcioniranje in vse, ki onesnažujejo okolje, ustrezno kaznovati. Vsekakor pa je treba osvestiti ljudi in zlasti pri mladih krepiti čut in odgovornost za lepo in čisto naravo...«

In za konec najinega pogovora, kaj bi sporočili našim bralcem in občanom naše občine?

»Vsem, ki jim je kaj do lepega in čistega okolja, bi priporočil, da odpadne surovine sortirajo in jih pripeljejo v našo enoto. Če je tega več, pa naj nam sporočijo in bomo sami poskrbeli za odvoz (vsaj za kamion). S tem bodo počistili doma in prispevali k lepšemu in čistšemu okolju. Nenazadnje bodo pomembna vez med nami in industrijo, ki te odpadne surovine potrebuje. Ob tem pa se lahko pri nas oskrbijo z izdelki iz železarne, Palome in od drugod po znatno nižjih cenah, saj vse to dobimo v zameno za zbrane surovine. V prihodnje pa bo v naši prodajalni, na sedežu enote pri griškem mostu, še znatno več drugih izdelkov...«

Tako torej Viljem Pleterski, ki je kot lovec in planinec tudi sam velik prijatelj čiste in neoskrunjene narave. Skrb za okolje pa je nedvomno najboljša naložba za prihodnost. Tega ne velja pozabiti.

D. Naraglav

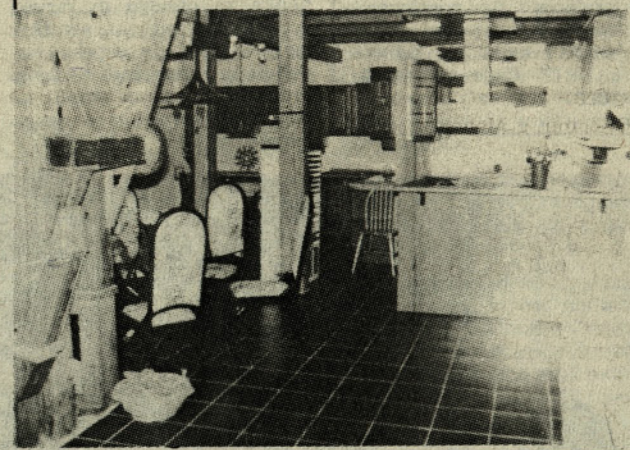
Bio dom za vaš dom

Pohištvni salon Bio dom na Teharski 111 v Celju postaja največji in tudi najcelovitejši zasebni ponudnik pohištva. Bio dom vam za vaš dom na 500 kvadratnih metrih ponuja kuhinjsko pohištvo, sedežne garniture, kopalniško opremo, stavbno pohištvo po naročilu, dnevne sobe in spalnice. Posebnost salona je češnjeva kuhinja iz masivnega lesa, ki je proizvod lastnega znanja in dela. Pripravljajo pa tudi program sedežnih garnitur, ki bo dostopen tudi tistim s tanjšimi denarnicami. Z lastno žago, proizvodnjo pohištva, prodajnim salonom, dostavo in montažo, projektiranjem in svetovanjem obvladujejo najcelovitejšo ponudbo za vsakega, tudi najbolj zahtevnega kupca.

Ker je opremljanje stanovanja zahtevna in za mnoge kupce zapletena zadeva, vam svetovalci, arhitekt in mojstri Bio doma prihranijo mnogo skrbi in dragocenega časa. Z opremljanjem stanovanj in poslovnih prostorov si Bio dom širi krog poslovnih sodelavcev in prijateljev. Če želite, da vas obiščejo na domu in vam svetujejo, jih pokličite na telefon 29-144.

Na posnetku Bio dom, ki je posodobil poslovne prostore in vas vabi, da ga obiščete.

jk

KOVINSKA
INDUSTRIJA
VRANSKO

V vili Košenina na Vranskem smo odprli novo prodajalno

NUDIMO VAM:

- Kvalitetne peči za centralno ogrevanje (trajnožarne in olje – plin)
- Toplozračne peči in brzoparilnike
- Toplotne črpalke
- Gospodinjske aparate (pralne stroje, štedilnike, hladilnike...)
- Kuhinje Gorenje
- Male gospodinjske aparate
- Kmetijsko in vrtalno orodje

Pripravili smo vam ugodne cene ter ugodne plačilne pogoje:

- plačilo s čeki
- ugodni krediti
- popust pri plačilu z gotovino do 25%

Srečanja z vami se veselimo vsak delovni dan med 8.00 in 16. uro ter ob sobotah med 8.00 in 12. uro.

Telefon: 063/725-110

VABLJENI

ŽENSKI IN MOŠKI
FRIZERSKI SALON

HARDY

SAŠA KRAJŠEK

Šlandrov trg 39,
ŽALEC

Ustanovili so hranilnico Agrina

V štirih letih poslovanja si je hranilno kreditna služba Agrina pridobila prek pet tisoč varčevalcev, v zadnjih treh mesecih so beležili povprečno stanje vlog v višini 47 milijonov SLT. Ker pa nova zakonodaja opušta sedanjo obliko organiziranega varčevanja, so se v Agrini odličili, da ustanovijo

družbo z omejeno odgovornostjo. Tako je 16 posameznikov in šest podjetij ustanovilo Hranilnico Agrina z 41.900 ecu oziroma 4.403.000 SLT ustanovnega kapitala. Poroštvo je prevzela Ljubljanska banka. Hranilnica Agrina bo zbirala predvsem sredstva občanov, manjših podjetij in fizičnih oseb in jih plasirala

v najbolj rentabilne naložbe. Varnost, likvidnost in rentabilnost bodo torej temeljni cilji hranilnice. Ker bodo nudili konkurenčne obrestne mere in kakovostne storitve, pričakujejo, da bodo pridobili zaupanje varčevalcev in podjetnikov. Zato bodo razširili dejavnost in mrežo varčevalcev.

jk

Posodobitev plemenitilnice

Tekstilna tovarna Prebold se je v svojem jubilejnim letu, ko praznuje 150-letnico obstoja, lotila ene najdražjih investicij zadnjih nekaj let. Rekonstrukcija in posodobitev plemenitilnice, ki bo omogočala izdelavo širokih tkanin, bo pripomogla k uveljavljanju proizvodov na zahtevnem zahodnem trgu in s tem omogočila nadaljnji obstoj tovarne. Več o tem sta nam povedala generalni direktor Drago Pušnik in direktor poslovno-proizvodnega programa Tkanin Vinko Žohar.

Drago Pušnik: Doslej smo v naši tovarni lahko proizvajali le ozke tkanine, široke 90 cm. Z izgubo jugoslovanskega trga in splošnega nezanimanja konfekarjev za ozke tkanine doma in v tujini, smo se morali lotiti te investicije, če želimo dobiti nova tr-

žišča oz. obdržati stara. Ker v svetu proizvodnja temelji na širokih tkaninah, se je potrebno prilagoditi. Investicija naj bi bila končana v letošnjem letu, v januarju pa bi že začeli s poskusno proizvodnjo.

Vinko Žohar: Širine naših tkanin konfekarjem zaradi izkoristka oz. prevelikega odpadka niso več zanimive. Iz tega razloga nam ni preostalo drugega, kot se odločiti med dvema možnostima, ali počasi ukiniti poslovno proizvodni program tkanin ali investirati v posodobitev oplemenitilnice in omogočiti proizvodnjo širokih tkanin tja do 180 cm. Trenutne širine, ki jih želijo na zahodu, so 160 cm, ker pa računamo, da se bo ta trend še poviševal, kupujemo postrojenja, ki omogoča izdelavo tkanin širine 180 cm.

Na vprašanje, kako poteka investicija in zakaj ni bila izpeljana že prej, nam je Drago Pušnik povedal: »Z dobavitelji opreme oz. postrojenja smo podpisali vse pogodbe, prav tako tudi z Ljubljansko banko, najeli smo mednarodni kredit, dobava strojne opreme in montaža pa se bo začela nekje v novembru. Ta investicija nam je že dolgo ležala na duši, vendar se zanjo nikakor nismo mogli odločiti, saj smo morali plačevati anuitete za predilnico. Oboje pa bi bilo za nas prehudo finančno breme. Vemo, da čas danes ni niti najmanj primeren za tako drage naložbe, vendar bolje zdaj kot nikoli, saj nas bo drugače čas povsem povozil. Računamo, da bomo z dokaj ugodnim mednarodnim kreditom svetovne banke za obnovo in razvoj, v višini 6,3 milijona nemških mark, investicijo uspešno izpeljali in s tem tudi z našim programom tkanin stopili na zahtevna evropska in druga tržišča.

Vinko Žohar: »Ta investicija nam prinaša v prvi vrsti široko-belilni agregat, na katerem potekata fazi kuhanja in beljenja surovih tkanin oz. priprava tkanin za barvanje in tiskanje, drugi, izredno drag, je rotacijski tiskarski stroj, poleg omenjenih pa sta v investiciji zajeta še nov razpenjalno-sušilni stroj in pa sanforizirni stroj. Oba stroja sta pomembna pri zaključnih fazah oplemenitnja in brez njih ni nikakor ne gre, saj na prvem damo tkaninam zahtevano širino in pa apreturne efekte, na drugem pa mehansko skrcimo tkanino, ki se pri uporabi ne sme skrčiti več kot 1%.

Pri vseh strojih pa velja povedati, da so visoko avtomatizirani in narejeni v svetovno najbolj renomiranih firmah. Predstavljajo pa tudi najboljše, kar je trenutno na tržišču tekstilnih strojev in tekstilne tehnologije. Postopek izbire omenjenih strojev je potekal po zelo zahtevnem postopku mednarodne licitacije in po zahtevah svetovne banke ter nas kot kuptev. Lahko smo povsem zadovoljni, saj so na licitaciji zmagale, če tako rečem, firme, ki smo si jih tudi sami želeli. To pa je nedvomno tudi zagotovitev za uspešno poslovanje v prihodnje.

Tako direktorja Drago Pušnik in Vinko Žohar, mi pa še dodajmo, da je TTP najstarejša tekstilna tovarna na Balkanu in bi bilo škoda da bi zaradi tehnološke zastarelosti in neprimerne širine tkanin prekinila svojo dolgoletno tradicijo obratovanja. Prav gotovo ne bo lahko delavcem, ki so si že doslej, zaradi vedno novih investicij, rezali tanjšo rezino kruha. Ob neinvestiranju v posodobitev in razvoj pa morda še tega ne bi bilo. Vsekakor pa je škoda denarja, ki je ostal na Hrvaškem.

D. Naraglav

Zatiranje ščavja na travnikih

Ker je ščavje plevel, ki vznikla iz semen in korenike, je njegovo zatiranje težavno in med kmeti pre malo poznano.

Intenzivna pašna, kosna ali pašno-kosna raba travinja povzroča spremembe v travni ruši. Predvsem izginjajo trave, redkejša ruša pa se zaplevelja s širokolistnimi rastlinami, kot so ščavje, zlatica in regrat.

Najpogostejši plevel na »dobro oskrbovanih« travnikih in pašnikih je ščavje, kakor imenujemo topolistno in kodrolistno kislico. Obe vrsti se javljata družno in se med seboj križata. Pojavljata se predvsem na travnikih, kjer obilno gnojimo z gnojevko, gnojnico in mineralnim dušikom.

Širjenje ščavja je nadležno in ne brez škode. Kjer se močno naseli, zmanjša pridelek trave pri zgodnjih odkosih (za siliranje) za 20%, saj porabi veliko hranil iz tal, obenem pa zaseda velik del prostora, ki je v ruši namenjen gostejšemu sklopu trav.

Znano je tudi, da je ščavje sprejemljivo za povečanje vsebnosti nitratov in oksalatov, ki so strupeni za živino. Živina se ga na paši zato izogiba, to pa mu omogoča nemoteno rast vse do dozoritve semen. Vsaka rastlina lahko nosi 3000 do 4000 semen, ki ostanejo kaljiva 50 do 70 let. Če ga torej ne začnemo zatirati dovolj zgodaj, se tako razširi, da je treba travnik preorati.

Nekateri ga skušajo zatreti z izkopavanjem korenin in s košnjo, še preden

semeni. Vendar je to dokaj neučinkovito, saj je v tleh velika zaloga semen, predvsem na mestih, kjer je rastla stara rastlina. Takoj ko semena dobijo rastni prostor in svetlobo, vzkali mlade rastline ščavja. Poleg tega živina, ki v jasli dobi ščavje s semeni, te izloči nepoškodovane skozi prebavni trakt in jih nato z gnojevko posejemo nazaj na travnik ali njivo.

Najbolj učinkovita rešitev je kemično zatiranje ščavja. Tega se lotimo, ko zapleveljenost še ni velika, tako da lahko opravimo škropljenje lokalno, na šope posameznih rastlin. Priporočamo uporabo herbicida STARANE v koncentraciji 0,1%. Njegovo delovanje ni odvisno od temperature, zato je posebej primeren za zatiranje v aprilu, ko so pogoste nizke temperature.

Tudi ANITEN MPD je primeren za lokalno rabo v koncentraciji 0,4%. Toda v poskusih v lanskem letu so nizke temperature in obilica padvin botrovale slabemu uspehu škropljenja z anitenom, ki za dobro delovanje, tako kot ostali hormonski herbicidi, potrebuje temperature nad 12 °C, nižje od 5 do 8 °C pa sploh ne bi smele biti.

Kadar pa se ščavje tako namnoži, da ga je več kot dve rastlini na kvadratni meter, je upravičeno škropljenje cele površine travnika. Za to je primeren herbicid ASULOX. Glede na povprečne dnevne temperature v aprilu ga odmerimo 5-6l/ha. Kadar škropimo z nahrbtno škroplnico, zadostuje 200l vode na

hektar; če pa imamo traktorsko škroplnico, pa uporabimo 400l vode na hektar.

V poskusih smo opazovali tudi delovanje herbicida HARMONY 75 DF (odmerimo ga 20-25 g/ha z dodatkom močila pinovit N 0,1%), vendar uporabljen v spomladanskem času prizadene rast travne ruše, tako da je verjetno večje zmanjšanje pridelka. Pokazal pa se kot je odlični herbicid za zatiranje ščavja v jeseni, po zadnji košnji, ko na pridelek ne vpliva, ščavje pa čez zimo propade.

Torej je pravi čas za zatiranje ščavja v drugi polovici aprila, ko je trava visoka do 20 cm, ščavje pa je še v stadiju rozete, odprtih listov in brez cvetnega stbla. Seveda pa to ni edini rok. Škropimo ga lahko pred katerokoli košnjo, če je ščavje dovolj veliko, če ni suše in če je do naslednje košnje še vsaj štiri tedne. Toliko namreč znaša čakalna doba za našete herbicide od uporabe herbicida pa do takrat, ko smo živina travo zaužili.

Kjer je zapleveljenost s ščavjem velika, po škropljenju nastanejo v ruši velike neporaščene zaplate. Na njih se najprej naseli plevel, najpogosteje mlade rastline ščavja. Zato naj škropljenje ne bo le enoletni in edini ukrep. Nujno je dosejevanje trave, obenem pa moramo paziti na pravilno rabo travinja in zmerno gnojenje z dušikom.

Vlasta Knapič,
IHP Žalec

Novo v Seščah!

Non-stop!

- Popravila in barvanje koles ter koles z motorjem
 - Prodaja vrtnih gugalnic
- Daniilo Kumer, Sešče 45, telefon: 701-157

Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo

Žalec

obvešča,

da lahko slišite nekatere informacije o pridelovanju hmelja in varstvu jablan odslej na avtomatskem odzivniku PTT Celje na številki 9823.

Ribiči pomladili vodstvo

Tudi v ribiški družini v Šempetru zadnje čase število članov upada. Od več kot 800 članov pred dvema letoma se je število zmanjšalo na 696 članov. Še vedno pa imajo težave, ki jih je povzročila predlanska poplava, ko je bil uničen jez na Savinji v Letušu. Zaradi tega tudi nimajo vode v ribniku Preserje, kjer je ribiški dom. Kot kaže, bo tudi ta problem kmalu rešen, vsaj tako zagotavlja Nivo, ki gradi cevovod, ki naj bi napajal poleg Struge še jezero. Podjetni ribiči so se lotili čiščenja ribnikov, ko pa bodo napolnjeni še z vodo, jih nameravajo poseliti z ribami. Organizirati nameravajo kar osem tekmovalj, udeleževali pa se bodo še tekmovalj, ki jih bodo prireja-

le sosednje ribiške družine ali ribiška zveza Slovenije.

Sodelovali bodo tudi pri vlaganju rib v vodotoke, na čistilnih akcijah in preprečevanju onesnaževanja vodotokov. Ribiči se upravičeno hudejejo na neodgovorne občane, ki vlačijo razne odpadke in kramo za Savinjo. Za nekatere so Savinja in drugi vodotoki kar komunalna deponija. S tem pa izničujejo prizadevanja ribičev za čisto okolje. Ribiči pa tudi niso zadovoljni z kaznovalnopolitiko, saj storilci ne reagirajo na kazni in svoje nečedno ravnanje tudi ponavljajo.

V nedeljo so tudi ribiči zborovali in tokrat vodstvo tudi dokaj pomladili, saj starejšim

že pojemajo moči, zato svoje breme polagoma prelagajo na mlajša, bolj sveža pleča. Ribištvo pa se naj bi še bolj kot doslej aktivno vključevalo v turistično ponudbo, zato tudi načrtujejo razširitev ribiškega doma, ki bo članom ter ostalim nudil kar se da pestro ponudbo, kar pa je v dosedanjih utesnjenih prostorih nemogoče. V zaostrenih gospodarskih pogojih pa tudi ribiška družina načrtuje marsikaj. Temu v prid priča tudi veliko število prodanih enodnevnih dovolilnic, saj je ribiška družina pri tem iztržila lani kar 190.000 SLT. Z popolnejšo ponudbo pa bi dobili še več.

S tem pa bodo tudi prispevali k pestrejši turistični ponudbi v naši lepi dolini. JJ

Moja dežela - urejena

Turistična zveza Slovenije je razpisala projekt **Tekmovanje slovenskih krajev na področju turizma in varstva okolja za leto 1992**. Tekmujemo predvsem zato, da bomo mi živeli v urejenem in prijaznem okolju, s čimer bomo bolj zanimivi tudi za turiste, ki nas bodo obiskali letos ali v prihodnje. Letošnja akcija nosi geslo **Moja dežela - urejena in čista**. Pobudnik in organizator tekmovalja je turistična društvena organizacija, to so turistična društva, občinske in območne zveze ter Turistična zveza Slovenije. Soorganizatorji so še organizacije, kot so Petrol, PTT, Železniško gospodarstvo, Kmečki glas in drugi ter javni mediji: Delo, Dnevnik, Večer, RTV Slovenija in drugi, ter seveda organizacije, ki se ukvarjajo s turizmom in varstvom okolja.

Nosilec tekmovalja je turistično ali drugo društvo, ki deluje v kraju, krajevna skupnost ali skupina krajanov. Za sodelovanje se prijavijo na občinski ali regijski turistični zvezi oziroma tisti, ki bo usklajevala tekmovalje in organizira ocenjevanje. Komisije bodo po svoji izbiri ocenjevale tudi tiste kraje, ki se ne bodo prijavili.

Vsebinsko tekmovalja krajev kot temeljni okvir za ocenjevanje sestavlja:

- splošna urejenost kraja in okolice
 - prometna urejenost kraja
 - urejenost javnih lokalov in njegove okolice
 - urejenost krajevne infrastrukture
- Vsebinsko tekmovalja in ocenjevanje rezultatov kaže

povezati s stalnimi akcijami za urejanje kraja!

Obdobje ocenjevanja je od aprila do junija in od julija do avgusta ob sprotnem objavljanju lestvice vodilnih. Regijske komisije sporočijo rezultate do 31. avgusta, medtem ko republiška komisija izbira v času od septembra do oktobra. Ocenjevanje je razdeljeno na dve stopnji. V prvi stopnji, ki je tekmovalje organizirano po krajih in krajevnih skupnostih ter usklajeno v regijah, bo regijska komisija ocenjevala kraje iz posameznih skupin in tudi šole ter iz vsake skupine predlagala repu-

bliški komisiji po en najlepši kraj. Republiška komisija si bo obvezno ogledala in ocenila predlagane kraje iz vseh regij in izbrala najboljše iz vsake skupine, te pa predlagala za republiška priznanja in nagrade.

Na drugi stopnji bo republiška komisija ocenila kraje iz višjih skupin ter kraje, ki so jih predlagale regijske komisije ter izbrala najboljše, ki bodo na sklepni prireditvi prejeli posebna priznanja.

Koordinator tekmovalja za naše območje je Celjska turistična zveza.

Srečko Meh

Setveni koledar - junij 1992

1. ponedeljek	korenina
2. torek	korenina do 10., od 16. cvet
3. sredo	cvet do 15. ure
4. četrtek	list od 15. ure
5. petek	list do 19., od 20. plod
6. sobota	plod
7. nedelja	plod
8. ponedeljek	korenina
9. torek	
10. sredo	korenina
11. četrtek	korenina do 16., od 17. cvet
12. petek	cvet
13. sobota	list
14. nedelja	list
15. ponedeljek	plod do 20. ure
16. torek	plod
17. sredo	plod
18. četrtek	plod
19. petek	plod
20. sobota	cvet
21. nedelja	cvet
22. ponedeljek	cvet do 10., od 11. list
23. torek	list
24. sredo	list
25. četrtek	list od 12., od 13. plod
26. petek	plod
27. sobota	plod do 12., od 13. korenina
28. nedelja	korenina
29. ponedeljek	korenina do 20. ure
30. torek	cvet do 17. ure

V Petrovčah nov športni park

V krajevni skupnosti Petrovče že nekaj časa gradijo nov športni park. Pobudnik in organizator je TVD Partizan Petrovče, o tem, kako gradnja napreduje, nam je predsednik Partizana Ervin Košir povedal:

»Ideja, da bi tudi v naši krajevni skupnosti imeli športni park, je vzniknila že pred tremi leti. Graditi smo pričeli leta 1990 in že lansko leto odprli dve igrišči za tenis. Letos smo z deli tako daleč, da bomo imeli ob koncu šolskega leta otvoritev novega športnega parka. Poleg igrišč za tenis je v njem še igrišče za košarko, roket in odbojko ter atletska steza, dolga 250 m.«

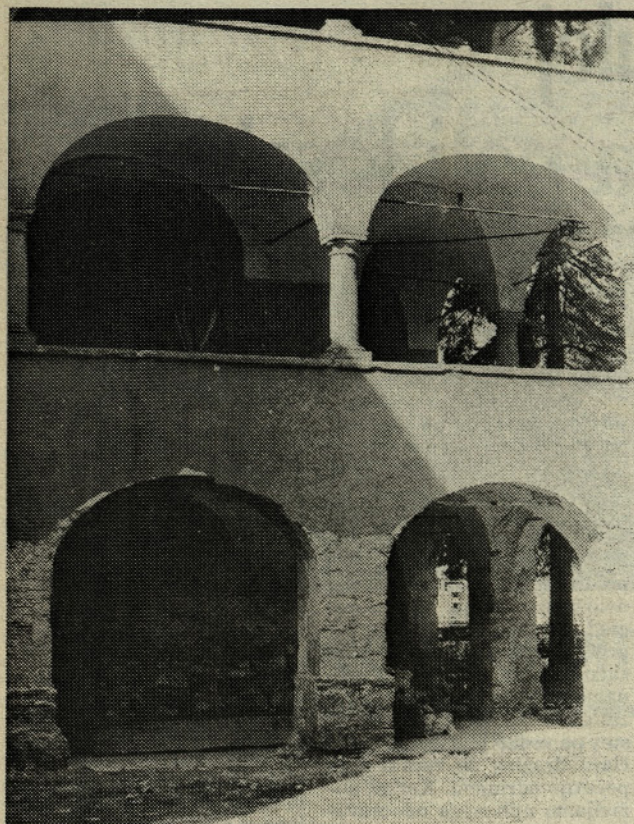
Povedati je treba, da so Petrovčani pri gradnji tega parka zelo zagnani, opravili so

okrog dva tisoč prostovoljnih delovnih ur, tudi vsa zemeljska dela in prevoze so opravili brezplačno, tako da so stroške izgradnje znižali na najmanjšo možno mero. Pri delovnih akcijah, ki jih imajo vsak teden, sodeluje od 10 do 20 krajanov. Seveda je največ članov društva, pa tudi drugi pridejo.

V bližini športnega parka je osnovna šola. V začetku je bilo nekaj nesporazumov, pravijo, ki pa so jih z obojestransko dobro voljo izgladili, sedaj pa dobro sodelujejo, saj je park namenjen tudi šolarjem.

Na sliki: Na zadnji akciji minulo soboto so urejali atletsko stezo in zelenice. Posejali so že travo, namestili pa bodo tudi klopi.

T. TAVČAR

Žalsko župnišče prenavljajo

V Žalcu so nedavno pričeli prenavljati župnišče, ki beleži že kar častljivo starost. Po virih, ki pričajo o poreklu farne cerkve, je na tem mestu stala cerkev že v 16. stoletju, vsaj njen stolp, ki se je edini ohranil in nosi letnico 1518. Tod okrog je bil tudi taborski zid s stolpi – edini se je ohranil na jugovzhodni strani. Kot pričajo ti viri, je bilo župnišče zgrajeno v začetku 17. stoletja. Dokaz za to je tudi še vedno dobro ohranjen hrastov »gantnar« v župnijski kleti, na katerem je letnica 1620 in inicialke takratnega župnika C. W. To naj bi bil Christopher Wolich, ki je v tem času služboval v Žalcu.

Ko so pričeli z obnavljanjem, jih je Zavod za varstvo kulturne in naravne dediščine opozoril na renesančne arhitekturne, ki so bile sicer kar dvesto let zazidane in so jih pri prenovi zopet odprli ter jih nameravajo obnoviti. Zaradi izolacije odkopavajo tudi temelje, da bi bila fasada kar se da dobro in temeljito narejena in da vlaga ne bi prehitro uničila drage naložbe.

Pri prenovi so priskočili na pomoč tudi farani, ki pridno pomagajo, pohvalno pa je tudi, da so k prenovi farne in pokopališke cerkve mnogo prispevali tudi duhovniki, ki niso držali križem rok. Pohvaliti jih je tudi treba, ker vzorno skrbijo za lepo okolico cerkve in župnišča.

I. J.

Pohod po obronkih Galicije

Kot vsako leto bo tudi letos pohod po obronkih KS Galicija do planinskega doma na Šentjungertu, in sicer 7. junija 1992 ob 8.30 izpred podružnične šole v Galiciji.

Pohodniki bodo odšli na Gorco, kjer bo prvi postanek pri Krušnjekovi zidnici, zatem bodo zavili proti Hramšah, od koder bodo po krajšem postanku in okrepčilu odšli proti Matkovi kmetiji. Prvič letos bodo pohodniki krenili na Dobnik, od tod naprej pa po severni poti do planinskega doma na Šentjungert, kjer bo poskrbljeno za hrano in pijačo, pripravili bodo športna tekmovanja in zabavo z glasbo. Najmlajši in najstarejši pohodnik bo prejel nagrado.

Pohod bo ob vsakem vremenu, začetek pa je prilagojen rednim avtobusnim voznim zvezam do Velike Pirešice, in sicer iz Celja, Žalca in Velenja. Dodatne informacije: Ašenberger na telefon 779-193. Vabljeni!

Še o mostovih

Most na Lapurju dotrajan in nevaren

Zadnje čase je v KS Prebold izredno veliko besed izgovorenih zaradi mostov. Ob tem, da je bil zgrajen nov most prek Bolske v Dolenji vasi, in prek reke v Gornji vasi, je veliko jeze in negodovanja sprožila namera rušitve starega mostu, ki povezuje bregova Bolske le nekaj metrov stran od novega. Sklicali so vaški svet Prebolda in Dolenje vasi, na katerem so sprejeli vrsto sklepov, predvsem pa odločitev, da starega mostu ne dajo porušiti, saj se bo z ureditvijo lepo vključil v okolje ter pripomogel pri

varnostni v tem delu Dolenje vasi. Hkrati pa zavračajo vse argumente Nivoja in republiške uprave za ceste, da bo stari most neke vrste zapora in povzročitelj poplav.

Po njihovem bi bilo potrebno regulirati Bolsko v njenem spodnjem delu vse do izliva v Savinjo in narediti nov most na Lapurju, ki je resnično ozko grlo, saj je njegova prepustnost za 38%, manjša kot pri spornem mostu v Dolenji vasi.

Kakorkoli že, most, ki je bil zgrajen leta 1928, stoji in bo

tudi ostal, krajani so se odločili in njihovo voljo bo treba upoštevati.

Še vedno pa bo ostal problem mostu na Lapurju, ki nekako tudi ločuje Dolenjo vas od Šentlovenca (Gornje vasi). Problematičen, predvsem pa v celoti dotrajan most so si že ogledale razne komisije ob prisotnosti predstavnikov republiške uprave za ceste, cestnega podjetja, občine in policije. Njihove ugotovitve so obsežne in realne. Možnosti sta dve: popraviti stari most, kar

bi zahtevalo precej sredstev, vendar propustnost vode na tem delu ne bo nič večja, prav tako pa se prometna varnost ne bo bistveno izboljšala; ali zgraditi novega, 150 metrov višje, in za vselej rešiti ta problem.

Strokovne komisije predlagajo zadnjo varianto, so za most, ki bo imel mnogo večjo propustnost vode, ki bo varnejši in bo z izgradnjo omogočil tudi nadaljevanje regulacije Bolske do izliva v Savinjo. S tem pa prav gotovo tudi poplav v spodnjem delu KS ne bo več, saj bo voda imela prosto pot do izliva.

To je rešitev, ki so jo načrtovali že pred vojno pa tudi pred pričetkom regulacije Bolske pred 35 leti.

V KS Prebold se zavedajo, da je denarja ta čas malo na voljo, vendar je obnova mostu nujna, saj bo drugače potrebno cesto oz. prehod prek mostu zapreti. Hkrati pa v KS menijo, da ni smotno vlagati izdatnih finančnih sredstev v ta objekt, saj s tem ne bodo rešeni nobeni bistveni problemi. Menijo, da je potrebno takoj začeti pridobivati ustrezna dovoljenja, si zagotoviti vire financiranja in takoj ko bo mogoče zgraditi nov most.

Čeravno objekt ni na republiški cesti, ampak občinski, so tudi v RUC-u pripravljene sofinancirati izgradnjo. Tega vlaka prav gotovo ne bi smeli zamuditi.

D. Naraglav

Na posnetku most na Bolski iz leta 1928, ko je doživel krst. Most bo še naprej služil pešcem in kolesarjem.

Do kdaj obnova ceste?

Do praznovanja 600-letnice dela končana

Kot vse kaže, bodo vendarle nadaljevali z obnovo ceste skozi center Prebolda. Po nekaj manj kot treh letih je končno le prišlo do uskladitve s posameznimi občestnimi lastniki zemljišč pri katerih bo potreben poseg na njihovo zemljišče. Morali bodo sicer malo spremeniti projekt, vendar bodo te spremembe v primerjavi s sedanjim stanjem zanemarljive. Vsekakor pa bodo pločniki, ki so bili predmet spora pri nekaterih lastnikih zemljišč, prispevali k prometni varnosti skozi center Prebolda in do pokopališča.

Verjetno bi se bilo mogoče ogniti marsikakšnim težavam,

če ne bi bilo potrebno dobiti soglasij od lastnikov občestnih zemljišč. Ta pa so potrebna, saj drugače ni mogoče dobiti potrebnega delovnega dovoljenja in ustreznih sredstev za rekonstrukcijo. Dejstvo pa je, da je teh sredstev vedno premalo in republiška uprava za ceste ne more zagotavljati celotnih potreb v republiki. Odlašanje pa vedno povzroča škodo koristnikom.

Na KS Prebold pričakujejo, da bo v naslednjih dneh le prišlo do razpisa omenjenih del in podpisa pogodbe med investitorjem RUC ter izvajalcem del, za nadaljevanje rekonstrukcije ceste R 368 Latkova vas –Trbovlje, odsek Prebold.

Prahu in razrite ceste torej na tem odseku kmalu ne bo več. Vsekakor pa naj bi bila

dela končana do praznovanja krajevnega praznika.

D. Naraglav

M mladinska knjiga
trgovina p.o.
ljubljan, titova 3

PE Žalec

Splača se pohiteti

V Mladinski knjigi imamo izkušnje in vemo, da je novo šolsko leto bliže, kot kaže koledar.

Le kratek čas vam še nudimo:

UGODNOST PREDNAROČNIŠKIH POPUSTOV in OBROČNEGA PLAČILA UČBENIKOV in ŠOLSKIH POTREBŠČIN.

Pohitite in si visoke izdatke vsaj nekoliko ublažite s pravočasnim obiskom v

KNJIGARNI IN PAPIRNICI MLADINSKE KNJIGE V ŽALCU!

Mestna skupnost Žalec

vabi krajane na zbor
ki bo v sredo, 3. 6. ob 19. uri
v dvorani Gasilnega doma v Žalcu.

Dnevni red:

1. Obravnava programa in finančnega plana za leto 1992
2. Izgradnja kableske televizije
3. Preimenovanje ulic
4. Razno

Prodajalcev veliko – kupcev bolj malo

Šentjurski sejem je doživel po dolgih letih premora svoje novo rojstvo in popestril nedeljo prebivalcem KS Tabor in mnogim drugim iz vseh krajev naše doline. Osnovni namen organizatorjev je bil tako došen, saj je sejem privabil v njihov kraj številne prodajalce in obiskovalce, ki so, eni bolj, drugi manj, prišli na svoj račun. Vsekakor pa je k razpoložljivosti pripomoglo izredno lepo in toplo vreme.

Letošnja šentjurska nedelja je bila zaradi sejma in ostalih

spremljajočih prireditev še toliko lepša in pestrejša kot običajno. Z njo pa so tudi zaokrožili praznovanje krajevnega praznika, ki so ga letos prvič praznovali v spomin na veliki kmečki upor, drugi največji na Slovenskem. Kakorkoli že, organizatorji sejma so zadovoljni, prav gotovo tudi obiskovalci, manj pa razstavljalci in prodajalci svojega blaga. Še najboljše so prišli skozi tisti, ki so skrbeli za pijačo in jedajo, saj je sonce hitro osušila grla, želedec pa je tudi zahteval

svoje. Na sejmu je bilo mogoče videti in kupiti marsikaj, žal pa smo pogrešali prizvok in duh kmečkega, saj tega skoraj ni bilo čutiti, vsaj ne v taki meri, kot bi pričakovali. Nedvomno pa velja pohvaliti domiselnost organizatorjev, ki so poskrbeli za pestro kulturno dogajanje z nastopi ljudskih godcev, med katerimi je bil tudi citrar Jože Robanov iz Robanovega kota. Nadvse zanimiva in pohvalna pa je bila tudi razstava kmečkih jedi in slaščic, ki so jo pripravile žene aktivna kmečkih žena.

Lahko rečemo, da je sejem ponovni krst uspešno prestal in da organizatorji že razmišljajo o naslednjem, ki bo po vsebini in obsegu še večji in uspešnejši. Naj živi in se razvija!

D. Naraglav

»Igrišča ne damo«

Tako so dejali za otroško igrišče med Gregorčičevo ulico in Ulico bratov Letonja v Žalcu otroci in njihovi starši. Za igrišče je več stanovalcev iz najbližje okolice igrišča že lani poslalo peticijo na mestno skupnost, češ da igrišče ni urejeno in ne služi svojemu namenu. Predlagali so, naj na igrišču zagotovijo red ali naj ga prestavi-jo tja, od koder prihaja največ otrok. Na njem se namreč zadržujejo v največji meri starejši otroci, ki povzročajo hrup in nered in bi se lahko zadrževali tudi drugje, tisti, katerim je igrišče namenjeno, pa so prav zaradi njih izrinjeni. Predlagali so, da bi otroško igrišče predstavili med bloke v ulici Florjana Pohlina, od koder je največ otrok, in bi jih tako starši lahko nadzirali, vendar so tamkajšnji hišni sveti to odklonili.

Na osnovi peticije se je mestni svet na svoji seji že lani odločil, da del igral, ne pa celotnega igrišča, prestavi v športni center in tako zadovolji obe strani, vendar se nasprotniki odstranitve igral tudi s tem niso strinjali in niso dovolili prestavitve.

Mestna skupnost je kot upravljalec igrišča zato na kraju samem sklicala sestanek nasprotujočih si strani, kjer je bilo veliko vroče krvi.

Predstavniki mestne skupnosti se je strinjal, da so pripombe glede uredjenosti igrišča in zahteve najbližjih stanovalcev upravičene, res pa je tudi, da igrišče ni primerno za igro z žogo in da je na njem treba zagotoviti red in mir, tako da bo igrišče res služilo najmlajšim.

Denarja za obnovo igrišča ni. Igrala so dotrajana in po oceni sedanjih izdelovalcev igral nevarna, predvsem konjički in gugalnica vlak. Prava sreča, da se na njih še ni zgodila nesreča. Kdo bo torej odgovoren, če se zgodi?

K vzpostavitvi reda pa bodo morali prispevati vsi: starši, da bodo svoje otroke nadzirali, kaj počenajo na igrišču; najbližji stanovalci, ki naj ne bi bili edini »poli-cajci«, in tudi tisti, ki so se za igrišče potegovali zgolj zato, ker pač otroci morajo nekje imeti svoj prostor. Tudi to je res, vendar pa njihovega mladostniškega obnašanja niso dolžni prenašati le nekateri, medtem ko imajo tisti, ki so najbolj odgovorni zanje, s tem, ko jih pošljejo na igrišče, mir pred njimi. Res je, da morajo biti otroci tudi samostojni, kakšna je ta samostojnost, pa je od časa do časa le treba preveriti!

Igrišče torej ostane. Po finančnih zmogljivostih ga bo

mestna skupnost skušala urediti in ograditi, da bo resnično služil le tistim, ki jim je namenjen. Njegovi najbolj zagreti zagovorniki so obljubili, da bodo skrbeli za red na njem. Torej so se stvari v zvezi z igriščem začele obračati na bolje, kar je bil v končni fazi tudi namen.

V. Čk

Nada Mulej Ženska na poti k sebi

Je vaše življenje polno, smiselno, uspešno? Ste z njim zadovoljni? Ste srečni in ta sreča prehaja tudi na ljudi, ki vas obkrožajo? Marsikdo, ki se tako sprašuje, si mora odgovoriti: »Ne, s svojim življenjem nisem zadovoljen.« Kaj storiti, da bi izboljšali svoj enolični, neustvarjalni model življenja?

V Evropi, kamor hočemo, so knjižne police polne najrazličnejših priročnikov, ki spodbujajo ljudi k spoznavanju svojih sposobnosti, k boljšemu delu, k uspešnejšemu komuniciranju, k bogatejšemu življenju. Na Slovenskem imamo nekaj teoretskih del o tem, nimamo pa praktičnih spodbujevalnih knjig. Zdaj je tako delo napisala Nada Mulej. Knjiga je izšla pri založbi Tangram v Ljubljani.

Po naslovu sodeč je namenjena predvsem ženskam, toda tema, ki jo obravnava, je namenjena vsem, saj skuša med drugim iskati pot do boljšega komuniciranja med spoloma. To pa najbrž iščemo vsi, moški in ženske.

Ženska med izzivi in obveznostmi

Delo in ljubezen sta dve silnici, ki se prepletata skozi vsako človeško življenje od rojstva do smrti in pomenita temelj naše notranje uravnovesnosti. Zaradi sodobnega načina življenja je iskanje ravnotežja med poklicem in družino eden največjih problemov današnjega človeka. Še nikoli se ljudje nismo toliko ukvarjali z vprašanjem, kako uskladiti oboje, da pri tem ne bo nihče prikrajšan. Kajti potrebno nam je oboje: z delom zadovoljujemo potrebo po samopotrjevanju in ohranitvi, obenem pa nam prijeten občutek, da smo ga dobro opravili, vpliva samozavest in daje občutek koristnosti.

Nič manj pomemben ni občutek, da nas drugi sprejemajo in razumejo. Le-tega nam dajeja ljubezen do partnerja in družina. V njej imamo oazo, kamor se zatekamo, kadar zatajimo na poklicnem področju ali kadar nas prizadanejo. Žal

se poklicno in družinsko življenje le redko dopolnjujeta tako, kot bi si želeli. Da bi ju uskladili, potrebujemo veliko potrpežljivosti, volje, medsebojne strpnosti in dogovarjanja, včasih pa tudi malce sposobnosti za taktiziranje in pripravljenosti za sklepanje kompromisov.

Zahteve na delovnem mestu so vedno večje, zato nam ostaja vedno manj časa za zasebno življenje. Posledica naporenega poklicnega dela je, da stres iz delovnega okolja prenašamo med domače zidove. Zaradi pretirane zaverovanosti v delo začnemo razmišljati strogo namensko in stvarno, naša zmogljivost za izkazovanje čustev pa vedno bolj slabi. Drugi člani družine se zaradi tega počutijo odrinjeni. Ker ne doživljamo njihovega odobravanja, se še bolj poglobljamo v delo, se zapremo vase in postanemo pravi »deloholiki«. Nastane začarani krog, iz katerega je pogosto edini izhod razpad družine. Preobremenjenost s poklicnim delom torej škoduje skladnim odnosom v zasebnem življenju. Velja pa tudi obratno: brezposelnost povzroča v ljudeh kljub zadovoljivemu materialnemu položaju občutek nekoristnosti in praznine, zato brezdolžje človeka nikakor ne osrečuje.

Z delom se torej uresničujemo kot ustvarjalna bitja, ki jih večni nemir žene v vedno nove poskuse, da bi v svojem življenju ali v tem našem svetu, sredi katerega živimo, kaj spremenili. Pri tem so ženske, kot kaže, veliko manj pogumne od moških, ki nosijo v sebi že zgodovinsko dediščino, »da spreminjajo svet«, da »ustvarjajo« zgodovino. Ženske veljajo za »šibkejši« spol. Tega so se naučile v najzgodnejših otroških letih, ko so jim vcepili zavest o tem starši s tipičnimi vzgojnimi vzorci. Zato so se že zgodaj naučile sprejemati kot svojo naravno vlogo skrb za druge, za umirjeno ozračje na delovnem mestu in za uravnoveženo življenje v družini. Vse kaže, da je ta vloga enako »prirojena« sodobni podjetnici kot klasični gospodinjici. Razlika je le v tem, da spremlja prvo zaradi nje slaba vest, druga

pa je nezadovoljna, ker je notranje ne izpolnjuje.

Zato ni čudno, da mora ženska vložiti izredno veliko napora in poguma, navadno precej več kot moški, če želi v svojem življenju kaj spremeniti. Neprestano jo spremlja bojazen, da jo bo okolje ocenjevalo kot egoistično, premalo skrbno, da v družini ne bo več ljubljena in cenjena. Zato se začne spraševati, ali sploh ima pravico uresničiti svoje cilje, hotenja in potrebe. Z moškim je seveda drugače in če uspe vse, kar je načrtoval, uresničiti, je najmanj, kar mu pripiše okolje, oznaka, da je uspešen poslovnež.

Toda izstopiti ne moremo. Le kaj je tisto v človeški naravi, kar nas žene, da iz znanega in privajenega vedno znova silimo v novo, neznano? Najbrž je to v našem bistvu, saj nikoli ne živimo le zato, da bi preživeli. Vsak od nas se želi uresničevati kot določeni Nekdo, ki je nastal kot ideal v naši zavesti in ki mu skušamo slediti. Globoko v sebi pestujemo podobo o tem, kako bi radi živeli, kaj uresničili in kaj smo v življenju vse zamudili. Nekakšen notranji kompas nam kaže, kako naj usmerjamo svoje življenje, da bomo tej samopodobni čim bliže. Cilji in potrebe so seveda različni: družinska sreča, notranja umirjenost, poklicna uspešnost, malce več raznolikosti v vsakdanji sivini... Zato se je treba najprej vprašati: »Kaj je tisto v življenju, kar me dela nezadovoljnega?« Šele odgovor na to vprašanje lahko nakaže pot do spremembe.

Ustaljeni način življenja je težko spremeniti in za to nespremenljivost vse prepogosto iščemo vzroke zunaj sebe, pri partnerju, otrocih, krivimo celo starše, češ da so nas napačno vzgajali. Toda če nekaj zares hočemo, to tudi zmoremo. Treba je le malce domišljije in volje. In poguma. Kajti za srečno otroštvo ni nikoli prepozno. Imate domišljijo? – Izmisлите si pravljico, v kateri ste glavni junak VI. In poskusite to pravljico spremeniti v resničnost.

(se nadaljuje)

Optika Rožič tudi v Žalcu

Ste že obiskali optiko Rožič v Žalcu? Če jo še niste, potrebujete pa očala, je prav, da vam povemo, da jo boste našli na Kardeljevi ulici nasproti avtobusne postaje v Žalcu. Poleg vseh vrst očal in optičnih storitev vam optika nudi kontaktne leče in očala Ray ban z atestom, bogato izbiro modnih okvirjev, storitve pa opravijo hitro in kakovostno. Za otroke do 15. leta starosti nudijo 15-odstotni popust.

Trgovina

M. A. J.

Matke 32/a,
Prebold
Telefon: 063/723-081

Persil 3 kg	672,00 SLT
pivo-zaboj	735,00 SLT
riž-uvoz 1 kg	89,90 SLT
Cet-uvóz 4 l	414,00 SLT

Odprto: od 8. do 18. ure,
sobota od 8. do 15. ure, ne-
delja od 9. do 11. ure
Se priporočamo!

Gostilna Filjalka,

Dolenja vas–Prebold,
telefon: 723-003

- sveže odprto pivo
- izbrana stajerska vina
- sveže postriži na način, ki je poznana poslastica hiše

Trgovina TRŽNICA

Žalec, telefon: 063/711-402

DISKONTNE CENE:

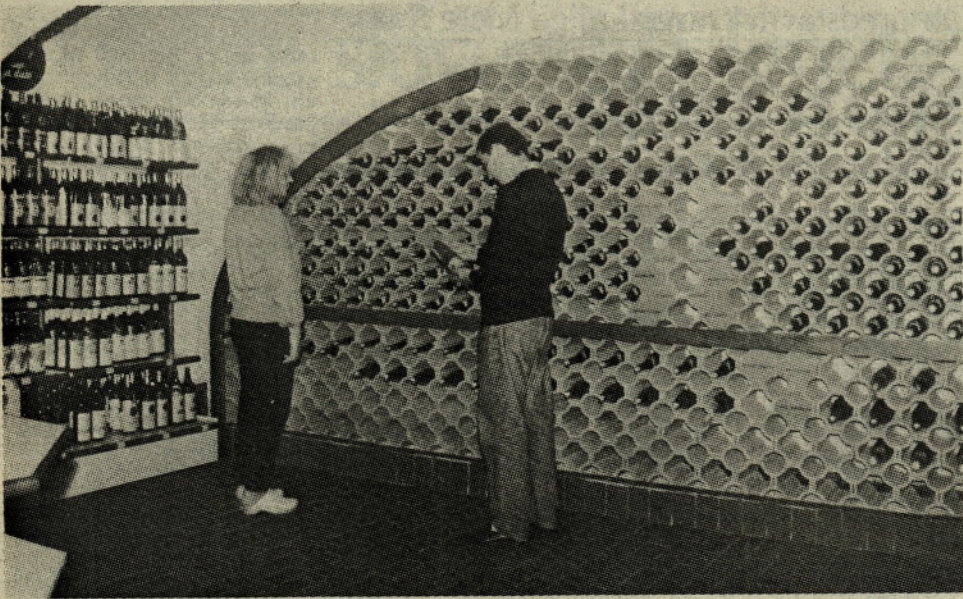
coca cola-fanta 1 l	65,00 Slt
cappy juice 1 l	109,00 Slt
cockta-jupi 1 l	51,00 Slt
schweppes 1 l	65,00 Slt

POSEBNA PONUDBA:

konjske klobase
(Krušič – Ljubljana)
domači piščanci
goveje kranjske (Fingušt)
1 kg 255,00 SLT

Cene veljajo do ponehanja zalog

Odprto: od 7. do 20. ure,
sobota od 7. do 13. ure, ne-
delja od 8.30 do 11.30

Vinoteka pod obokom

Bogata, kakovostna izbira najboljših slovenskih vin

Potem turistična sezona že trka na vrata in trgovci ter gostinci si obetajo debelejši kos kruha. Prav tako pospešeno odpirajo nove lokale, ki naj bi obogatili posamezne turistične kraje. Prebold sodi me dle-te.

Sicer pa je danes gostinska ponudba dokaj bogata za kraj, kot je Prebold. V teh dneh pa je ponudbo obogatil še Franjo Kumer, ki je skupaj z ženo Ireno odprl ob nekdanjem Zenierjevem hotelu bogato založeno vinoteko, ki naj bi pripo-

mogla pri kulturi pitja kakovostnih in vrhunskih slovenskih vin.

To pa je poleg podjetniške naravnosti zakoncev tudi glavni razlog za odprtje vinoteke, ki z vhodom pod obokom in svojo notranjostjo deluje arhitektonsko nadvse posrečeno in prijetno za oko. Debeli zidovi, obokan strop in globina prispevajo prijeten, naraven hlad, ki daje vinu in drugim osvežilnim pijačam pravo temperaturo.

Sicer pa zakonca Kumer pravita, da imata v svoji vinoteki ormoška vina, ki predstavljajo težišče njune vinoteke. V ta sklop sodijo vina v literskih steklenicah, buteljkah, vina poznih trgateg in arhivskih vin ter šampanjska - pena vina. Poleg ormoških nudijo še vrsto drugih vin z geografskim poreklom Halož, Vipave, krasa. Poudarek je vsekakor na buteljkah, velika izbira je tudi zaščitenih in namiznih belih in rdečih vin. Bogata pa je tudi ponudba žganih pijač in raznih sokov.

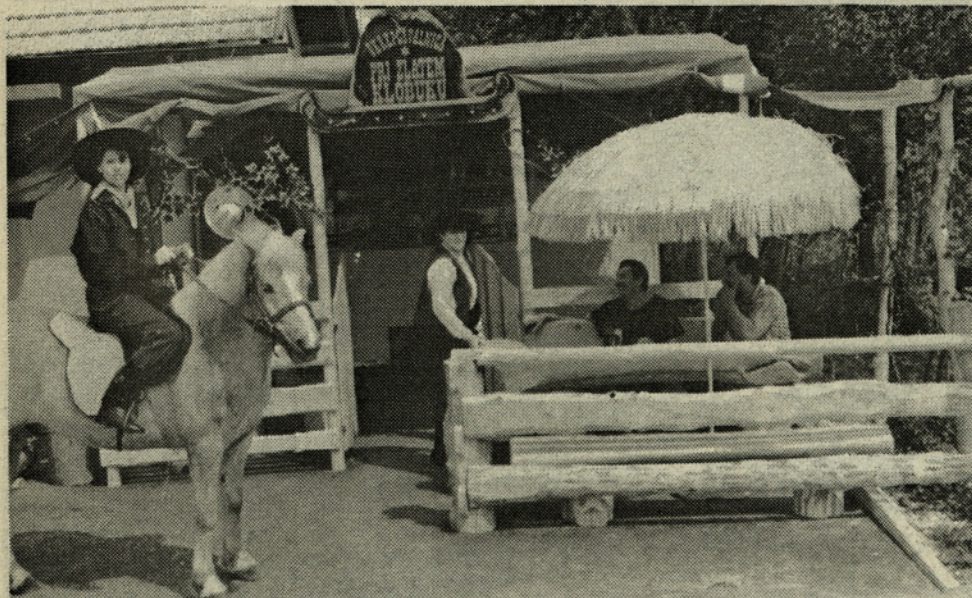
Vinoteka je odprta vsak dan, in sicer; ob delavnikih od 15 do 20. ure, ob sobotah od 8. do 18. ure in ob nedeljah od 8. do 12. ure. Za naročilo jpa se lahko dogovorite tudi po telefonu na št. 723-079.

D. N.

Razstavno prodajni salon v Žalcu

Elektrotehna Mikropis grop d.d. je na Šlandrovem trgu v Žalcu odprla razstavno prodajni salon računalniške in biro opreme, nudijo pa tudi bogato izbiro potrošnega materiala. Salon je odprt vsak dan od 9. do 16. ure, v soboto pa od 8. do 12. ure. Kupcem nudijo ugoden nakup na triletni kredit, za kupljeno opremo pa tudi servis. Več kot samo nakup najsoodobnejše računalniške opreme boste gotovo dobili v razstavno prodajnem salonu EMG na Šlandrovem trgu 3 v Žalcu.

Pri zlatem klobuku

Da nismo Slovenci brez idej, dokazuje v kavbojskem stilu urejena okrepčevalnica Pri zlatem klobuku v Veliki Pirešici pri šoli. Preprosta oprema in drugačnost dajeta občutek domačnosti. Obiskujejo jo prijatelji narave - nedeljski sprehajalci, športniki, ki se rekreirajo na igrišču pri šoli, in mlajostniki, ki se hladijo s sladoledom.

Tenis center AS

Ljubitelji tenisa navdušeni

Tenis postaja tudi pri nas popularen šport in način rekreiranja precejšnjega števila občanov. Se pred leti smo imeli v naši občini le nekaj igrišč, danes pa je slika povsem drugačna. Pravzaprav bi lahko rekli, da rastejo kot gobe po dežju, kar je posledica povečane zanimanja in podjetniške miselnosti lastnikov igrišč. Tudi Vlado Žuža iz Latkove vasi se je odločil za to pot in na zemljišču ob avtopoligonu Ločica pri Šempetru zgradil štiri igrišča s pripadajočimi ob-

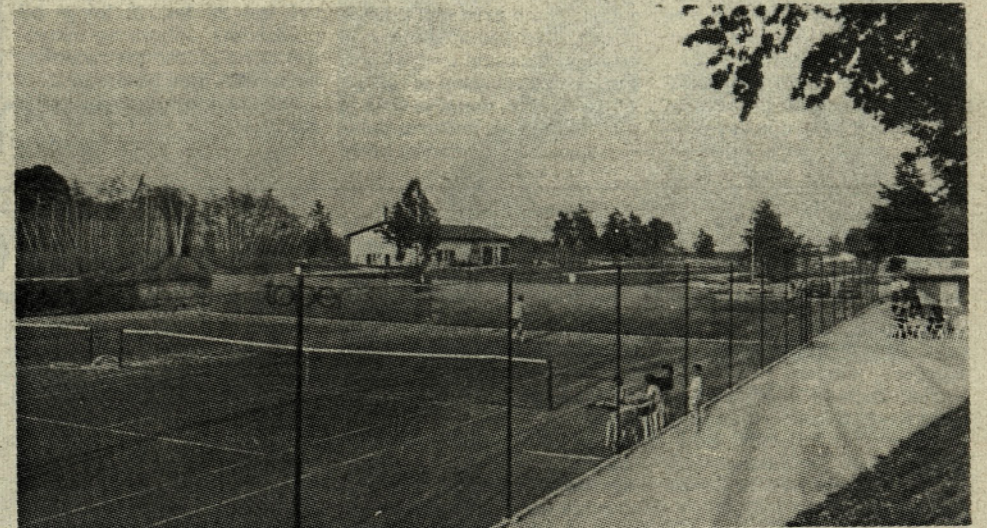
jekt.

Sportni tenis center AS je z letošnjim majem zaživel. Ljubitelji tenisa so navdušeni, Vlado pa vesel, da mu je zamisel uspela. Vsekakor pa je lokacija ob Savinji pri avtopoligonu Združenja soferjev in avtomehnikov Žalec idealna in blizu ljubiteljem tenisa s Polzele, iz Šempetra in Prebolda. Tenis center AS je odprt vsakomur, ljubitelji tenisa se lahko včlanijo v klub in si tako pridobijo vrsto ugodnosti, sicer pa je igralnina med najniž-

jimi v občini in sprejemljiva za vsakogar. Kot pravi Vlado, načrtov ne manjka, računa na izobraževalne tečaje tenisa, tako za mlajše kot starejše, organiziranih bo več turnirjev, prav tako pa bo poskrbljeno za prijetno počutje vseh, ki bodo prišli v njihov center. K temu pa bodo pripomogli tudi okrepčevalnica AS, okolje in dobro vzdrževana igrišča.

Sportni tenis center AS je odprt vsak dan od sedmih zjutraj do teme. Časa za igro je torej dovolj.

D. N.

bioDOM

Trgovsko podjetje, d.o.o., Celje 63000, Teharska 111;
tel./faks: 063/29-144

AKCIJSKA PRODAJA KUHINJ V MESECU MAJU

ZA GOTOVINO

30% POPUST

proizvajalci: GORENJE, LIPA, MARLES, BREST, SVEA, vodilni italijanski proizvajalec CEZAR, lastna masivna kuhinja BIO-KU

Nudimo BREZPLAČEN nasvet in pomoč arhitekta pri načrtovanju kuhinj ter prevoz in montažo za nakup nad 50.000 SLT.

NAKUP JE MOŽEN NA ČEKE 1+3 BREZ OBRESTI ALI NA 1+5 OBROČNO ODPLAČEVANJE Z MINIMALNI OBRESTMI

PRED NAKUPOM SE PREPRIČAJTE O KONKURENČNOSTI NAŠE PONUDBE

RR TRGOVINA BISTRO KEGLJIŠČE

ŽALEC, Ulica heroja Staneta

telefon: 063/711-482

nakup s čekom nad 1.500 SLT
- zamik plačila 30 dni

nakup nad 1.000 SLT
- darilo

olje Zvezda 1 l 104,90 SLT

NOVO!
letni vrt bistroja

Odprto: od 5.30 do 23.00

AKUPRESURA

- svetovanja
- astrološke analize

dr. Matjaž Lesjak, tel.: 711-615

Trgovsko podjetje p. o.
"Savinjski magazin Žalec"

Neverjetno, a vendar resnično

NAKUP POHIŠTVA

na 3 čeke, brez obresti ali
na 6 čekov s fiksnim pribitkom za obresti, ki znaša 25%

Namesto čekov lahko kupite pohištvo tudi na 6-mesečno posojilo s fiksnim pribitkom za obresti, ki znaša samo 25%

Ko se odločate za nakup novega pohištva, se oglasite v eni izmed prodajaln, kjer prodajamo pohištvo. NUDIMO VAM NAJCENEJŠI NAKUP!

Odličji Svobode

Zveza kulturnih organizacij Slovenije na svoji letni konferenci podeli najvišje priznanje, odličje Svoboda s srebrnim lipovim listom za vidnejše dosežke pri organiziranju, spodbujanju, razvijanju in raziskovanju kulturnih dejavnosti, kulturne vzgoje ter za uvajanje in razvoj sodobnih oblik kulturnega življenja. S celjskega območja so priznanja Svoboda s srebrnim lipovim listom prejeli štiri, iz žalske občine pa Marija Slokar s Polzele in Jože Jančič iz Griž.

Marija Slokar s Polzele je to visoko priznanje dobila za bogato, več desetletno kulturno življenje. Že kot mlada je nastopala v številnih dramskih in drugih skupinah pri polzelski Svobodi. Veliko je tudi prispevala pri obnovi kulturnega

doma in nato pri domu upokojencev. Pred petnajstimi leti je ustanovila mešani pevski zbor, v njem pa tudi sama prepeva. **Jože Jančič, doma iz Griž** je prav tako znan kulturni delavec. Začel je v domačem kraju

v tamburaškem orkestru, nato pa v pihalnem. Kot predsednik Godbe rudarjev in keramikov iz Liboj je bil tudi dober organizator. To delo je opravljal več kot 25 let, 13 let je bil predsednik odbora za instrumentalno glasbo pri ZKO Žalec in tudi njen predsednik.

Obema dobitnikoma iskrene čestitke!

T. TAVČAR

Ob predstavitvi nove knjige Mete Rainer

Skozi prste

zato je knjiga Skozi prste – v kateri so travestije, humoreske, satire, aforizmi in epigrami – knjiga, da je malo takih. Morda bi ji veljalo ob bok postaviti le Menartove Časopisne stihe ali Ježkov Srček dela tika-taka, medtem ko ji, po besedah pisatelja Partljiča,

V Občinski matični knjižnici Žalec je bila v sredo, 29. aprila, predstavitev nove knjige žalske pesnice Mete Rainer.

Ob 19.00, ko se naj bi prireditve začela, se je kljub slabemu vremenu nabralo kar precej ljudi, ki so z glasnim ploskanjem pozdravili prihod 88-letne Mete Rainer. V uvodnem delu smo slišali najprej »Namen mojih rim«, citat iz knjige SKOZI PRSTE, zaradi izida katere je prireditev sploh potekala. V krajšem nagovoru je Janez Meglič pozdravil vse prisotne in na kratko predstavil Meto Rainerjevo kot pesnico, ki jo do sedaj poznamo po štirih zbirkah otroških pesmi, ter ji čestital ob izidu nove knjige. Zahvalil se je ilustratorju Borutu Pečarju, njegovi hčerki Urški Dolinar, ki je knjigo opremila, tiskarni Marginalija ter Emteksu in občini Žalec, ki sta precej prispevala po finančni plati, na koncu pa še Anki Krčmar, vodji žalske Občinske matične knjižnice, ki si je veliko prizadevala za ta kulturni dogodek. Zatem je prepustil besedo posatelju Tonetu Partljiču, ki naj bi nekaj več povedal o knjigi.

Tone Partljič se je najprej opravičil, ker se v knjigo še ni utegnil poglobiti, kot bi po njegovem mnenju zaslužila, saj je polna prostodušnega in iskrenega humorja, prav nič šolska, verzi v njej pa so po njegovem mnenju naravnost »frajerski«. Omenil je, da bo letos v Sloveniji izšlo le okoli štiristo knjig in da je pravi dosežek, da je med njimi tudi knjiga pesnice Rainerjeve. V nadaljevanju je povedal, da se ob branju dobro čuti, da je avtorica slavistka z očitno zelo kritičnim pogledom na svet,

v travestijah (pesmi o drugih pesmih, obrnjene malce po svoje) na Slovenskem ni para. Omenil je tudi, da se je za pesnico v tako visoki starosti bal, da bo njen humor preveč okoren, pa mu je v kratkem pogovoru že v nekaj besedah dokazala, da zna z njim še vedno dokaj kritično pičiti. Skratka, občudovanja je vredno, če ima človek pri 88-ih letih knjigo, ki še diši po sveži tiskarski barvi, je zaključil svojo predstavitev Tone Partljič.

Sledil je satirični kabaret, poimenovan Skozi prste, v katerem so nam nekaj odlomkov iz knjige predstavile recitatorki Jožica Ocvirk in Tanja Cizej, ki je nekatere pesmi tudi pela, pri tem pa ji je pomagala Alenka Lesjak, ki je pesmi uglasbila in tudi zaigrala. Zvrstili so se epigrami, aforizmi, pa posamezne zbadljive in malce trpke pesmi: Med dimniki, Gospodinje (po Murnu), Žalostna resnica (Gazela), Naš spomenik (pristo po Valentinu Vodniku) – nekatere so precej zbadljivo in kritično orisale sedanjo krizo – pa mladinska komedija v dveh dejanjih Ovratnik, ki ji je sledilo še nekaj uglasbenih rim, med katerimi je občinstvo najbolj šla v uho Basen, pesem o volku in kozji, ki sta jo na vsesplošno željo ob zaključku še enkrat zapeli.

Pisateljčino knjigo je bilo v knjižnici že mogoče kupiti, domov pa smo odšli vsak s kakšno zbadljivo rimo v glavi. Tudi jaz. Nekako takole gre: Kdor malo vé, pa vé, da malo vé, pouči ga! Kdor nič ne vé, pa misli, da vse vé, po buči ga!

Dominika Sambolič

Marko Zupan navdušil s Tartinijevimi deli

V petek, 8. maja, je bil v Domu II. slovenskega tabora uspešen koncert violinista Marka Zupana in pianistke Irene Kralj. S koncertnim programom Tartinijevih, Beethovnovih in Dvořakovih del sta umetnika navdušila številno občinstvo.

Marko Zupan, violinist in koncertni mojster Celjskega godalnega orkestra, sodi med najvidnejše celjske glasbenike. Violino je študiral v razredu prof. Dejana Bravničarja na Akademiji za glasbo v Ljubljani, čeprav je po poklicu zdravnik-nevrolog specialist.

Redno nastopa solistično in z orkestri doma in v tujini.

Pianistka Irena Kralj je diplomirala na Akademiji za glasbo v Ljubljani na oddelku za klavir v razredu prof. Gite Mally. Zaposlena je v Glasbeni šoli v Žalcu, kjer je kot odlični pedagog in pianist – korepeti-

tor prejela vrsto priznanj.

Koncert je bil posvečen obletnici rojstva znamenitega violinista in skladatelja Giuseppea Tartinija, ki se je kot sin bogatega plemiča rodil v Piranu pred 300 leti. Starši so ga dali v najboljše cerkvene šole, kjer so ga vzgajali in izobraževali za pravne študije in mu odprli čudoviti svet glasbe.

Kot violinist, učitelj violine, glasbeni direktor, teoretik in skladatelj je postal Tartini ena najbolj znanih glasbenih osebnosti v svojem času. Učenci in ljubitelji glasbe so prihajali k njemu od vsepovsod. Nemški skladatelj Johann Quantz je o njem zapisal: »Po lepoti zvoka je eden največjih violinistov vseh časov!« Napisal je okrog 150 koncertov, 160 violinskih sonat in približno 50 triosonate ter številna druga dela, od katerih je znameniti Vražji trilček vsaj po imenu, znan vsem, ki se zanimajo za tovrstno glasbo.

Tanja Cehner

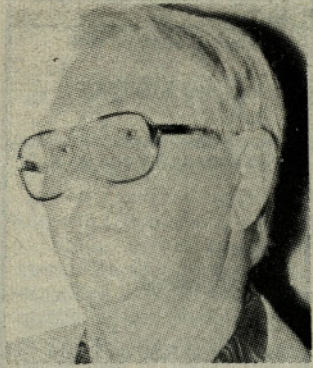
Več sodelovanja s šolo

Po dveh letih se je sestalo članstvo KUD Svobode Žalec na volilni konferenci z namenom, da zastavi nove organizacijske in delovne programe. Za novega predsednika je bil

Čeprav so bili z več strani očitki o dosedanjem nedelu žalskih kulturnikov, pa je iz strnjanih poročil obstoječih sekcij le dokazljiva precejšnja zagnanost: mladinski pihalni orkester, Savinjski oktet, gledališče Žarek in šolsko kulturno društvo so se nenehno pojavljali v vsakdanjem življenju. Morda so »ocenjevalci« ob svojih izjavah pozabljali, da ti ljudje delujejo povezano in da v Žalcu le obstaja kulturno društvo.

V tem trenutku pa je odporočila važnejši program. Ena glavnih nalog je ustanoviti pevski zbor, najverjetneje moški. Zato je seveda potrebno

pridobiti pevce in če imate morda veselje in željo, pokličite na 712-226 in postali boste član. Veliko pozornosti pa namerava društvo posvetiti pridobivanju mladih kadrov, zato je nujen pristnejši stik z osnovno šolo. Šolsko kulturno društvo je sicer sekcija Svobode, a vsa aktivnost se odvija pod šolsko streho, kjer učenci tudi ostajajo ali se izgubijo, ko se vpišejo v nadaljnje šolanje. Novemu vodstvu veliko uspeha. JoČk

soglasno izvoljen dolgoletni in ugledni kulturni delavec Milan Lesjak. Novi predsednik si je izbral tudi krog sodelavcev, za katere obstaja na osnovi dosedanjega dela zagotovilo, da bo tokrat v Žalcu ljubiteljska kultura vendarle krenila naprej.

Popravek

V marčevski številki Savinjanca smo zapisali, da je škof A. M. Slomšek pognal korenine v Ponikvi pri Žalcu, kar pa seveda ne drži. Pognal jih je namreč v Ponikvi pri Poljčanah. Za ne ljubo napako se opravičujemo.

Večer s Slomškom

V sklopu debatnih večerov, ki jih prireja Zavod za kulturo v Žalcu, je bil v občinski matični knjižnici v četrtek, 7. maja, debatni večer z naslovom Slomšek in sedanji čas, na katerem je govoril o liku tega prosvetitelja in narodnega buditelja škof dr. Vekoslav Grmič. Povedal je, da ima Slomšek brez dvoma neprecenljive zasluge za to, da je ta del Slovenije ostal slovenski (enako kot ob razpadu Avstro-ogrske general Maister). Njemu je bil jezik, ki ga je naučila mati, tj. slovenščina, »svet« in sam je poudarjal, da je odrekovanje materinemu jeziku neodpustljiv greh, saj bo vsakdo za to odgovarjal bogu. Z reformatorji se v marsičem sicer ni strinjal, jih je pa zaradi jezika visoko cenil in postavil na častno mesto med uglednimi Slovenci. Poudarjal je, da je tisti, ki svojih otrok ne uči slovenskega jezika, slab gospodar, saj to pomeni razprodajo svoje domovine. Mnogi njegovi nauki in misli so še vedno potrebni tako v duhovnem kot posvetnem življenju. Poudaril je, da vse prepogosto pozabljamo tisto njegovo učenje, ki so ga zapisali tudi na žalski zvon: »Vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ k zveličavni omiki!« Tega se moramo držati tudi v sedanjem času, ko stopamo v Evropo, saj moramo biti previdni, kaj nam kdo nudi. Držati bi se morali starega trojanskega reka: »Boj se Helencev tudi takrat, kadar prihajajo z darili!« Ta misel nas mora tudi danes voditi, če hočemo

održati svojo bit in svoj narodni ponos.

Debatni večer je knjižnico napolnil do zadnjega kotička, kar kaže, da tudi naši ljudje poznajo ali žele spoznati tega, za nas velikega Slovenca.

Na posnetku škof Vekoslav Grmič in novinar Drago Medved, ki je vodil pogovor.

LJ

Polzelani Polzelanom

DPD Svoboda Polzela je tudi letos pripravila kulturnozabavno prireditev Polzelani Polzelanom z naslovom Boljša je domača gruda, kot pa tuja zlata ruda. Na prireditvi so se predstavili otroci iz vrtca, mladi glasbeniki, vokalne skupine: oktet

Adoramus, kvintet Lastovka, nonet OŠ Vere Šlander Polzela, Fantje na vasi, harmonikaši, plesna skupina, ansambel Palma, solo pevci, tamburaški orkester in gledališka skupina, ki se je za to priložnost prvič predstavila z enodejanko, komedijo Andreja Smoleta Varhi. Na posnetku igralci in režiser Jaka Jeršič.

T. T.

Dobrote slovenskih kmetij – Ptuj 92

Ptuj vsako leto gosti ocenjevalce značilnih krušnih, mesnih in mlečnih izdelkov. Razstavljalci dobrot slovenskih kmetij dokazujejo, da preneka kateri izdelki še niso pozabljeni. Kmečke žene in dekleta še negujejo znanje svojih mater in babic v pripravi slovenskih kmečkih jedi.

Tekmovanje, ki temelji na ocenjevanju, prispeva k nenehnemu izboljševanju kakovosti. Razstave kakovostnih izdelkov utrjujejo in uveljavljajo te jedi tako v domovini kot onstran naših meja. Sloves in kakovostna ponudba pa bo

sta marsikateri slovenski kmetiji omogočila s prodajo teh izdelkov povečati dohodek in hkrati popestriti in obogatiti slovensko turistično ponudbo.

Po ocenjevanju mesnih izdelkov, sirov, kruhov in peciva podelijo najboljšim znak kakovosti – kipec kmetice z dobrotami v košari; prejmejo ga kmetije, ki dvakrat zapored dobijo zlato odličje za svoj izdelek.

Na tej razstavi je sodelovalo tudi 13 kmetij iz naše občine. Predstavili so deset mesnih, tri mlečne in sedem krušnih izdelkov, za katere so prejeli osem bronastih odličij za kru-

he, potico in suhe domače salsame, in sicer: Mira Rakun, Emil Vedenik, Anica Weisenbach, Nežika Kovče, Tatjana Plešnik, Ivi Krašovec, Jani Mmarolt in Vinko Zagoričnik.

Srebrni priznanji sta prejeli Nežika Kovče za pšenični kruh z dodatki in Tatjana Plešnik za mehki sir, Rafko Novak pa je za ovčji sir prejel zlato priznanje. Zlato priznanje in kipec kakovosti je za suho domačo salsamo prejela Ida Rojnik iz Podvrha.

Na letošnji prireditvi, ki je bila tretja po vrsti, se je za priznanja potegovalo kar sedemsto izdelkov iz cele Slove-

nije; med njimi 510 krušnih izdelkov, potic in drobnega peciva, 98 mesnih in 92 mlečnih izdelkov.

Med razlogi za tako velik odziv so prav gotovo dobri rezultati iz prejšnjih dveh let, pa tudi možnost, da se izboljša kakovost in uveljavitev teh izdelkov na trgu. Zato si bo Kmetijsko svetovalna služba tudi v prihodnje prizadevala ohraniti bogato kulturno dediščino, spodbujati k doseganju višje kakovosti in doseči ugodnejšo prodajo teh izdelkov.

A. Žolnir

Ribiški car, Josip Grivec

Ribiška družina Šempeter je tudi letos pripravila ribiško tekmovanje z ribiškega carja. Za ta laskav naslov se je pomerilo 57 ribičev, čast pa je pripadla Josipu Grivcu, ki je ujel 2,100 kg težkega krapa. Podelili so tudi pokal za najlažje ujeto ribo. Prejel ga je Jani Cotič, ki je ujel ribo, ki je tehtala 15 gramov. Na posnetku je ribiški car za letošnje leto, Josip Grivec, ki je doma iz Arje vasi, član RD Šempeter pa je šest let.

T. TAVČAR

Novo v Parižljah – trgovina Barve in laki

V Parižljah 12, nasproti MARKETA Parižlje, je Štefan Pečnik odprl zasebno prodajalno, in sicer z barvami in laki, v kateri nudi po ugodnih cenah vse za površinsko obdelavo v gradbeništvu: Jupol, Hidrocol, Domal, Lazuroli, Rustikali ter pigmentirane lake za notranjo in zunanjo zaščito lesa in kovin.

V prodajalni imajo tudi material za avto-reparaturo, in sicer vse od temeljnega do zaključnega lakiranja avtomobilov, veliko izbiro raznih odtenkov avtolakov, tudi PUR lake.

Nudijo tudi orodje, pribor in

čistila: čopiče, valjčke, mrežice; čistila za gospodinjstvo, mehčalce in detergente za pomivanje posode.

Orodje in pribor tudi posajajo, če seveda material nabavite pri njih. Za kupljeni material na naročilnico nad 5000 tolarjev priznajo 5-odstonski popust, kupljeno in naročeno blago pa vam do deset kilometrov oddaljenosti brezplačno tudi dostavijo.

Poslujejo vsak dan od 7. do 12. ure ter od 14. do 19. ure, ob sobotah pa od 8. do 12. ure. Naročila sprejmejo tudi izven delovnega časa po telefonu na številko 721-470.

Brat človek – brat drevo

S tem naslovom je v avstrijskem Pamhagenu pod okriljem Alpe-Adria potekal od 3. do 9. maja seminar, ki sta se ga udeležila tudi Dimitrij Pur in Marko Laznik, oba iz Žalca, in sicer kot predstavnika Mladih liberalnih demokratov.

Seminar je potekal v treh delovnih skupinah. Naša predstavnik sta na seminarju predstavila problematiko s področja nacionalnih parkov in turizma oziroma agrokulture. Udeleženci so si ogledali tudi avstrijski in madžarski del nacionalnega parka Nedižersko jezero.

Marko Laznik se je posebej sestal z direktorjem turističnega biroja dežele Burgenland, g. Aloisom Langom. Pogovarjala sta se o možnostih turističnega trženja nacionalnih parkov in zaščitenih območij v Sloveniji in tovrstnih dejavnosti v Avstriji.

Z udeleženci seminarja so se simbolično sestali tudi predstavniki deželne vlade Burgenlanda in madžarski minister za varstvo okolja. Delovni teden so zaključili s turističnim ogledom Dunaja. Naša predstavnik pa sta se odločila, da skupno izdelata projekt Savinjska dolina – nacionalni park.

Klavdija Kač

Turistična vrtnica

Turistični agenciji Dober dan

Turistična agencija Dober dan je bila prva zasebna agencija v Savinjski dolini. Poleg organiziranja izletov, potovanja in dopustovanja se je agencija uveljavila z razstavnim salonom, v katerem so se predstavili že številni znani umetniki. Te dni pa nas je agencija Dober dan presenetila z zanimivo propagandno akcijo, ki jo je pripravila skupaj s hotelsko organizacijo Belvedere iz Izole.

jk

Vrtnico Tovarni nogavic Polzela

V tem kolektivu že vrsto let skrbijo za urejeno okolje tovarne. Za zelenice in dvorišča skrbita dva zaposlena, sedaj to delo že kakih pet let opravljata Adam Tavčar in Mirko Veselič. Da bi prihranili denar za nakup sadik, ki jih vsako pomlad potrebujejo več sto, imajo tudi svoj rastlinjak, ki ga ogrevajo z odpadno paro. Malo je takih kolektivov, ki ne skrbijo samo za poslovni uspeh, temveč tudi za to, da so po zunanjem videzu kraju v čast, zato se je komisija odločila, da kolektivu Tovarne nogavic Polzela podeli vrtnico. Na posnetku vidimo Adama Tavčarja in Mirka Veseliča pri vzgoji sadik v rastlinjaku in pri okopavanju vrtnice.

T. T.

Memorial Janka Faleta

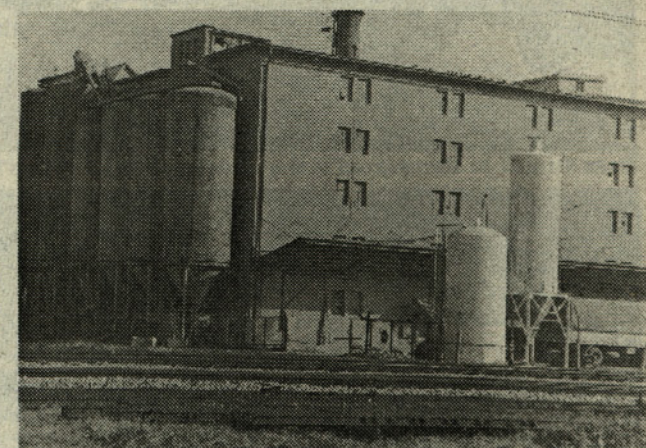
Posnetek: Štefan Pečnik z ulovljenim krapom, ki mu je prinesel zmago.

Memorial Janka Faleta je bilo letos prvo tekmovanje, ki ga je na Braslovškem jezeru izvedla Ribiška družina Šempeter. Tekmovanja s plovcem se je kljub slabemu vremenu udeležilo 78 članov družine, ki so vztrajali pri lovu kar polne tri ure.

Rezultati: prvi Štefan Pečnik, ki je osvojil prehodni pokal s priznanjem in nagrado, drugi Simon Turnšek, tretji Roman Ramšak, četrti Marjan Haladea in peti Rudi Potočnik, vsi so prejeli priznanja in nagrade.

Ulov na tekmovanju ni bil najboljši, saj so bili tokrat krapci precej trmast, vendar pa se je tudi med ribiči že uveljavilo načelo, da je važno sodelovati in ne zmagati. Pomembno je tudi, da so ulovljene ribe po tehtanju izpustili nazaj v ribnik.

F. Pondelak

Bodeči osat Tovarni krmil

Tovarna, ki je svojemu okolju neprijazna zaradi neprijetnih vonjav, čeprav, baje niso škodljive, zunanega izgleda objekta in okolice, je gotovo Tovarna krmil. Že od daleč mimoidoči pešci in vozniki lahko opazijo razbite šipe na oknih, kot da so jih obiskali ostrostrelci. Ostanke krmil, koruze, pšenice in druge hrane privabljajo veliko število golobov in drugih živali, ki tudi niso prijazne okolju. Komisija zato podeljuje tovarni krmil bodeči osat in upa, da bo delavce te tovarne spodbudila k skrbi za lepše okolje.

Pri Štefki Golavšek iz Pongraca

»Saj pesem in delo nam srca budi...«

Ko se bližam koncu asfaltne ceste v Pongracu, me zaskrbi, da bom imela težave z iskanjem prave hiše, domovanja Štefke Golavšek. Ko pa zasliši ropot avtomobilskega motorja, urno prihiti pred hišo in se preden utegnem povprašati nekaj začudeno strmecihih otrok za pravo smer, me v ljudno povabi v notranjost. Kakšna sreča, da sem se najvila, pomislil sama pri sebi, preden vstopim v izredno urejeno, z lesom obito sobo v hiši.

»Ko sva se z zdaj že pokojnim možem poročila, je imela hiša še slamatno streho,« mi pove gospa Štefka, ko sede za mizo, prekrito s čudovitimi kvačkanim prtom. Ozrem se naokoli in opazim, da je raznobarvnih prtičkov še več in gospa Golavšek se pohvali, da je vse to naredila sama, prosti čas pa si zapolni še s pletenjem nogavic in rokavic. Odkar je pred trinajstimi leti odvodela, ji časa pravzaprav ne ostaja na pretek. Poskrbeti je treba za

obdelovanje zemlje, še več: kar sama se z motorno žago spravi nad grmičevje, da si oskrbi drva za zimo. Tu so še kokoši, namerava pa si kupiti tudi prašička.

Pa vendar je trdega dela 62-letna Štefka Golavšek vajena, saj ji usoda mnogokrat v življenju ni bila naklonjena. Kot ena izmed štirinajstih otrok Podkoritnikovih izpod Mrzlice, je morala že pri devetih letih od skromnega domačega ognjišča za varuško. Osnovno šolo je obiskovala izmenoma v Petrovčah in na Kalu in vmes pazila otroke. Kar šest se jih je zvrstilo do njenega štirinajstega leta. Šestnajstletna Štefka se je nato zaposlila v Tekstilni tovarni Prebold, s 24 let pa se je priženila h Golavškovi v Pongrac. Po poroki je ostala sedem let doma in postala mati sina in hčere. Potem se je sklenila vrniti na delo in zaposlila se je v žalskem Juteksu, kjer je delala 23 let: najpej kot tkalka,

potem pa kot čistilka strojev. V vsakem vremenu je morala v službo z vso opremo, kar precej oddaljenega Zalca, zatorej ne preseneča dejstvo, da je imela že kar štirinajstkrat prometno nesrečo.

Pred sedmimi leti se je upokojila. V tej hiši, kjer je ob njenem prihodu živela še moževa teta, gospa Štefka biva že 37 let. Pravi, da se ne bo več poročila, pa tudi od tukaj noče nikdar več. Svoji so jo sicer vabili v Kočevje, vendar je sklenila, da bo, dokler bo zmogla, ostala na svojem. »Če pa bom kdaj povsem onemogla, bi pa vendar prav rada šla v dom za ostarele,« hitro dodaja. Za zdaj se s skromno pokojnino še nekako prebija. Pridelala nekaj koruze in korenja, sama pokosi travo, preuredila je notranjost hiše, sin ji je napeljal elektriko, pomagajo pa ji tudi prijazni sosede, ki ji prisikajo na pomoč pri delu, večkrat pripeljejo gnoj in ji sploh pomagajo postoriti težja opravila, ki se jih na pet hektarjev velikem posestvu prav gotovo ne manjka. »Prav rada bi imela več živine, ampak nisem preveč pri zdravju,« mi potoži. »Imela sem kravico in dva prašička, pa nisem več zmogla. Skrbeti je bilo treba za družino in še posebej za moža, ki je pred smrtjo bolehal kar dvajset let.«

Delo pa ji prinaša še posebej vrste zadovoljstvo: Štefka je v svoji soseski poznana po tem, da prav ob delu ponavadi spesni še nekaj verzov. Naj bo to slovesna priložnost ali čisto običajni dogodek, vedno se ji porajata kakšna pesem. Nekdanja sodelavka jo je povabila na prireditve ob upokojitvi, včasih obišče kaksno poroko, najbolj pogosto pa ji rime letijo kot iz rokava kar na obisku pri sosedih. Pesmi zлага že dvajset let, pravi in hudomušno pripomi, da se najlepših spomni zvečer, ko leže v posteljo in jo zjutraj prav jezi, da si

jih ni zapisala, saj do takrat že utonejo v pozabo.

Televizije nima, prav rada pa poslušata radio, ki si ga je »prislužila« s svojimi kvačkanimi prtički. In ostala bo tu na svojem, kjer ji dela ne zmanjka. »Če delam, sem zdrava, če noter čepim, pa zbolim,« mi spesni. Rada ima vse ljudi, stare in mlade, le da so prijazni z njo, saj ji gre huda beseda kaj hitro do živega. Zalosti jo tudi, da kar prevečkrat čuti osamljenost, ki jo s sabo nosijo leta. In kaj naj za zaključek sploh še povem o Štefki Golavšek? Mislim, da je najbolje, da to prepustim kar eni njenih pesmic:

»Zdaj stara sem 62 let, več daleč ne b' mogla v svet. Ta mlad' pa pozabljajo to, da enkrat enako jim bo. Ničesar se še ne bojim. Z veseljem na delo hitim. Če Bog mi še zdravja kaj da, prežene še vse mi gorja.«
Dominika Sambolič

Telesno vzgojni profesor na štirih nogah

Kakor da je vse skupaj urejeno: stara mati je imela težave s srcem, dihali, prav tako deda in babica. Kar naprej, zdaj k temu, zdaj k drugemu zdravniku, k splošnemu in specialistu. Zdravniki so jim sicer predpisovali zdravila in vselej sprasevali:

Hodite na sprehode? Hodimo, seveda hodimo! so zatrjevali. Res so hodili: na vrt, okoli hiše, v trgovino, k sosedom. Vsi na kolo za zdravo telo! Nak, tega pa ne! Na skupinski sprehod med njimi, travniki, po gozdnih stezicah niti pomislili niso. Izgovarjali so se, da ne spadajo vkup.

Potem nenadna sprememba. Znanec je prinesel mladega psička. Ne prevelikega, pravega lisjaka. Nekaj tednov je bilo malo težav, potem se je hitro navadil osnovnih higienskih navad. Capi so mu dali ime, in kar naprej je bil zunaj na svežem zraku. Cigaretnemu dimu, ki sta ga proizvajali oma in babica, se je privadil, dedjevih vinskih hlapov pa se je

izogibal. Tako še danes. In kar naprej je tical in tical in tako tri precej »resne« bolnike prisilil na krajše in daljše sprehode. Od jutra do večera je laježem opozarjal zdaj pred omejo, zdaj pred babico pa pred dedkom:

Halo, gremo na sprehod! Obvezno mu nataknejo povodec. Prva je na vrsti babica, nato oma, nazadnje deda, potem obratno. Sliherni dan, v lepem in slabem vremenu. Najmanj po deset kilometrov na dan prehodi vsak izmed njih, najprej počasne, potem hitre hoje. Od jutra do večera se oglašata s svojim hov, hov. Vsi trije so se na to bevskejajo že privadili, glavno pri tem pa je, da so pozabili na svoje srčne in dihalne težave. Ne poslušajo se več, kaj jih kaj boli. Capi je zanje pravi športni profesor. Po vseh teh kilometrih sprehodov in po temeljitem čiščenju zvečer gre k zaslužnemu počitku v babičino posteljo, od koder je povrh vsega pregled dedja. Pa kaj zato.

Drago Kumer

Domačija Jožeta Ramšaka

Les, mleko in meso - vir dohodka kmetije

Jože Ramšak z ženo in hčerkama

Dobroveljska planota, ki je nekakšen branik pred vstopom v alpski svet Zgornje Savinjske doline, je dokaj naseljena in nudi zaradi lesa, in v zadnjem času tudi zaradi prijete mesa in mleka, kar številnim domačinom sredstva za preživljanje. Še vedno pa jih precej hodi na delo v dolino, ki je bila posebno pred desetletjem in več nadvse vabljiva in je s tem pripeljala to, sicer kraško območje, med demografsko ogrožena. Napredek, ki je ljudem prinesel boljše življenje tudi v ta hriboviti svet, pa je nekako le zastavil izselevanje in danes je na tem območju kar lepo število trdnih domačij. Mednje sodi tudi kmetija Jožeta Ramšaka, katero smo pred nedavnimi obiskali in jo predstavljamo v današnjem Savinjanu.

Ramšakova kmetija, s hišno številko Dobrovlje 22, je dostopna iz več smeri. Mi smo se do njih pripeljali iz Letuša po tako imenovani cesti Partizanki, lahko pa bi se tudi iz Nazarij po Črnem grabnu, iz Kokarij ali Vranskega. Cestnih povezav torej ne manjka, prav te pa so Jožetu in mnogim njegovim bližnjim in daljnim sosedom omogočile boljše življenje.

Življenje v hribih

Ramšakova kmetija je bila na dan našega obiska kot mravljino. Lepo, sončno in toplo vreme je bilo kot nalašč za delo na njivi, ki jo je Jože pripravil za posevek, žena Barbara in hčerki sta mu pomagali. Glavno delo pa so opravili stroji, ki jih na njihovi kmetiji ne manjka. Jože je z nakladarjem najprej naložil gnoj na prikolico, potem pa ga s traktorjem odpeljal na njivo. Tega sta pozneje raztrosila Jožev brat, ki sicer kmetuje v Vodcah nad Nazarij, in bodoči zet, ki tudi prihaja iz Zgornje Savinjske doline. Vsekakor pa bo nova moč Jožetu prav prišla, saj kmetija s 60 hektarji površine potrebuje dovolj delovnih in pridnih rok.

»Mi, hribovci, smo navajeni trdega dela, čeprav življenje danes ni primerljivo s tistim pred desetletji,« pravi Jože. »Življenje gre svojo pot in danes si skoraj ne znam predstavljati povratka v čas, ko še ni bilo elektrike, vodovoda, cestnih povezav z dolino in vsega ostalega, kar nam sedaj omogoča lažje delo in s tem

tudi boljše in človeka vrednejše življenje. Res pa je, da človeka včasih zajame tudi hrepenenje po vrednotah, ki so nas oblikovale v trdne, vesele in pošteno ljudi.«

Jože Ramšak ima na plečih že 52 let, izhaja iz družine, kjer je bilo pet otrok, in sicer štirje bratje in sestra. Otroci so ostali brez očeta, ki je zaradi posledic nemških taborišč kmalu po prihodu domov umrl. Mati je potem dolgo let sama kmetovala, šele pred dobrih desetimi leti je kmetijo prepustila Jožetu, ki je nato še z večjim veseljem poprijel za delo in kmetijo močno posodobil, zgradil novo hišo, nabavil stroje in sebi ter družini ustvaril boljše in boljše življenje.

Z lesom in mlekem do zaslužka

Ramšakova družina ustvarja dohodek za življenje s prodajo lesa, mleka in občasno tudi s prodajo živine za zakol. V preteklosti, pa tudi sedaj, jim je največ dal gozd, ki ga je kar okrog 40 hektarjev. Kot pravi Jože, se je prodaja lesa v zadnjih dveh letih občutno zmanjšala, v sedanjem obdobju pa si cenijo tako ugodne, kot so bile pred časom. Sicer pa so največ lesa prodali Glinu v Nazarije, ki se tako kot mnogi drugi otepa s številnimi problemi in zato tudi lesa ne gre v promet toliko kot prej. Ljudje na Dobrovljah, ki imajo krave molznice in oddajajo mleko, se vse bolj bojijo, da bi zaradi težav mlekarne le-ta nehala odkupovati mleko. Jožetu bi tako naenkrat ostalo na dan 100 in več litrov mleka, s tem pa bi bil tudi izgubljen kolikor toliko reden zaslužek. »Tako mene kot druge bi to precej prizadelo,« reče Jože in dodaja, da upa, da se to ne bo zgodilo, saj bi lahko imelo nepredvidljive posledice.

Poleg strojnega še veliko ročnega dela

Okrog 20 hektarjev imajo Ramšakovi pašnikov, njiv in drugih kmetijskih površin, iz katerih črpajo potrebno hrano za živino, svinje in zase. Že vrsto let Jože pripravljata travno silažo, saj krme nikoli ne preveč. Sicer pa živino tudi pasejo, tako da privarčujejo

so dobre, veseli pa bi bili kakšnega kilometra asfalta na Partizanki. Ker živimo na demografsko ogroženem območju, za katerega naj bi se namerjal določiti denar, nam bi ta zelo prav prišel. Naša velika želja pa je telefon, saj bi se tako dolina še bolj približala našim domačijam. PTT ima za nas neko varianto o brezžičnem telefonu, vendar je zaenkrat finančno nedosegljiva. Upamo pa, da bo tudi ta želja uresničljiva.«

Jože Ramšak je tudi predsednik gasilskega društva Dobrovlje, ki je posebnost, saj gasilskega društva tako visoko ni nikjer v občinski regiji pa tudi širše. Prej so bili člani braslovskega gasilskega društva, sedaj pa so že nekaj časa samostojni. Njihova velika želja je dobiti ustrezen gasilski avtomobil in tako delo društva še obogatiti.

»Veseli bi bili vsakršne pomoči, da dosežemo ta cilj,« pravi Jože Ramšak. »Gasilec v Braslovcih se zahvaljujem za pomoč pri usposabljanju naših članov in računanem, da bodo tudi v prihodnje pomagali, kolikor bo v njihovi moči. Več podpore pa bi si želeli še od koga drugega.«

Pri Ramšakovih smo se začeli kar nekaj časa. Med njimi mi smo se prijetno počutili in prav gotovo se bomo še kdaj oglašili. So prijazni in gostoljubni, takšni, kakršni so tudi sicer ljudje na teh hribovskih kmetijah. Ljubzeno do zemlje in dela jih plemeniti in prav je, da takšni tudi ostanejo.

D. Naraglav

Ob kmetovanju tudi družbeno delo

Po ogledu hleva, strojev, živine in izdatni malici ter dobrem dobroveljskem jabolčniku smo Jožeta povprašali o težavah, željah in načrtih njihovega vaškega sveta. Zvedeli smo namreč, da je bil Jože dolgoletni predsednik vaškega sveta in je veliko pripomogel k pridobitvam njihove vaške skupnosti. »Marsikaj smo že postorili, še veliko pa bi radi. Vodovode imamo sedaj v glavnem urejene, cestne povezave

Marjana Šušič, sezonka iz Varaždina

Srednje visoka, gostih skodranih las, nizkega čela, velikih modrih oči. Seznanila sva se pravzaprav pred leti, ko sta si prišli s prijateljico ogledovalno šolo. Obe vedri, nasmejani, obe dijakini, na moč vedoželjni. Ta, ki še zdaj prihaja, Marjana Šušič, sezonka iz Varaždina, je skoraj resno dejala:

»Mislim, da v teh težkih časih ne bom prišla. Z univerzo v Zagrebu, z agronomijo, sem opravila, z vašimi tolarji si bom pa že nekaj pametnega kupila. Sem že tretja generacija, ki hodi sem gor k vam. Mati mi je pravila, kako je bilo s sezoni nekdanj. Nič dobrega, meni pa je kar všeč. Vse se spreminja, tudi odnos do sezonskega dela. Več nas je, ki smo razkropljene po vsej doli-

ni. Študentke smo. Moram na vaš Rdeči križ, da pozivem, kje vse so Hrvti. Pri nas vsi govorijo o dobroščnosti Slovenec. Imate dobrega, razumnega predsednika, naš Tuđman pa...« je zamajala z glavou. Govori, kot da je čistokrvna Slovenka. »Kaj boste res uklinili podržavljena posestva? Zelo me skrbi. V Vrbiu imam tede z družino. Veste, na Hrvaškem še vedno poka, zdaj se že med seboj tepejo. Ali ni sramota? Tega, vsaj občutek imam, pri vas ni. Veste katero pesem sem si najbolj zapomnila? Od Celja do Zalca je ravno polje... To je nekakšna savinjska himna, kaj ne?«

Segla sva si v roke, sedla je na motorno kolo in blisnila po cesti.

Drago Kumer

To je le del beguncev pri Havi Alič.

Že 200 beguncev, prehodni center v Letušu

Družine z več deset begunci

Število beguncev, ki jih je v Sloveniji že blizu petdeset tisoč, se iz dneva v dan spreminja tudi v naši občini. Trenutno je pri občinskem odboru Rdečega križa prijavljenih 200 beguncev iz Bosne in Hercegovine. Zaradi njihovega vse večjega števila je dom krajanov v Letušu postal prehodni center za begunce. Bogdan Pečar, načelnik civilne zaščite, je o tem povedal: »Z občinskim odborom RK dobro sodelujemo. V Letušu lahko sprejmemo 70 beguncev. To je samo prehodni center in ni zbirni. Tu se bodo begunci zadržali, če bo potrebno, le dan do tri, nato pa jih bomo poslali v zbirne centre.«

Kmetijskem kombinatu Hmezdav lastni proizvodnji, je povedala takole: »24. aprila sem se razjokala, ko sem videla pred vrati prvih šest sorodnikov iz Modriče. Povedali so, da jih je strah ter me prosili, če lahko nekaj dni ostanejo, da se stanje v Bosni uredi. Brez komentarja sem jih sprejela. Poskrbeli smo za hrano, sobičali so v moji dnevni sobi. Po prvomajskih praznikih jih je prišlo še več iz Odžakov in tudi iz Modriče. Tako jih je sedaj tu pri meni kar 23.«

Več kot polovica je otrok in žena. Pomoč jim je kmalu nudil občinski odbor RK Žalec in Karitas iz Petrovč. Tudi begunce smo povprašali, kako so potovali. Bili so redkobesedni in na obrazih je bilo videti, da jih je strah. Potovali so z avtobusom, takšni, kakršni so bili dolga in mučna.

Kako namestiti in oskrbeti begunce, se sprašuje v vseh slovenskih občinah. Zbirne centre so ali bodo

Rodovina Oset je številna

Na domačiji Osetovih v Drešnji vasi v KS Petrovčah se je v nedeljo dopoldne zbrala rodovina Oset. Zbrali so se skoraj vsi živeči iz raznih krajev Slovenije in tujine. Vseh je 144, manjkalo pa jih je le kakih deset. Zbrane je na domačiji, kjer so vzniknile korenine Oset, pozdravil sedanji gospodar Jože Oset, družabni del srečanja pa je bil v žalskem hotelu. Bilo je zanimivo, nekateri so se videli prvič, večina pa je menila, da bi srečanje lahko postalo tradicionalno.

T. T.

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje d. d., Celje

Bi radi poslovali s tujino, pa ne veste kako izvršiti plačilo oziroma kako dobiti devizni priliv. Morate plačati obveznosti na Hrvaško, pa vam nihče ne ve svetovati kaj morate storiti.

Pridite k nam v Ljubljansko banko Splošno banko Celje d. d., Celje v Devizni sektor, kjer vam ponujamo svoje sodelovanje na področju:

- opravljanja plačilnega prometa s tujino, izvrševanje nakazil, odpiranje akreditivov, odkup ter prodaja deviznih prilivov,
- odpiranje deviznih in tolarskih nerezidentnih računov ter opravljanje vseh poslov v zvezi z njimi,
- opravljanje plačilnega prometa s Hrvaško v SLT in CRD,
- deviznega kreditiranja,
- garancijskega poslovanja s tujino,
- izdajanje blagajniških zapisov - lastnih in Banke Slovenije.

Za vse zgoraj navedene dejavnosti vam nudimo tudi svetovanje strokovnih delavcev, tako da bo sodelovanje res potekalo v obojestransko zadovoljstvo.

Če ste zasebna ali družbena firma se osebno oglosite v Deviznem sektorju v Vodnikovi 2, III. nadstropje ali pa nas pokličite po telefonu: 26-240 oziroma 441-212. Če pa ste fizična oseba se napotite po informacijo v najbližjo ekspozituro Ljubljanske banke Splošne banke Celje d. d., Celje.

S kolesom po Himalaji VI.

POGOVOR S SADUJEM

Postaven star možakar, vedrega nasmejanega obraza, posejanega z gostimi belimi lasmi, spletenimi v kitam podobne tanke obeske, in z dolgo belo brado, je sedel na trotoarju pod nadstreškom, ki je njemu in ostalim sadujem, pa tudi kravam in potepuškim psom, služil za prenočevanje, in nama mahal v pozdrav.

Saduji so indijski popotniki, ki potujejo od mesta do mesta, peš po indijskih svetih krajih, poleti proti severu in pozimi nazaj na jug, in živijo od hrane, ki jim jo darujejo ljudje. Spadajo v najnižjo kasto, tam je namreč družbeno življenje še vedno urejeno po kastah, nedotakljivih, ki se do konca svojega življenja ne morejo povzpeti nad svojo družbeno skupino.

Piše: Janko Jazbinšek

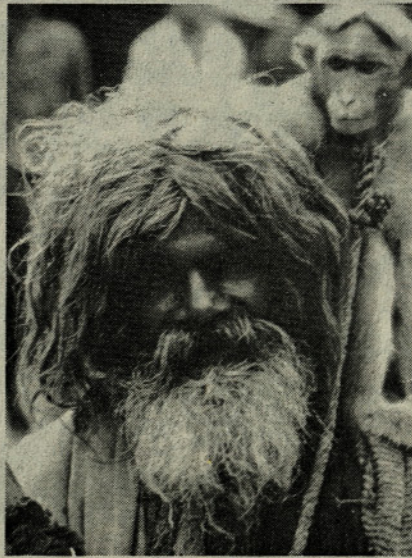
Opazil sem ga že prvi dan, ko sva se z visokega hriba zahodne Himalaje spustila proti jugu v, od monsuna vlažno mesto Manali. Stojec ob cesti s svojo opico, počesano kot pri nas gospoda v času Franca Jožefa, se mi je takoj vtisnil v spomin in nekako sem si ves čas želel, da bi ga še srečala. Sedaj pa je sedel tam, oblečen v dolgo temno haljo, po ramenih pokrit v žaklovino, in se smehljaj s svojim prijaznim širokim nasmeškom.

Sedla sva na tla poleg njega in pogovor je stekel kar sam od sebe. Kljub nizkemu družbenemu položaju je bila njegova angleščina bolj tekoča, kot marsikaterega trgovca ob natpanih mestnih ulicah. »Badrinath? Večkrat sem že prehodil pot do tega hindujskega svetega mesta,« je odvrnil, ko sva mu govorila o svojih načrtih. »Od tam pa bova s kolesi nadaljevala ob Gharvalski Himalaji proti jugu. Ali vam lahko prineseva kaj za pod zob?« Starec je počasi prikimal, na ustih pa mu je, kot vedno, igral tisti prijazen nasmeš. Stekel sem v bližnjo prodajalno in mu prinesel zavitek peciva, ki ga je najprej pokazal svoji prijateljici na rami: »Poglej, kaj sva dobila od dobrih ljudi!« Opica pa se je sramežljivo lotila pobiranja bolh z njegove obleke.

Topel monsunski dež se je začel v drobnih curkih zlivati z nadstreška, ko sva odhajala. Starec pa je še vedno sedel tam in se pogovarjal s svojo prijateljico-opico.

POD GHARVALSKO HIMALAJO

Dež je še vedno rahlo padal in skozi zarošena očala sem komaj kaj videl pred sabo. Skoraj sem povozil kup trve, ki je hodil ob cesti, oziroma žensko, ki ga je nesla, in je skoraj ni bilo videti izpod velike zelene kopic. V teh krajih namreč

večino težkih del opravijo ženske – nabirajo travo ali drva za zimo in jih na svojih glavah znosijo domov, moški pa delajo na polju ali pa večino dneva preživijo ob svojih vodnih pipah v majhnih lesenih čajnicah ob cesti, ki pelje skozi vas.

Dež naju je v zadnjih štirih dneh, odkar sva zapustila Badrinath, že večkrat pregnal pod kakšno skalo, kjer sva vedrila skupaj z opicami, ki živijo ob cesti, saj sva se prek visokih gorskih verig, ki nekoliko zadržijo goste oblake, spustila nazaj v monsunsko podnebje severne Indije.

Spuščala sva se po serpentinasti cesti proti deroči reki, od koder se je cesta vzpenjala proti sedlu med hriboma, poraščeni z redkim borovim gozdom in gosto zeleno podrastjo. Zaradi obilice padavin je namreč tukaj rastlinje zelo bujno, strma pobočja celih hribov pa so spremenjena v riževa polja, ki se terasasto spuščajo proti dolini. Visoko v oblakih sta se skrivala najvišja vrhova Gharvalske Himalaje, sedemtisočaka Nanda devi in Thrisul, kot bogova, skrita pred radovednimi očmi. Le v zgodnjih jutranjih urah sta se včasih pokazala v vsej svoji veličini.

Ko sva zapeljala v strmo cesto na pobočju sosednjega hriba, je močno sonce že prodrlo skozi oblake in sušilo premočeno obleko na najnižih telesih. Ceste so bile tukaj precej boljše kot v Ladakhu daleč zadaj, čeprav so tudi tukaj asfalt zamenjale globoke blatne luže. Ob cesti so se razlivali potočki hladne vode, ki pa je žal neuporabna za naše občutljive, civilizirane želodce, tako da sva morala svoja razsušena usta namakati v mlačno vodo iz plastičnih steklenic, ki sva jih tovorila s sabo.

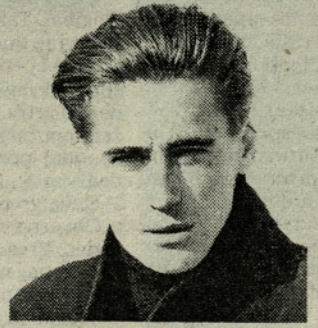
Proti večeru sva se pripeljala v Dwara-hath, naselje na samem vrhu hribovja. Ozirala sva se okoli, da bi našla kakšno stavbo, kjer bi oddajali sobe za prenočevanje. Toda v tem kraju že dolgo niso videli turistov in temu primerno tudi niso imeli hotelov ali podobnih prostorov za prenočevanje. Poslali so naju v ashram malo više na hribu (v ashrame hodijo meditirati ostareli hipiji z zahoda, služijo pa tudi v drugačne namene...), kjer pa naju niso bili pripravljeni vzeti pod streho. »Torej bova spala v travi?« Oblačno nebo se je v zadnjih sončnih žarkih pobarvalo v prelepe vijoličaste barve. »Že, toda če bo ponoči spet deževalo...« »Dober večer gospoda!« Iz teme se je izločilo več postav mladih fantov, ki so prišli peš po cesti iz mesta. »Če hočeta, lahko prenočita v hiši mojega očeta v vasi malo niže,« je rekel eden izmed njih. »Torej... Da, seveda!«

Spustili smo se po ozki poti, obdani z visokimi zidovi in obraščeni s koprivami ter posuti z živalskimi iztrebki, ki jih v temi nisi mogel videti, ampak si jih le občutil pod nogami. »Rekel si, da ni daleč?« sem že nekoliko v strahu vprašal, saj sem mu slepo sledil v temi in nisem bil prepričan, ali bom našel pot nazaj. Pot je bila včasih že tako ozka, da sem komaj zrinil svoje obloženo kolo mimo vogala kakšne hiše tik ob njej. Marjan je, z ostalimi domačini, ostal že daleč zadaj in bilo mi je že prekleto žal, da nisva ostala gori na hribu.

Potem smo prišli pred visoko stavbo z velikim dvoriščem, sredi katerega je tlelo kadilo. Na terasi pred hišo je sedel droben suh možakar, fantov oče, obkrožen s kopico deklet in fantov različne starosti. V veliki hiši so živele tri družine sorodnikov in to je, če se vsi zberejo, precejšnje število ljudi. Zgradil jo je najstarejši izmed bratov, ki pa je že umrl, verjetno tudi zaradi garanja in, kakor nama je povedal, posestvo zdaj vodi on, ki je dolga leta živel v ashramu, in njegova učenost je, da je trpinčenje lastnega telesa nedopustno, torej on v svojem življenju ne bo opravljal fizičnega dela. Ob tem pa je ves čas ponavljal, kako reven da je...

Večerji je sledil dolg pogovor z njim in ker nisva hotela biti nevljudna, sva samo z vse pogostejšim zehanjem naznanjala, da bi mogoče pa le že bil čas za spanje. Vendar brez pravega uspeha. »Jaz sem najhitrejši pripovedovalec svetih nauk Bagawath Ghite, znam jih na pamet v angleščini!« »Zelo zanimivo!« Potem je zaprl oči in začel... Ko sva naposled vprašala, če ne bi morda vseeno odšli spat, se je spomnil, da nama mora pokazati še majhno svetišče v zgornjih prostorih svoje velike hiše. Naju pa je zjutraj čakala še dolga pot proti jugu – nazaj proti Delhiju.

100 000 000
V VAŠEM OČESU

Če vam to besedilo pri branju povzroča težave, vam priporočamo, da se še posebej potrudite. Ali veste, da ste štiri petine vsega, česar se spominjate, nekoč nekje videli? Najsibo lep sončni zahod v planinah ali račun seštevanja iz šole. Pa vendar je vaša slika sveta le malo večja od pošne znamke. Toliko namreč meri v očesu površina, kjer nastane slika, na njej pa je razporejenih več kot sto milijonov živčnih vrščikov. Ne utrujajte svojih oči, olajšajte jim pogled. Lahko si zapomnite vse prelepe stvari, ki vas obkrožajo. Optika Salobir vam je na voljo z znanjem, najboljšimi materiali in najlepšimi oblikami. Privoščite si dober vid in lepši videz. Optika Salobir, Levec

Salobir®

Tradicija treh generacij

ZLATARSTVO
KRAGL

Šlandrov trg 39
ŽALEC

- izdelava raznovrstnih poročnih prstanov po naročilu
- predelava starega nakita
- popravila vseh vrst nakita

Pohitite, kajti zlato je kovina, ki je ni dovolj za vse!

ZLATARSTVO KRAGL – 25-letna tradicija
Tradicija treh generacij

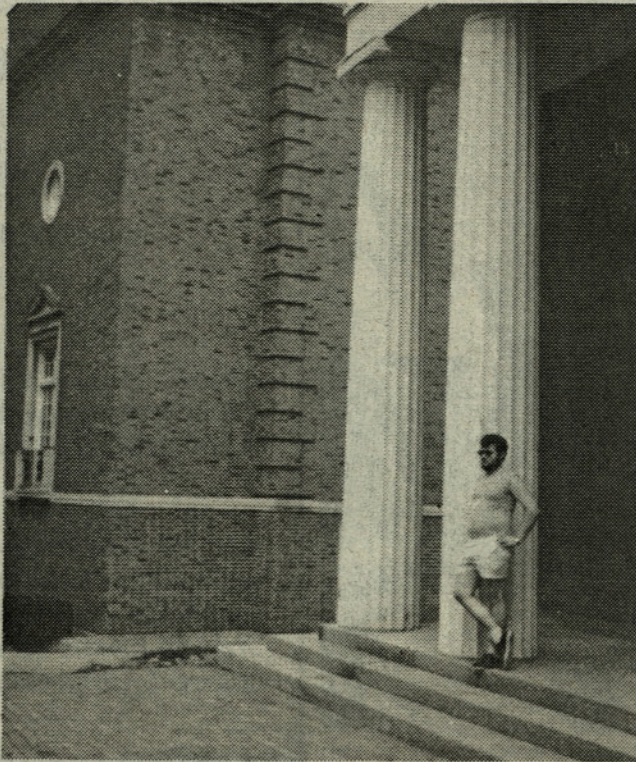
Amerika, lep dan ti želim

V ZDA se države na severu razlikujejo od držav na jugu kot dan in noč. Medtem ko je Sever industrijski in precej ekološko ogrožen, je Jug, kjer živi pretežno črno prebivalstvo, pojmovan v glavah Američanov kot tisti del Amerike, ki še velja za deželo neskončnih možnosti. Življenje na Jugu je bolj v smislu TAKE IT EASY, medtem ko Sever bolj slovi po pehanju za vsak delček profita in njegova značilnost je najti odgovor na vprašanje: Kako postati bogat in si kupiti na eni izmed avenij New Yorka (ki mu pravijo tudi BIG APPLE, veliko jabolko) stanovanje nad mestnim smogom.

Če je kakšno mesto ležerno, potem je to NEW ORLEANS. Tam človek res dobi občutek, kaj pomeni razlaga profesorice za angleščino, da so od vseh ljudi najbolj leni črnci. Po drugi strani pa jih človek razume, kajti v takšni vročini se še mravljam ne ljubi delati. Za vzgled si vzemimo npr. Dalmatince, ki v pol manjši vročini velikokrat dajejo videz ljudi, ki so pred smrtno posteljo. Če pa bi me vprašali, kam naj človek preseli svojo osebnost, če bi rad postal uspešen in bogat AMERICAN, bi vas napotil v ATLANTO, glavno mesto dežele GEORGIE. Dežela in mesto ležita v subtropskem

podnebjju, vendar z dovolj vlage poleti in dovolj mraza pozimi, da je to deželna povrtnin, bombaža in zelenih travnikov. Prelepa pokrajina je postala dom marsikatere uspešne ameriške družine. Tukaj je domoval Martin Luther King, tukaj živita slovita Ted Turner in Jane Fonda in njuna televizijska multihiša CNN, tukaj je sedež ene največjih tovarn šumčice pijače: COCA-COLA. V Atlanti, kjer bodo tiste razvpite olimpijske igre, ki jih Beograd ni dobil, stoji eno največjih letališč v ZDA. Mesto je razpolovljeno s slovito Peach Avenue, ali po domače z Bre-skovo avenijo. Georgia je namreč dežela breskev in v mnogih restavracijah lahko poskusite takšne ali drugačne breskove torte, kolače, pitice in pite in druge z breskvami obarvane jestvine. Mesto sestavlja okrog 67 odstotkov temnopoltega prebivalstva, 19 odstotkov belcev in okoli tri odstotke Portoričanov, Kolumbijcev in ostalih južno-ameriških emigrantov. Najbrž mi ni potrebno razlagati, da je mesto tudi urbano ločeno po barvi kože. Kakor si nekateri tega nočejo priznati, je stvar očitna, kajti ta droben procent belcev, od teh je nekaj staroselcev, obvladuje v svojih rokah prek 70% kapitala. Njihova rasna nestrpnost je še ved-

no prisotna in se kaže v občasnih mističnih obujanjih starih generalov Juga, z južnjaško himno I'm going back to Dixie in na manifestacijah, kjer se pojavljajo privrženci ideje KU-KLUX-KLANA.

Jodie Foster, letošnja dobitnica oskarja za vlogo v filmu THE SILENCE OF THE LAMBS (Ko jagenjčki obmol-knejo), je nekoč dejala, da je Atlanta edini kraj v ZDA, kjer bi bila pripravljena preživeti

starost. Če bi mene kdo povprašal, bi se prav gotovo odločil za vzhodje ROCKY MOUNTAINS na severu države NEW MEXICO, katere južni del je pretežno kamnit in puščavski, slabo naseljen in edini živelj se razteza ob meji z Mehiko ob reki Rio Grandé v mestih, kakor je slovito teksaško mesto Pecos city. Sever New Mexica je popolnoma drugačen. Ob vzhodni gora najdemo grmičevja kadulje, ki v jeseni dobi opečnato škrlatno barvo, čez pokrajino pa se razteza nežno vsiljiv vonj žajblja. Vode, ki izvirajo v planinah, se stekajo po apnenčastem gorovju v dolino v obliki neštetihih slapov in jezerc. Obilna moča ob vzhodni planine omogoča, da raste na severu države živo in temno zelena hosta. Tam odpirajo šolske kampe in turistično re-kreative centre. Mnogi znani Američani se odločajo, da jesen svojega življenja preživijo na severu te države.

Eno najbolj znamenitih mest v New Mexicu je mesto Yuma, ki je bilo v obdobju osvajanja ameriškega zahoda, v obdobju pionirskih karavan in vojn med belimi kolonizatorji in avtohtonimi Indijanci, znano predvsem po legendarnem zaporu, kjer so preživljali svoje zaporne kazni različni bančni roparji, tatinski potepuhi in kradljivci teksaškega goveda in konj. Tisti, ki so končali v zaporu, so bili lahko celo srečni, saj so stanovskim kolegom navadno kar na mestu zločina sodili in »vrvi okoli vratu« je bila po navadi zakon.

Yuma je tipično mesto mehishkega porekla, z nizkimi hišami iz belo posušenega blata in kamna, z ravnimi strehami, ki so pokrite z okroglimi bruni, na katere namečejo prah, blato, zemljo in kamenje, da puščavski veter ne odkrije hiš. Danes to mesto kvarijo stavbe tipa FAST FOOD iz družine McDonald.

Še ena zanimiva podrobnost se mi je v tej državi vtisnila v spomin. Konec prejšnjega stoletja je belemu osvajalcu uspelo stlačiti Indijance iz rodovitnih dolin iz vzhodja Skalnati planin v rezervate na puščavsko planinsko mejo med New Mexicom in Kalifornijo. Ker sem sam obiskal enega izmed teh rezervatov, nekakšno podpleme slovitih bojevnikov Apači, sem se lahko prepričal, da Indijanci še danes živijo, kakor v nekakšnem teritorialnem getu, ki vsekakor predstavlja najslabše krpe zemlje na tej polobli. Med Indijanci vladajo revščina, brezposelnost, dosti alkoholizma in kriminala. Sprašujem se, kaj bi se zgodilo v ameriškem kongresu ob razpravi o denacionalizaciji, ko bi Indijanci zahtevali, naj jim vrnejo njihovo zemljo, predvsem tisti, ki niso bili pripadniki nomadskih plemen. Lahko bi se jim zgodilo kaj takega kot plemenu Navajo Indijancev, ki so v teksaško-arizonskem rezervatu uspeli najti bogata nahajališča nafte in je država nato ugotovila, da so rezervati v bistvu državna zemlja. G. V.

Veličasten shod na Bukovici

Še nikoli toliko obiskovalcev

Tradicionalno srečanje ob prazniku upora, 27. aprila na Bukovici, je bilo množično, saj se ga je udeležilo po nekaterih ocenah doslej največ obiskovalcev. Zasluga za to gre prav gotovo organizatorjem, ki so se tokrat še posebej potrudili in so poskrbeli za vzdušje, kot se za praznik spodobi. Poleg godbe na pihala iz Zabukovice je nastopil tudi Savinjski oktet in pa otroci žalske osnovne šole.

Proslava se je zavlekla pozno v popoldne, največ preglastic pa so zaradi množice obiskovalcev imeli žalski planinci, ki so jim kljub temu, da so se dobro oskrbeli, zaloge pošle. Žal je odpadlo tudi načrtovano srečanje 60-letnikov, saj se jih je prijavilo premalo, kljub temu pa jih je nekaj le prišlo. Njim in vsem tistim, ki se srečanja niso udeležili, iskrene čestitke, tisti, ki so na proslavo prišli, pa so dokazali, da so še vedno čili in zdravi in da nameravajo takšni tudi

Del številnih obiskovalcev na Bukovici. V šali bi lahko rekli, da se je zaradi njihove teže Bukovica malce znižala.

ostati.

Pohoda se je udeležil tudi naš stari znanec iz Züricha,

g. Trautgot, Bidermann, ki bo konec tega meseca v našo dolino pripeljal švicarske učitelje

na srečanje s slovenskimi kolegi.

I. J.

Maj - bogat kulturni mesec

Ljubitejska kultura je pokazala veliko

V razmišljanjih o ljubiteljski kulturi so mnogi pred avtorjem tega sestavka ugotovili, da se prav v težkih časih zgodi mnogo več, kot takrat, ko uživamo brezskrbnost. Že na začetku letošnje sezone izvajalci različnih kulturniških oblik niso bili pesimisti. Vsi, tudi obiskovalci, pa so začuda, potrebovali nekaj več. In večina takih društvenih kot občinskih prireditev je bila dobro obiskana.

V začetku maja smo gostili plesalce celjske regije. DNEVI PLESA so bili prireditev, za katero je tudi republiška selektorica Neja Kos menila

vse najlepše. Sodelovalo je pet plesnih in plesno-gledaliških skupin. Našo občino sta zastopali skupina z osnovne šole Peter Šprajc-Jur in osnovne šole Polzela (prva z Jurijem Murijem in druga s Piko Nogavičko. (Predstava polzelske šole pa se je pred mesecem uvrstila tudi na področno srečanje otroških gledaliških skupin, ki je potekalo v Sl. Konjicah). Že pri tej prireditvi se je pokazalo dobro sodelovanje z vodstvom žalske šole, ki je zagotovila lep obisk, in hkrati nudila svojim učencem ogled zanimivih plesnih

oblik. V drugi polovici maja so si prireditev kar sledila:

v petek, 22. je bila v Domu II. slov. tabora Žalec letošnja druga velika pevska manifestacija; tokrat so se na reviji predstavili zbori osnovnih šol. Na dveh koncertih je pešlo osemnajst pevskih zborov. Obiskovalci pa so prav tako dokazali spoštovanje do dela zborovodij in mladih izvajalcev;

v soboto, 23. maja smo na VEČERU S TAMBURICO v Libojah poslušali osem tamburaških orkestror (poleg domačih iz Liboj in Pol-

zele). Obisk na vsakoletni tovrstni reviji ni najboljši, a vendar se prireditvi ne kaže odpovedati, saj je glasba tamburic le navdušila nekaj mladih izvajalcev in želimo, da bi se jim pridružili številni drugi;

v sredo, 27. maja pa so svoje izdelke pod naslovom ILUSTRACIJA postavili v Savinovem razstavnem salonu učenci 7. in 8. razredov osnovnih šol občine Žalec. Sodeluje prek dvesto ilustratorjev. Razstava pa bo odprta vse do 6. junija t.l.

Na likovnem področju pa so izredno delovni tudi polzelski likovniki (Svoboda Polzela). Skupina, se organizirano izobražuje in sodeluje s šaleško skupino, je bila ta mesec na dvodnevem extemporu v Lendavi. Navezano je sodelovanje s tamkajšnjo galerijo, kjer so te dni razstavljeni tudi dela naših Savinjskih likovnikov. Vodja kolonije v Lendavi je bil ak.sl. Lojze Zavolovšek in skupina šaleško-savinjskih slikarjev bo skušala navezane stike še poglobljati;

v soboto, 30. maja pa se bo v Libojah razlegal glas pihal, kajti na reviji godb bo igralo pet izvajalcev (godba Liboje, Zabukovica, Prebold, Žalec, gost godba Laško); prireditve bo ob 17^h; skrbno pa se pripravljajo na svoje srečanje tudi mladi literati osnovnih šol. Na temo Nekoga moraš imeti rad se je zbrala lepa bera izdelkov, ki jih je odbrala posebna komisija. Literati bodo prejeli nagrade ali pohvale, vsi izbrani prispevki pa bodo izšli v posebni številki Beseda mladih. Prireditev bo v prihodnjih dneh na osnovni šoli Vransko.

Seveda je tu še vrsta gledaliških predstav, priprav na premiere, koncertov in društvenih predstavitev. Zveza kulturnih organizacij Žalec, ki povezuje in usmerja dejavnost ljubiteljske kulture in je organizatorica številnih občinskih prireditev, se vsem izvajalcem zahvaljuje in čestita za dosežene uspehe. Delo iztekajoče sezone pa bo ocenjeno na skupnem sestanku s predsedniki društev v prihodnjem mesecu.

Gregor Vovk

Anketa

Stara in nova vlada

Po dveh neuspešnih poskusih zamenjave vlade Lojzeta Peterleta so poslanci v skupščini na podlagi konstruktivne nezaupnice izglasovali novo vlado Janeza Drnovška. Zanimalo nas je, kaj o tej zamenjavi mislijo naši naključno izbrani občani, kako ocenjujejo delo stare vlade in kaj pričakujejo od nove.

Margarita Močnik: »Po mojem mnenju Peterletova vlada ni bila dovolj učinkovita, čeprav bo ostala v zavesti Slovencev kot vlada, ki je pripe-

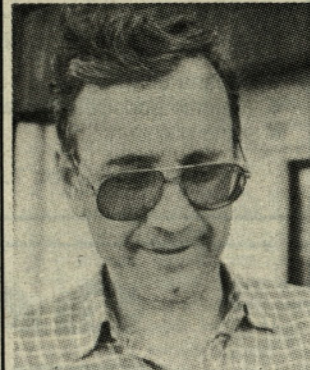
krivic preteklosti, ne pa za prihodnost. Osebnim menim, da bo sedanja garnitura bolj uspešna, čeravno ima nehalno vlogo prehodne vlade...«

Roman Malis: »S staro vlado in Demosom bi lahko bili zadovoljni predvsem na področju osamosvajanja Slovenije. Zasluge za to stara vlada nedvomno ima, vendar pa je od osamosvojitve naprej postajala vse bolj neučinkovita in v nekaterih pogledih tudi konzervativna. Veliko moči je bilo porabljenih za ideološke obračune s preteklostjo. Bolj kot kdaj prej pa sta Sloveniji sedaj potrebna enotnost in resno delo na gospodarskem področju. Za novo vlado pa bi rekel, da

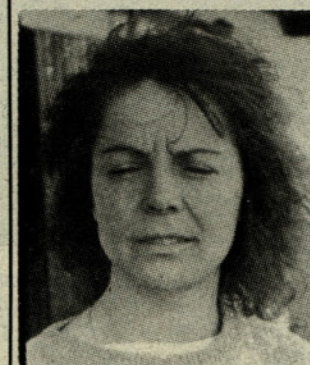
ljala naš narod do osamosvojitve, preživela desetdnevno vojno in naredila vrsto dobrih pa tudi veliko slabih potez. Vsekakor pa se je preveč ubadala s preteklostjo, namesto da bi moči usmerila v prihodnost. Skoraj povsem je pozabila na gospodarstvo in socialne stiske ljudi. Drnovšek in njegovi ministri imajo sedaj možnost, da ta voz le nekako potegnejo naprej, seveda pa to ne bo lahko, še posebno, če bodo poslanci tudi v bodoče videli le ozke strankarske interese.«

Marjan Marinc: »Peterletova vlada je nedvomno naredila precej na področju osamosvajanja Slovenije. Zanimarila pa je gospodarsko področje. Brez tega pa ni ne razvoja in ne

napredka. Vsekakor bo sedanja, sicer prehodna vlada Janeza Drnovška do volitev morala napeti vse sile, da bo vsaj obdržala sedanjo raven, nato pa s pametnimi potezami začela reševati obubožano slovensko gospodarstvo ter mu dati zagon za izhod iz krize. Glede ministrov moram reči, da pri njihovi izbiri Drnovšek ni imel prostih rok, vendar pa upam, da bodo znali in hoteli potegniti voz naprej in upravičiti naše zaupanje.«

Maja Čuk-Lekše: »Nedvomno je v začetku svojega vladanja vlada Lojzeta Peterleta bila mnogo bolj obetujoča, kot pa se je pozneje pokazalo. Izpeljala je osamosvojitve, žal pa se je preveč ubadala s kritiko prejšnjega režima in tako trošila moči za popravljanje

je z Drnovškom na čelu in stari ter novimi ministri lahko mnogo bolj učinkovita, čeravno bo v teh mesecih do volitev težko kaj velikega dosegla...«

Monika Lesjak: Moram reči, da kaj posebno ne spremljam političnih dogajanj, vendar vsaj po tistem, kar slišim na svojem delovnem mestu v bistroju Star, dobivam vtis, da

veliko ljudi ni bilo zadovoljnih s Peterletovo vlado. Tudi osebnim menim, da je preveč poudarjala preteklost, manj pa prihodnost. Upam, da bo nova vlada le več naredila in da bomo mi vladi le imeli lepše življenje...«

Boris Starič: »Osebnim menim, da je bilo potrebno, da smo dobili novo vlado, čeprav

je do neke mere tudi Peterletova dosti naredila. Vsekakor pa verjamem v novo vlado in Janeza Drnovška, da bo bolj vplival na gospodarski razvoj naše nove slovenske države. Mislim, da so v sedanji vladi ministri, ki bodo poskušali izboljšati stanje in premagati ovire za hitrejši gospodarski razvoj. Zelo mi je všeč, da so v vladi ostali Bavčar, Janša, Kacin, Rupel, ki so tudi v stari vladi dobro delali. Pričakovanja so, kako bo, pa bomo videli...«

D. Naraglav

Popolno zmaganje domačih

V Gotovljah pri Žalcu je tamkajšnji konjeniški klub v nedeljo, 17. 5. 1992, organiziral velik konjeniški turnir v preskakovanju zaprek. Nastopili so konjeniki iz 16 klu-

bov iz vse Slovenije in enega kluba iz Republike Hrvaške.

Domačini, ki že imajo sloves dobrega organizatorja tekem in športnih prireditev, tudi konjeniška zveza Slovenije jim je

zaupala kar štiri tekme v letošnji sezoni, so prireditve brezhibno izpeljali. Delegat konjeniške zveze Slovenije (KZS) gospod Grega Pinter je zadovoljen ugotovil, da je bila odločitev skupščine KZS, da dodeli prvo državno prvenstvo v neodvisni državi Sloveniji prav Gotovljam, popolnoma pravilna. Čudovit parkur v savinjskem ambientu ob vznožju Sv. Jedrta vedno znova navdušil številne obiskovalce prireditve v Gotovljah.

Približno dva tisoč obiskovalcev je lahko na drugi tekmi sezone videlo, da so Gotovljani veliki favoriti tudi na državnem prvenstvu. V nedeljo smo lahko videli na treh tekmah kar trojno zmaganje domačinov.

Rezultati:

- A1:**
1. Petra Janič na Farisu (Gotovlje)
 2. Tomaž Laufer na Mr. Pauliju (Gotovlje)
 3. Tomaž Tabernik na Napoleonu (Komenda)

- L:**
1. Aleš Pevec na Lukasu II (Gotovlje)
 2. Jani Finžgar na Jablanu (Ljubljana)
 3. Maja Novak na Feret (Gotovlje)

Tekma za pokal NT&RC:

- Barriere L:**
1. Tomaž Laufer na Rodrigezu (Gotovlje)
 2. Mojca Bizjan na Drimu (Rogaška Slatina)
 3. Andrej Kučer na Levkadiji (Celje)

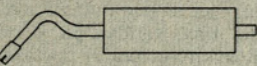

JoČk

SERVIS

zamrzovalnikov in hladilnikov (vseh vrst) menjava izolacij na podu ter pooblaščen servis hladilne opreme

Večja popravila – plačilo na obroke
Milan Terglav
Polzela 137a
tel.-faks 721-406

Izdelava in montaža izpušnih loncev in cevi za osebna in lažja tovorna vozila ter traktorje.

Vladimir Marn,
Vransko 18
telefon: 063/725-106

**ZLATARSTVO
KRAGL**
Aškerčeva 3
CELJE

Velika pomladanska ponudba:

- pestra izbira daril
- uhani že od 1.200 SLT naprej
- prstani že od 2.200 SLT naprej
- verižice že od 2.800 SLT naprej

Velika izbira **EKSKLUZIVNEGA NAKITA** za dneve, ko pričakujemo nekaj več.

ZLATARSTVO KRAGL – 25-letna tradicija

**Cekuta Miran
POPRAVILO
KAVNIH
AVTOMATOV**

GRIŽE, Pongrac 5/e, tel-fax: 063/711-550

**TRGOVINA
z mešanim blagom
KLINC**

Podlog 8/b,
tel: 701-359

**NAJBOLJŠE
V TRGOVINI
»KLINC« TA HIP**

- zaščiteni bela vina
- radenska 155,00 SLT
- oskar 3 kg 28,60 SLT
- PREMOG – VELENJSKI LIGNIT – 460,00 SLT
- s prevozom. Odslej na 2 čeka!

**Pralne stroje in
štedilnike GORENJE**
popravljam hitro in
kakovostno.

TONI KITEK
Kasaze 107 G, PETROVČE
tel. 776-854

Gostišče »Savinja« Plevčak
telefon: 063/701-030

vabi na
postrvi, morske jedi, jedi z žara in sladice ter
kakovostno domače vino

Sprejemajo naročila za zaključene skupine.
Odrpoto: od 13. do 22. ure, nedelja od 14. do 22. ure,
ponedeljek in druga nedelja v mesecu zaprti!

SIMSON

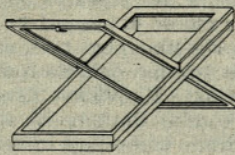
Lesno Proizvodno Trgovsko Podjetje d.o.o.

Bočna 138, 63341 Šmartno ob Dreti

Pisarna: telefon-fax: 832-541
Proizvodnja: telefon: 842-111

- strešna okna
- urejanje podstrešnih stanovanj
- vrtno garniture

Delovni čas: od 7. do 15. ure

NAMA

HMEZAD TP NAMA, p. o., Žalec
INF. TELEFON ŽALEC (063) 711-231, LEVEC 26-313

UGODNI KREDITNI POGOJI

TEKSTIL

4 meseci
6 mesecev

BREZ POLOGA 12% obresti (3% na mesec)
BREZ POLOGA 24% obresti (4% na mesec)

TEHNIKA

5 mesecev
5 mesecev

BREZ POLOGA 30% obresti (6% na mesec)
20% polog 20% obresti (4% na mesec)

POHIŠTVO

4 mesece
5 mesecev

BREZ POLOGA 28% obresti (7% na mesec)
20% polog 25% obresti (5% na mesec)

Možnost nakupa na tri čeke brez obresti!

ELEKOM
elektrotehniško podjetje d.o.o.

Petrovče 168, telefon:
063/776-773

- izvajanje vseh vrst elektroinstalacij
- previjanje elektromotorjev

Informacije vsak dan
od 8. do 19. ure.

Se priporočamo!

UNIPROM

Trgovina in promet p.o. Žalec
Šlandrov trg 20

Tel. 711-398

NEVERJETNO UGODNO!

41 MEHČALCA – MEDVEDEK SAMO 297 SLT
41 ČISTILO ZA POSODO SAMO 369 SLT
21 ČISTILO ZA POSODO SAMO 223 SLT

10 ROL TOALETNI PAPIR SAMO 259 SLT
100 DELNO ROČNO ORODJE SAMO 6.900 SLT

OTROŠKI VOZIČKI OD 4.856 DO 12.337 SLT
SET ZA POLAGANJE TAPET 750 SLT
ŽOGE ZA NOGOMET OD 950 DO 1.150 SLT
ELEKTRO SET SAMO 1.250 SLT
GRT. ŠKARJE SAMO 1.190 SLT
COPATI ALL STAR OD 1.361 DO 1.728 SLT
NATIKAČI BOROLETA OD 478,00 DO 816 SLT

TO IN ŠE MNOGO DRUGEGA DOBITE V TRGOVINI
GRAMMY SHOP – »UNIPROM« NA ŠLANDROVEM TRGU
20 V ŽALCU. TELEFON 063 711-398, TELEFAX 063
711-398.

TRI M

Prebold (pri Lončari)
Telefon & Fax:
063/723-243

Po ugodnih cenah:

- cement (Trbovlje)
- premog (Velenje)
- siporeks
- opečni modul 6x1
- strešna kritina BRAMAC
- izolacijski material

Odrpoto: od 7.30 do 17.
ure, sobota od 8.30 do
12. ure. V stiski vam po-
strežejo tudi po 17. uri.

Izredna priložnost za ze-
lo dober nakup:

VOŠNJAK

TRGOVINA IN MONTAŽA

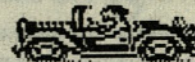
pri železniški postaji
v Šempetru
tel.: 063/701-685

Nekaj izjemnih cen:

- pocinkane cevi 1/2" 1490 SLT/6m
- fluorescenčne žarnice 120 W 203 SLT
- termostatski ventili 1/2" hertz KPL 2403 SLT
- alkatni cevi 3/4" 75 SLT/m
- električni kabel PPY 3x1,5 68 SLT/m

**HMEZAD PSC
SERVIS ŽALEC**

Ulica Ivanke Uranjek 1, Žalec
telefon: 063/711-211

NUDIMO VAM KOMPLETNO SERVISIRANJE IN POPRAVILO

VW – AUDI vozil

v garancijskem in izvengarancijskem roku.

VSE AVTOKLEPARSKÉ STORITVE, ZUNANJE PRANJE VOZIL, PRANJE MOTORJEV IN SPODNJE PRANJE. POPRAVILO KMETIJSKE MEHANIZACIJE:

- obnova vseh vrst motorjev za traktorje
- popravilo viličarjev
- popravilo traktorjev
- popravilo visokotlačnih črpalk
- popravilo avtoelektrike
- strugarska dela

Trgovina

Avto KVIK

Žalec, Šlandrov trg 2
telefon: 712-166, fax: 714-625

- rezervni deli za vzdrževanje vozil
- montaža avto-radiov
- izdelava vseh vrst ključev

Novo! • rezervni deli za mopede TOMOS

Odrpoto: od 9. do 13. in od 14. do 18. ure

GALA
ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

Na poletno vročino so se v Gali Šempeter dobro pripravili. Za prijetno osvežitev so poskrbeli z bogato izbiro kompotov, sadja in raznih vrst pijač po konkurenčnih cenah. Za dober nakup poskrbijo prijazni prodajalci ter prijeten in hladen ambient – tudi ob sobotah in nedeljah.

K urbanistični ureditvi Prebolda

Mimo so leta cankarjanskega hrepenja, ko so podeželski otroci poznega komunizma zaman zrl v televizijo in sanjari o svetovih, ki da jih bodo nekdo že osvojili - ja, nekoč, ko jim bo končno dopuščeno za zmerom zapustiti neko omejeno in samozadostno podeželsko družbo. Zdaj se, pomirjeni s sabo, morda celo z odsotnim smehljajem na ustnicah, rade volje sprehodijo po tistih znanih ulicah, ki so jih svojčas tako od srca prezirali.

Ce bi me še pred nekaj leti naključen kup smeti ob kakšnem preboldskem križišču do kraja vznejevoljil, sem se danes le nasmehnil ob razsulu, v katerem se je znašlo pol kraja potem, ko so se ga menda odločili polepšati. Roko na srce: če je bil Prebold nekaj turistično podeželsko mesto, potem je tisto, kar ob nedeljškem sprehodu gledamo zdaj, še najbolj podobno zagamanim soseskam predmestij iz zgodnje industrijske revolucije. Sprjaznjen z nepopravljivo počasnostjo in nemarnostjo za to pristojnih sem se seveda mogel le nasmehnil ob pogledu na razsuto cesto in nekaj neuglednih razpadajočih bajt ob njej, ni mi pa bilo vseeno, ko sem videl, da se je nekaj

premaknilo na starem trgu pred cerkvijo - premaknilo na slabše.

No, ozrite se na trg, iz kateregakoli kota. Ali ni navsezadnje čisto simpatičen? Takšen lep majhen trg: cerkev, par sveže prepleskanih meščanskih hiš in še nekaj malo manj lepih, a ne motečih stavb. Greda na sredini je že nekaj let »fajn porihšana«, podjetni farani pa so se podvzivali in na sredo spet postavili kip Matere Božje; ta je za moj okus sicer malce previsok, čeprav sicer čisto simpatičen na tem ljubkem malem trgu. No, zdaj pa poglejte, kaj stoji pred njim! Vam je res všeč tisti reflektor? Se vam zdi, da je previsok in da ovira pogled, da je skratka moteč na trgu? Obrnite pogled na desno in zagledali boste nekaj, kar je v primerjavi z nebogljenim reflektorjem docela nedopustno: ogromna cestna svetilka s prometnim znakom Prehod za pešce, ki se samovšečno vzpenja prek ulice. Nikar ne recite, da ne moti. Ker - moti. Svetilka in prometni znak preprosto ne spadata tja.

Reflektor je moč nadomestiti z nižjim (ko je že ravno taka moda, da se cerkve ponochi osvetli). Prometni znak je seveda koristna stvar, ne rečem: navsezadnje vsak dan prečka-

jo preboldsko glavno cesto na starem trgu množice osnovnošolskih otrok in vozniki morajo biti previdni. Pa vendar tako impozanten prometni znak tam po moji presoji ni potreben. Prvič, zaradi klanca tam avtomobili ne vozijo zaskrb-ljujoče hitro, drugič pa je mogoče prehod za pešce označiti enako opazno z bolj skromni-

mi, recimo jim navadnimi, in mnogo manj motečimi znaki. In, če naj bo trg kljub vsemu dobro osvetljen - mar ni tega mogoče napraviti z lučmi, pritrjenimi na hiše, ali pa, še bolje, z manjšimi svetilkami (poglejte si braslovški trg)?

Naj zaključim. Tole pismo namenjam predvsem javnosti; naj se zamisli, kako nekateri od drugod »šlampajo« z njem, navsezadnje čisto simpatičnim mestecem ob vznožju posavskih gora.

Janko Petrovec

Imamo pravico do natančnih informacij

Sekretariatu za družbeni razvoj in finance

Na žalskem območju je zelo razširjena govornica, da je g. Peterle ves denar porabil za gradnjo in popravilo cerkva ter nakup zvonov. Ker imam take govornice za grobo natoleevanje proti g. Peterletu, prosim in predlagam, da naslovnik poda objektivne podatke v časopis Savinjščan, in sicer:

1. Ali je na žalskem območju izplačana kakšna vsota denarja iz proračuna za gradnjo in popravilo cerkva in nakup zvonov; za kateri objekt in kolikšna vsota?
2. Kdo je odobril takšno izplačilo: občina ali Peterletov kabinet?
3. Zaželeni bi bili podobni podatki za celotno Slovenijo.

Upam, da moja prošnja uredništvu Savinjščana in občinski upravi ne bo zoprna, saj imamo občani pravico do natančnih informacij.

Ivan Novak

Taborčani - ste pozabili?

V zadnji, aprilski številki Savinjščana beremo, da so se prebivalci Tabora (nekateri) odločili, da ne bodo več praznovali vsakoletnega krajevne- ga praznika v spomin na NOB kot doslej, temveč, da bodo vse, kar spominja na partizan- stvo, odrinili v pozabo. Rajši bodo praznovali spomin na kmečke upore, zlasti na tiste- ga, ki se je začel v dneh po 21. aprilu leta 1635 v bližnji graš- čini Ojstrica, torej več kot pred 350 leti. Pravijo, da se jim to zdi pomembnejše v zgodovini slovenskega naroda kot pa njegov boj za osvoboditev v letih 1941-45.

V srednjem veku je bila cela vrsta kmečkih uporov. Kmetje so se v tistem obdobju večkrat uprli in šli v boj za svoje pravice, ki jim jih je tuji gospod - graščak s svojimi valpti neusmiljeno kratal in odvezal. To je bil boj za odpravo social- nih krivic, za pravico do bolj- šega, znosnejšega življenja. Kmečki upori so bili svetel, časten primer v boju sloven- skega ljudstva. Toda takrat slovenski narod ni bil obsojen na smrt, kot je bil leta 1941! V tem je velikanska razlika. Govoriti, da so bili kmečki upori za slovenski narod več- jega pomena kot narodnoosvo- bodilni boj v letih 1941-45 je velikanska neumnost!

Ko je Hitler leta 1941 posta- vil za okupirano Štajersko svojega namestnika, gaulaj- terja S. Uiberreiterja, mu je izrecno naročil: »Naredite mi to deželo spet nemško!« Vsi Nemci, poslani kot nova oblast na Štajersko, so se takoj in z vso vno močjo izpolnitve te naloge. Hiteli so, da bi dežela čim prej dobila nemški videz, slovenski napisji so morali biti čez noč zamenjani z nemškimi, vsa križpotja so dobila nemške oznake, vse slovenske šole so bile zaprte, začeli so požigati knjige, v javnih prostorih se je lahko govorilo le nemško. Kar je količkaj spominjalo na sloven- stvo, je moralo izginiti.

Ker dežela ni mogla postati popolnoma nemška, kot je to zahteval Hitler, dokler so v njej živeli Slovenci, je njegov notranji minister Himmler že 18. aprila 1941, samo nekaj dni po zasedbi dežele, ukazal izgon okoli 260.000 Slovencev iz Štajerske in Gorenjske. Ta strahotni načrt so nacisti začeli

liko izpolnjevati. Začeli so z inteligenco, odstranili so učiteljstvo, duhovščino in vse, kar je bilo vidnejših osebnosti, na- kar so množično začeli z areta- cijami. Noč za nočjo so policijske patrulje trgale cele družine iz njihovih domov in jih od- vžale v najbližje zapore in od tam v Srbijo pa tudi v rajh.

Moram priznati, da me je silno zaskrbelo usoda sloven- skega naroda, saj je vse kaza- lo, da je obsojen na popolno izginotje. Poleg tega sem se bal, ali bodo naši ljudje nase- dali nacistični propagandi, ki je bila strahotno agresivna. Do vojne sem bil novinar in kot tak izpostavljen, zato sem se takoj po prihodu Nemcev umaknil iz Celja v domače hribe, na svoj dom k Pošebalu. Kmalu za menoj je prišel domov h Kisovarju tudi domači sin Lipče. V tistem prvem ob- dobju smo bili odrezani od sveta, brez vseh informacij; iz nemških časopisov smo izve- deli le, da po Evropi padajo države, druga za drugo pod nacistični škorenj. Rad bi po- begunil, toda ni bilo kam. Pa tudi če bi imel kam, sem čutil, da moram ostati tu med svoji- mi ljudmi.

Z Lipčecom sva dosti hodila med ljudi. V zadoščenje mi je bilo, ko sem ugotavljal, da lu- dje ne nasedajo hitlerjanski propagandi. Kmalu sva vedela za vse hiše, skoraj za vsakogar, kako je opredeljen. Sredi av- gustu se je pojavila manjša če- tica partizanov iz revirjev, ki se je nastanila v Pošebalovem Cviklu v Šmiklavžu. Poslej sva z Lipčecom skrbela tudi za pre- hrano čete. Pri najinem aktivis- tičnem delu so nama mnogo pomagali brata Danilo in France Jesenik, Milko in Lojze Cukala, Lebnov Polde iz Oj- striške vasi, iz Kaplje Pihlbir- tov Karlek, Plavšakov Ludvik iz Tabora, Kosov France, Ramšakov Franci in Joško, Kmetka iz Lok in še drugi.

O vsem tem sem obširno pi- sal v knjigi Štajerska 1941. Tu bi omenil samo še ustanovitev odbora Osvobodilne fronte, ki smo ga ustanovili neke nedelje v avgustu. Pri ustanovitvi je bil slučajno navzoč Lojze Hohkraut, aktivist iz Trbovelj. Odbor je aktivno deloval do konca leta 1941, ko je bila za- radi izdaje večina članov od- bora aretirana. Po vojni smo

povezali krajevni praznik z ustanovitvijo in delom tega odbora. Še zlasti v spomin na 82 žrtev, ki jih je terjala osvo- bodilna vojna. Mislim, da je prispevek taborskih vasi za osvoboditev dovolj velik in kot tak vreden, da se ohrani dostoj- nen spomin na vse to. Pri tem

V nesreči nisi sam

V začetku aprila sem se peljal po magistralni cesti v Dobrišo vas, kjer me je na železniškem prehodu zadel vlak. Najbližji krajan so takoj poklicali pomoč in po svojih močeh pomagali. Ker se jim takrat nisem mogel zahvaliti za pomoč, jim tokrat izrekam iskreno zahva- lo za vse, kar so storili zame. Pri tej nesreči sem spoznal, da so ljudje pripravljeni pomagati sočloveku v nesreči. Zahvaljujem se tudi varuhom v modrem in reševalcem, ki so mi pomagali, da se je vse hitro in dobro končalo.

Stanko Jager, Petrovče

Igralni avtomati - druga plat medalje

Minila sta skoraj dva me- seca, odkar v žalskih gostin- skih lokalih ni več slišati znanih zvokov igralnih avto- matov in videti napetih ha- zardjerjev, ki so udarjali po tipkah. Kolikor avtomatov niso pravočasno umaknili lastniki, jih je ob raciji za- plenila policija in s tem je bila za marsikoga zadeva zaključena.

Toda, ali res? Janez Kopač, predsednik skupščinskega odbora za proračun in javne finance in poslanec LDS, komentira, da nov zakon o igrah na srečo še ni sprejet, do takrat pa je v veljavi še »jugoslovanski«, ki pa si ga v občinah različno razlagajo. V tistih občinah, kjer pobirajo zajeten davek od CASI- NOV, so avtomate prepove- dali - logično. Iz dobro obve- ščenih krogov, blizu vladi, se da izvedeti, da se še zme- raj del njihovih dohodkov od- liva v roke policije. Nasprotno pa v nekaterih občinah še naprej veselo igrajo nanje. Občina pobira davek in lastniki avtomatov profite

se je treba zavedati dejstva, da ni prišlo do dokončnega iz- trebljenja slovenskega življa, prvič zaradi nastanka osvobo- dilnega gibanja, končno pa za- radi zmage nad fašizmom.

Rad bi še vprašal, ali so vsi prebivalci taborskih vasi pri- stali na ukinitve tako imeno- vanega partizanskega prazni- ka in dovolili, da se ta nado- mesti s praznovanjem kmeč- kih uporov.

Rado Zakonjšek-Cankar

Odgovor na vprašanje

V proračunu za kulturno dejavnost so že vsa leta zago- tovljena določena sredstva za »varstvo naravne in kul- turne dediščine«, ki pa so, glede na potrebe, zelo nizka.

Poraba za te namene je v letu 1991 znašala 64.330 SLT. S temi skromnimi sredstvi smo sofinancirali obnovo cerkve v Grižah in Libojah, popravilo lesenega križa, prestavitve »Marije brezmadežne« pred cerkev v Pre- boldu, prestavitve kapele v Braslovčah, ureditev Antič- nega parka v Šempetru, vzdrževanje spomenikov NOB, elektriko v Šmiglovi zidnici ter manjša del v Savinovi hiši. Za leto 1992 pa je planiranih 300.000 SLT, iz katerih smo doslej sofinancirali obnovo cerkve na Lurdu, ostale potrebe pa bomo reševali na podlagi utemeljenih vlog.

Iz navedenega sledi, da je šlo le za minimalno sofinanci- ranje in sicer na podlagi prošnji ob sodelovanju Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine.

Mladinski zbor med najuspešnejšimi

Današnji portret namenja- mo ljubiteljem glasbe in zbo- rovskega petja, saj predstav- ljamo glasbeno pedagoginjo in zborovodkinjo Zdenko Mar- kovič, ki se s svojim mladins- kim zborom OŠ Petra Špraj- ca-Jura Žalec uvršča v sam vrh zborovskega petja v drža- vi. To potrjujejo rezultati zad- njega republiškega tekmova- nja mladinskih pevskih zborov v Zagorju, ko so bili izbrani, poleg šestih drugih zborov, za nastop na mednarodnem pev- skem festivalu, ki bo prihod- nje leto v Celju.

Življenjska pot Zdenke Markovič je prežeta z glasbo in zborovskim petjem. Je Pre- boldčanka, žena in mati dveh otrok, pianistka in glasbena pedagoginja, ki že 14 let uči, vzgaja in vceplja številnim otrokom ljubezen do zborov- skega petja. Je osebnost, ki zna, hoče in zmore opravljati to dokaj težko in odgovorno delo. Vsekakor je treba imeti zanj veliko potrpljenja, vztraj- nosti, doslednosti pa tudi želje po uspehu. Nedvomno pa se mora človek zavedati, da nje- govo delo ni samo sebi namen, ampak je pod budnim in kri- tičnim očesom javnosti.

Zdenka Markovič je pot glasbene pedagoginje začela po končani pedagoški akade- miji. Najprej je eno leto pouče- vala na Glasbeni šoli Žalec, v oddelku v Preboldu, potem pa se je zaposlila na OŠ Žalec, kjer je še danes. Na šoli pouču- je glasbeno vzgojo, ves čas pa vodi tudi pevske zборе, otro- škega, mlajšega mladinskega in mladinskega. Poleg tega je nekaj časa vodila moški zbor v Trnavi, sedaj pa že četrto leto vodi ženski zbor v Gotov- ljah. S ponosom govori o svo- jem mladinskem pevskem zbo- ru, ki je njej in pevcevm prinel- sel doslej najvidnejše rezulta- te. In kaj pravi sama o tem: »Z zborom smo se doslej petkrat udeležili republiške revije v Zagorju, štirikrat pa smo se uvrstili na zvezno tekmovanje v Celju.

Posebno vesela sem, da smo letos ponovno izbrani za repu- bliško revijo v Zagorju, da spadamo med sedem najbolj- ših zborov v Sloveniji, ki bodo naslednje leto nastopili na mednarodnem pevskem festi- valu mladinskih zborov v Ce- lju. Veselje pa je še toliko več- je, ker nam je pred dvema leto- ma to za las spodletelo.«

Kramljanje z Zdenko Mar- kovič je prijetno. Besede ji te- čejo gladko z jezika, vse kar pove, je v nekem sozvočju

z glasbo in zborovskim petjem. Sicer pa je preprosta ženska in mati. Prosti čas, ki ga ima, v glavnem izrablja za delo okrog hiše in v hiši, z družino pa radi gredo na kakšen izlet v hribe, na obisk k prijateljem ali na kratek sprehod v naravo.

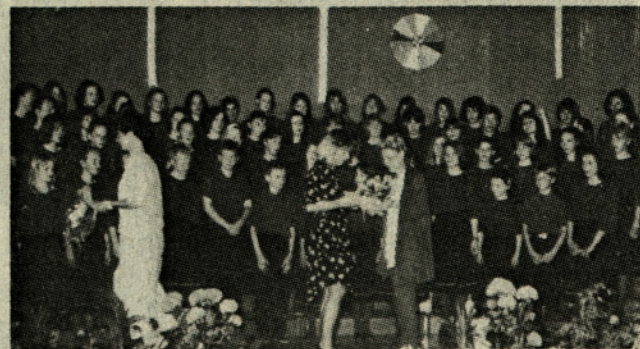
Danes, 28. maja, ob 19. uri se bodo v žalskem kul- turnem domu predstavili vsi trije zbori OŠ Žalec, za- to ste vsi ljubitelji zborov- skega petja in drugi vablje- ni, da jim prisluhnete in se tudi sami prepričate o kva- liteti zborovskega petja na OŠ Žalec.

Povprašali smo jo še o mar- sičem. Zanimalo nas je, kako to, da je v pevskih zborih naj- več deklet. »Vzrok za to je ver- jetno potrebno iskati v dej- stvu, da so fantje bolj nagnjeni k športu in jih zato lažje pridobijo za aktivnosti športni delavci kot kulturniki. Ned- vomno pa je tudi posluš precej bolj razvit pri dekletih kot pri fantih. Še posebno, če gledamo s stališča, da se danes v druž- nah zelo malo prepeva in da je dejansko potrebno posluš raz- vijati v šoli. Za to pa je tudi v šoli premalo časa...« In vprašanje o sodelovanju s KD Žalec in obratno pa pravi: »Zadnje čase je pravzaprav bolj malo zborovskih nasto- pov, ker je malo tudi proslav in prireditev. Včasih, ko je te- ga bilo več, so bili stiki pogo- stejši in sodelovanje uspešnej- še. Vsekakor pa moram reči, da dobro sodelujemo s kultur- no skupnostjo, ki pripravlja tudi občinske revije pevskih zborov.

Nastopamo povsod, kamor nas povabijo oziroma kjer imamo možnost. Seveda pa se je treba prej dogovoriti, pred- vsem pa pravočasno, saj je drugače težko sprejeti obvez- nost za nastop. Poudarila pa bi, da nas na šoli razumejo in imamo tudi ustrezne pogoje za delo. Brez tega pa verjetno ne bi bilo takšnih rezultatov.«

In kaj naj rečemo za konec? Morda to, da je tudi občina kot celota lahko ponosna, da ima v občinskem merilu zbor, ki dejansko že osem let, po oce- nah žirije v Zagorju, sodi v vrh slovenskega zborovskega pet- ja. Veliko zaslug za to pa ima nedvomno Zdenka Markovič, kateri tudi po tej poti izreka- mo vse priznanje za njen trud in požrtvovalnost.

D. Naraglav

Dimitrij Pur Marko Laznik

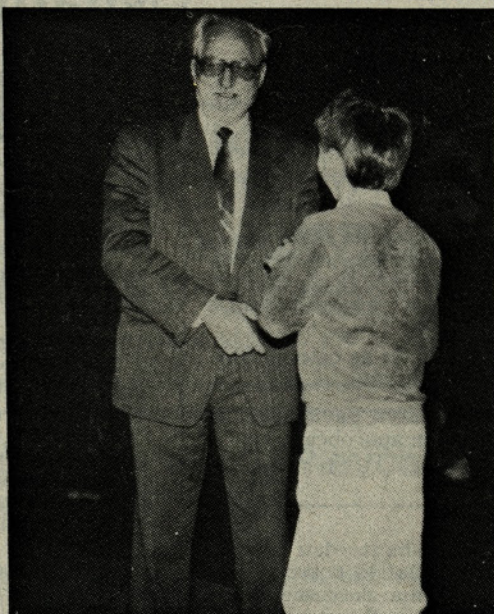
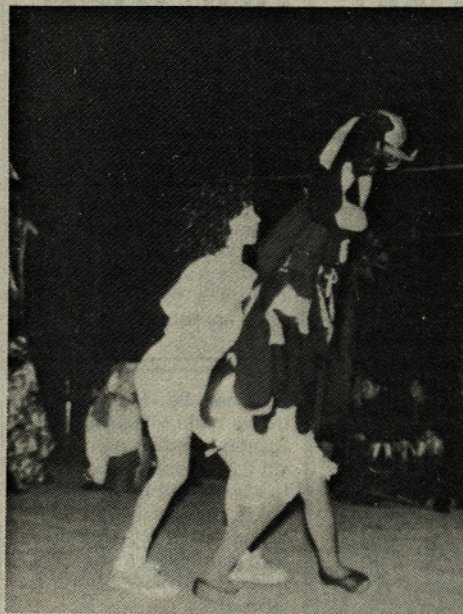
Srečanje mladih tehnikov

V odlični organizaciji OŠ Žalec je bilo pred dnevi v Žalcu trinajsto občinsko srečanje mladih tehnikov občine Žalec. Na njem je sodelovalo 94 mladih iz devetih osnovnih šol, ki so se pomerili v enajstih panogah. V posameznih panogah so prva mesta zasedli Dejan Nožak iz OŠ Petrovče v tekmovanju z letalskimi modeli, Mitja Mali iz OŠ Braslovče v tekmovanju z avtomobili na električni pogon, Grega Herman iz OŠ Prebold pri konstruiranju z elektronsko zbirko – reševanje problema, Sašo Živanovič

iz OŠ Polzela v informatiki – programski opremi, Niko Potočnik in Izidor Povše iz OŠ Žalec pri izdelavi izdelka iz lesa z uporabo električnega orodja, Alenka Končina in Sabina Muratovič iz OŠ Prebold v ekologiji, Matjaž Kočvar iz OŠ Braslovče, v predstavitvi in zagovoru izdelane električne ali elektronske naprave, Jure Verdev iz OŠ Polzela pri spoznavanju proizvodnega procesa in sestavljanju konstrukcij z zbirko Fischer, Gregor Slokan iz OŠ Braslovče v tekmovanju z raketnimi mo-

deli (rakete s padalom), Uroš Derstvenšek iz OŠ Žalec v tekmovanju v izdelavi in spuščanju ploščatih zmajev ter Elvir Arnautovič iz OŠ Ljube Mikuš v tekmovanju z ladijskimi modeli.

Vodja tekmovanja, likovni pedagog Zdenko Puncer, je dejal, da so bili s tekmovanjem zadovoljni, temu je botrovalo tudi lepo vreme. V OŠ Žalec so ob tem odprli tudi razstavo likovnih in drugih del, ki so jih izdelali učenci. Na sliki: skupina mladih z ladijskimi modeli. TONE TAVČAR

Tone Pavček in njegov Čuri muri

V dvorani II. slovenskega tabora v Žalcu je osnovna šola, ob zaključku bralne značke, pripravila zanimivo srečanje s pesnikom Tonetom Pavčkom. Člani plesno-igralskega krožka pod vodstvom mentorice Karmen Naraks in Stanke Martinšek so na oder postavili Pavčkovega Čuri murija. Domiselno predstavo, ki je navdušila gledalce, je pohvalil tudi avtor.

Kar 543 učencev žalske osnovne šole je prebralo vsaj eno Pavčkovo delo, večina pa tudi več. Posebno doživeti pa je bila pripoved Toneta Pavčka o sebi, svojem življenju in pisanju, vprašanji zato seveda ni manjkalo.

Kulturni dogodek ob zaključku bralne značke so žalski učenci s pomočjo mentorice Margit Juteršek obogatili s posebno številko šolskega glasila Mlada misel. jk

Prebujamo Petrovče

»Prebudimo Petrovče, olepšajmo kraj,« so zapeli pevci mladinskega zbora OŠ Petrovče in s pesmijo o Petrovčah odprli zaključno prireditev.

Začelo se je že februarja, ko so se učenci razdelili v 15 skupin in pod vodstvom mentorjev raziskali Petrovče in okolico.

Proučevali so zgodovino Petrovč, stara ledinska imena, cerkev, promet, kuhali kmečke jedi, iskali domače obrti, a raziskali tudi gospodarstvo v Petrovčah in izdelali katalog obrtnikov, prepevali štajerske pesmi in poizvedeli, kateri znani Slovenci so se rodili v Petrovčah. Zanimala jih je tudi turistična ponudba kraja, postavili so kažipote in postali prva šola v državi, ki je izdala razglednico.

Vsa svoja odkritja so prikazali 23. aprila sošolcem in staršem. Pripravili so razstavo, poleg tega pa organizirali kar dve prireditvi – dopoldan za sošolce, popoldan pa za

starše in krajanje.

V goste pa so povabili tudi dva znana rojaka, Boruta Pečarja in Damjano Golavšek. Borut Pečar, znani karikaturist in pisatelj, se je dopoldan najprej pogovarjal z manjšo skupino učencev o svojih spominih na Petrovče, pogovor je vodila Tanja Predan-Knez. Mlajši pevci so peli in se zabavali z Damjano Golavšek. Oba gosta sta se udeležila tudi dopoldanske prireditve.

Popoldan pa so prišli v šolo starši in drugi krajanje. Ob ogledu razstave se je marsikdo spomnil že česa pozabljenega, kaj pripomnil, zvedeli pa so tudi marsikaj novega.

Popoldanska prireditev pa je bila drugačna. Prilagodili so jo svojemu namenu: predstavili krajanom, kaj vse se dogaja v Petrovčah in kaj vse pogrešajo. Tako so se popoldan predstavili kitarist Srečko Lavbič, pevka Damjana, čarovnik Jani Jošovec, a tudi učenci s programom in kvi-

zom. Krajanje pa so navdušili s podelitvijo turističnega kaktusa in sončnice. Sončnico je za svoje restavratorsko delo in galerijo dobil Zlatko Kerčmar, kaktus pa KS Petrovče, saj je po temeljitem premisleku skupine, ki je znake podeljevala, »za vse, kar pogrešamo v Petrovčah, vendarle nekdo kriv.« Petrovčani res pogrešajo svoj kulturni dom in primerno dvorano, zato so v šoli odprli vrata in pokazali, kdo vse v Petrovčah ustvarja in kaj bi se še lahko dogajalo.

Zato ne smemo pozabiti še dveh prelepih razstav; na prvi je Tanja Predan-Knez prvič razstavila svoje čudovite fotografije Petrovč, rož, otrok..., Zlatko Kerčmar pa je šolsko jedilnico spremenil v pravo galerijo svojih starin.

V šoli bodo delo nadaljevali in se trudili olepšati in popestriti kraj ter upajo, da se jim bodo starši in krajanje pridružili.

M. N.

Prijatelji mladine

Ko so v zgodovini nad ljudi prišle hude katastrofe, so ti najprej instinktivno poskušali zaščititi otroke in mladino. Pa čeprav za ceno velikih žrtev. Prav to počnejo prijatelji mladine v današnjem času, čeprav nas še niso dosegli najmočnejši valovi družbene krize. V kriznih časih se ljudje ukvarjajo bolj sami s seboj in skrbijo predvsem zase, kar se tudi danes zlahka opazi.

Dejavnost Zveze prijateljev mladine je zato toliko bolj dragocena. V Sloveniji je po številu članov ta zveza na tretjem mestu, takoj za planinci in lovci. Zaradi več desetletne tradicije in prostovoljnosti si zasluži večjo pozornost, kot jo ima. V »železnem« repertoarju njene dejavnosti so zimovanja in letovanja, bralna značka, praznovanje tedna otroka, novoletna obdarovanja, programi za prosti čas, srečanja, tekmovanja in predstave za mladino. Iz osnovnega dela zagnanih zanesenjakov v zvezi so nastale tudi nove oblike in združenja: klubi staršev, zveze družin, mladinski sveti, telefon za otroke v stiski, otroški parlament. Slednji omogoča najbolj kritičnim otroškim

glavicam enkrat letno nastop v šolskih, občinskih in republiškem parlamentu.

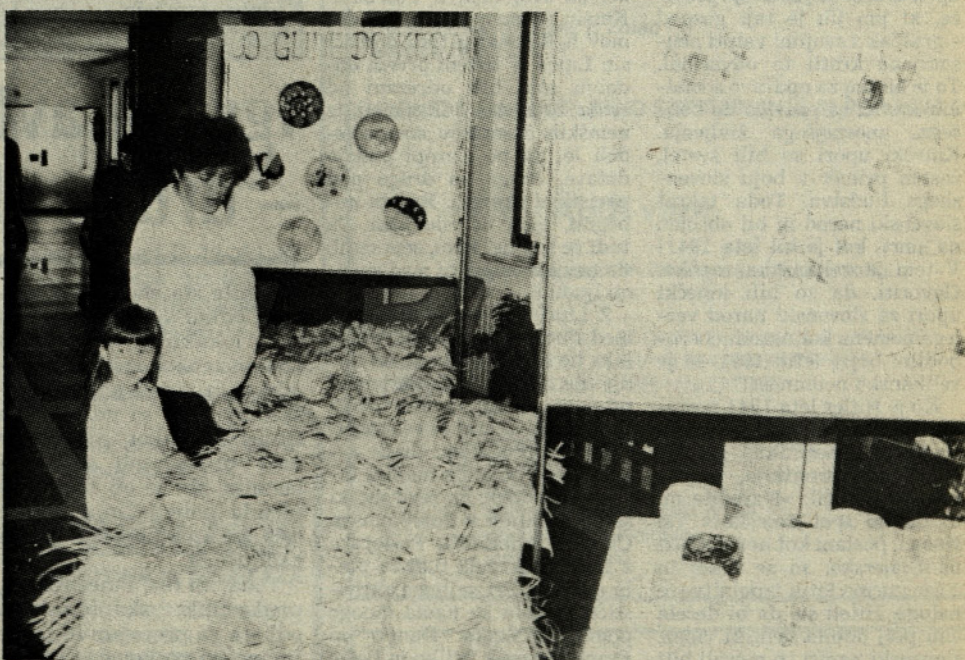
Otrok danes vedno teže doseže to, čemur pravimo srečno otroštvo. Na tej poti je vedno več ovir, ki ji družina sama ni kos. Zadnja leta Zveza združuje vse tiste, ki znajo, zmorejo in hočejo mladim ponuditi več, kot jim ponujata šola in družina. V njenih vrstah so predvsem pedagoški delavci, pogrešajo pa več staršev.

Pred kratkim so se v Ljubljani zbrali predstavniki Zveze iz vseh krajev države, prisluhnili poročilu o delu v viharjem letu 1991 in sprejeli program za vnaprej. V Zvezi poteka generacijska menjava kadrov, treba pa jo bo tudi uskladiti z družbenimi spremembami in novo zakonodajo. V razpravi je nekdo omenil, da se otroci v šolah sesedajo od lakote. Lani je bilo v Sloveniji 8600 otrok, ki v šoli niso prejeli nobenega obroka. To je okrog 300 razredov. Po 1. februarju letos se je stanje še slabšalo, saj je treba za obrok hrane v šoli odšteti 10 odstotkov več zaradi novega zakona o prometnih davkih. Odbor za prehrano otrok pri Zvezi je takoj

dvignil glas za šolsko prehrano. Zahtevajo oprostitev davka za šole in vrtnice, regresirano prehrano za socialno ogrožene ter zagotovitev vsaj enega topllega obroka za vsakega učenca. Zavzeli so se za univerzalni otroški dodatek, saj doslej prejema dodatek le četrtnina vseh otrok, kar je v svetu izjemen primer. Tudi davčne olajšave za otroke so prenizke in nič bolj ne pomagajo revnejšim staršem kot bogatejšim.

V naši občini je 4480 šoloobveznih in prek 3000 predšolskih otrok. Brezplačno šolsko prehrano prejema 212 otrok, brezplačno predšolsko vzgojo ima 70 otrok, letos bo odšlo na letovanje 112 otrok na Debeli rtič, zlate značkarje pa čaka izlet v Ljubljano.

Letos načrtujejo izvedbo vseh tradicionalnih akcij, skušali pa bodo zadovoljiti različne otroške potrebe, velikokrat skrite in podzavestne. Če namreč otrokom ne damo vsega, kar si želijo, nas zato pozneje ne bodo obsojali, če jim pa ne omogočimo, kar potrebujejo, nas bodo obsojali. Če ne z besedami, pa s svojim vedenjem. T. L.

Mladi keramiki razstavili

V poslovnih prostorih Ljubljanske banke v Žalcu so se s svojimi likovnimi izdelki predstavili učenci podružnične šole Liboje. Mladi keramiki so pokazali, da so že pravi mojstri oblikovanja gline. jk

Vesela šola

Letošnje občinsko tekmovanje v Veseli šoli je potekalo na OŠ Petra Šprajca-Jura. Pomerilo se je 76 učencev in učenk od četrtega do osmega razreda.

Na republiško tekmovanje Vesele šole bodo 31. maja iz žalske občine odšli: iz četrtega razreda Iztok Pižorn, OŠ Polzela, podružnična šola Andraž; Alenka Prevolnik, OŠ Prebold, podružnična šola Orla vas; in Saša Rizmal iz OŠ Šempeter, iz petega razreda Katarina Šketa iz OŠ Prebold in Tjaša Furman iz OŠ Petrovče, iz šestega Miha Nemevšek iz OŠ Prebold, iz sedmega Renato Pulko iz OŠ Šempeter in iz osmega Svit Koren iz OŠ Žalec.

T. TAVČAR

Ko nam otrok zboli

Svetuje in odgovarja pediatrinja
dr. Eva Dolničar

Prihajam domov. Glasbo slišim že na stopnicah. V stanovanju običajni živ-zav. Odpre televizijo - bombe, smrt, očke prestrašenih otrok, solze matere, ki joče ob grobu svojega sedemnajstletnega sina. Res čudno je to naše življenje; včasih posuto z rožami, večkrat s trnjem. Premišljuje, ali niso bili tudi vsi tisti, ki so pričeli to nesmiselno vojno, nekoč otroci? Ali so se v otroštvu učili igrati samo z puškami? Ali je potrebno poklicati na pomoč zvezdico Zaspanko, da bi namesto kamna v njihovih prsih ponovno pričelo biti srce??

Pravijo da noben žlahtni kamen ni toliko vreden kot čisto srce. Žalostno je, da je sedaj čisto srce še bolj redko kot žlahtni kamen.

Tih pomladni večer. Mesec je naokrog in jaz naj bi ponovno pisala. Premišlujem. Pišem že dolgo, pa vendar kljub temu...

Pogosto srečam nosečnico s cigareto v ustih. Mislim, da se bodoče mamice enostavno nečejo zavedati, kakšno škodo delajo z eno samo cigareto svojemu bodočemu otroku. Otroci mamice kadilk se rodijo prej, pogosto imajo nizko porodno težo, težave z pljuči in še in še.

V posvetovalnici slišim, da dosti mamice zopet ne doji. Vse po vrsti tarnajo, kako standard pada in kako so umetna mleka je tudi NAJBOLJ ZDRAVA IN EDINA PRIMERNA ZA DOJENČKA. Navadno (zlasti kravje) mleko pijte ve, a otrokom ponudite VAŠA PRSA. Podojiti je potrebno vedno na obeh dojkah, ostanek mleka pa izbrizgati. Tista kapljica, ki ostane, se naslednjič ne bo naredila in mleka bo počasi zmanjkalo, otrok pa ga z rastojo potrebuje vsak dan več. Mamice morajo piti dosti tekočine (vsaj en liter mleka, čaj pa tudi kakšno pivo). Za več mleka pomagajo tudi žganci. Še enkrat vas prosim v imenu vseh dojenčkov: DOJITE SVOJE MALČKE!! Do treh mesecev je mleko edina prehrana. Šele po tem pričnemo dodajati sadne sokove, in sicer po kapljicah. Naj bo pravilo: z vsako novo hrano je treba pričeti počasi, da se otrok navadi okusa in da organizem hrano sprejme. Po četrtem mesecu pričnemo dodajati sadne kašice, po petem zelenjavne, otroku ponudimo tudi trdo kuhan rumenjaki. Beljaka v prvem letu otroku NE DAJEMO (možni izpuščaji zaradi preobčutljivosti). V še-

stem mesecu mu ponudimo tudi meso, tako da otrok ob koncu šestega meseca je že praktično vse (razen beljaka in prekaženega svinjskega mesa). Z novo hrano ne hitimo. Prehitro dajanje neprimerne hrane lahko otroku škoduje. Velja pravilo, tako za dojenčke kot za odrasčajoče otroke, da naj bi dobili vsaj pol litra do enega litra (več tudi ne škodi) mleka ali mlečnih proizvodov na dan. Otrokom ponudite dosti sadja, zelenjave. NE »pitajte« otroka s hrano, ki samo redi (čokolino, medolino, griz in podobno). Če otrok potrebuje zvečer zakuho, naredite to s koruznim zdrobom ali rižem.

In potem so tu »nesrečni« prvi zobje. Precej mamice sprašuje, ali pri rasti zob lahko nastopi povišana temperatura. O tem sem prebrala precej literature ni. O tem sem prebrala precej literature in povsod piše, da je rast zob normalen pojav, ki ne povzroča zvišane temperature. Praksa kaže drugače, precej otrok ima povišano temperaturo, ko zobki bodoje ven. Ali je temperatura zaradi zobkov ali zobki bodoje, ker ima otrok temperaturo (ker je odpornost malo padla, je bil otrok bolj dovzeten za razne infekcije). Nekateri pravijo, da je to vprašanje podobno tistemu, kaj je nastalo prej: kokaška ali jajce?

»Nič ni breme samo po sebi. Vsa bremena se porajajo iz napačnega odnosa, iz napačne vednosti, iz privržnosti utvaram. Resničen dialog z življenjem razbremenjuje!«

Ravno sedaj končujemo s pregledi pred vstopom v šolo. Nekaj otrok je celo mlajših ali mejnih. Ti otroci pogosto še niso dozoreli, da bi na svoja pleča prevzeli vse obveznosti šole (pri tem ne mislim na fizično obremenjenost). Šola - to ni samo težka torba, to je še dosti več. S hitenjem v šolo ne dosežete nič (otroku jemljete le eno leto brezskrbnega otroštva). Razmislite, ali so to izplača! Einstein se rodi redko in včasih je boljše otrokom podariti eno leto otroštva več, kot mu to leto ukrasti.

Ljudje smo res čudni: ne znamo uživati v posameznih trenutkih, ki so vsak zase lepi in neponovljivi (zlasti pri otrocih, ki nas vsak dan presenetijo s čim novim).

ZAKAJ VEDNO POSKUŠAMO DATI TOPLOTO SONCU, VODO DEŽJU IN BARVO MAVRICI?

P.S. Če veste odgovor, mi, ga, prosim, sporočite!

Izpod peresa mladih

V Sloveniji je več mladostnikov, ki uživajo mamila, zato je o njih veliko člankov v časopisih in oddaj na TV. Veliko se jih je začelo drogirati iz radovednosti, ker jih je zanimal občutek in tudi okus mamil. Seveda jih je na tak način veliko potem postalo odvisnih od tega zla. Fant, ki se je z drogo že srečal, mi je o tem povedal takole:

- Zakaj si se odločil za mamila? Ker sem hotel poskusiti nekaj novega.

- Kako se počutiš, ko se drogirajš? Odvisno, katero vrsto mamila vzameš. Po vsakem se počutiš drugače.

- Kako se počutiš, če nekaj časa ne jemlješ mamil? Ne vem, ker na srečo nisem postal odvisen.

- Koliko stanejo mamila? Vsaka droga ima svojo ceno, trde droge so najdražje.

- Kje dobiš denar? S štipendijo in žepnino.

- Kdo ti jih prodaja? Dilerji (prodajalci mamil).

- V kakšni družbi živiš? V preprosti.

- Vedo starši za to? Ne!

- Kdaj si začel jemati mamila? S štirinajstimi leti, vendar sem se jim sedaj odpovedal.

- Bi še kaj povedal? Lepo je bilo poskusiti, vendar pa nisem hotel postati odvisen od drog.

Kaj naj še rečem? Pohvalno je, da se najdejo tudi taki, ki pravočasno spoznajo, da v drogah ni smisel življenja.

Andreja Kačič, OŠ Prebold

Všeč mi je

Moja simpatija je kot v slovnici pika na i. Pomembna kakor list na roži. Njeni plavil lasje so kot Soča, ki svoje valove vije prek skal in dolin. Njene oči so kakor cvet tulipana. Njenega imena ne bom izdal. Poznam jo že mnogo let. Njena postava? No, je zelo vitka in visoka. Rada se moderno oblači. Njen obraz me velikokrat zmeša. Sva dobra prijatelja. Rada je v dobri družbi in ima veliko prijateljic in prijateljev. Če sem ljubosumen? Sem, če je »zatreskana« v koga drugega. Tudi če bo ta simpatija pozabljena, bova vseeno ostala dobra prijatelja.

Radovan Vodovnik, OŠ Polzela

Spomini na vrtec

Ni še dolgo, odkar sem obiskovala vrtec, vendar so spomini nanj že slabi. No, kar mi je še ostalo v spominu, vam pa lahko povem.

Vrtec sem obiskovala v Ljubljani, za petrovskega še vedela nisem. V vrtcu smo bili razdeljeni v več skupin. Veliko je

bilo fantov, ki so bili vsi nagajivi in niso nikomur dali miru. Nabrita sem bila tudi jaz. Imela sem zelo dolge lase, za katere so me fantje z veseljem vlekli. To mi ni bilo všeč, zatožila sem jih očetu, ta pa je rekel: »Kakor oni tebi, ti njim.« Čakala sem na priložnost, da to poizkusim. Fanta sem prišla za lase, čeprav je imel kratke, ga potegnila k sebi, brnila v zadnjico in mu spodnesla noge. Padel je na tla in tam ves objokan obležal, dokler ni prišla tovarišica. Fantje me potem nikoli več niso vlekli za lase.

Drugič smo imeli za kosilo špinačo, krompir in hrenovko. To je bilo moje najljubše kosilo. Običajno smo pri kosilu postavili mize v vrsto in jaz sem sedela tokrat čisto na koncu. Zbala sem se, da bo zame zmanjkalo špinače, in ker je tovarišica pozabila zajemalko, se je vrnila ponjo v kuhinjo. Izkoristila sem priložnost, vzela lonc s špinačo in ga odnesla do svojega krožnika, ki sem ga do vrha napolnila. Ostanek sem dala najboljšim prijateljicam. Ko se je vrnila tovarišica, sem jih dobila z zajemalko po zadnjici. Misliha sem, da se mi bo vnela, tako me je pekla, rekla pa nisem ničesar.

Zdaj nisem več nagajiva, sem pa zato dvakrat bolj trmasta.

Polona Teržan, OŠ Petrovce

Piščančja farma

Pri nas imamo piščančjo farmo že od leta 1967. Sedaj redimo v njej kokoši nesnice. Trenutno jih imamo 17 tisoč, imeli smo jih tudi že 25 tisoč. Vselimo jih en dan stare. Takrat jih k nam pripelje tovornjak. Piščančki so v kartonskih škatlah, v vsaki jih je sto. So že prvi dan cepljeni in stran odberejo petelinčke, ki jih v valilnici potopijo in nato predelajo v krmilno moko.

S tem dnem se pri nas prične veliko dela. Majhni piščančki imajo majhno opremo za krmljenje, večji se krmijo po tekočem traku. Ko so stari pet dni, jim porožemo kljunčke, pri dveh mesecih pa jih cepijo ve-

terinarji v perutko ali jim dajo kapljico v nasek in oko. Te kokoši so pri nas 126 dni in med tem časom dobivajo v vodo za pitje zdravila ali vitamine. Ko dopolnijo določeno starost, jih s kamioni razvozijo na farme, prirejene za nadaljnjo vzgojo Barbara Sajovic, OŠ Gomilsko

Bili smo na kmetiji

Četrtek je. Četrtošolci gremo na kmetijo k Brišnikovim, po domače pri Mrzlovšk, v Prekopo. Ogledali si bomo sodobno urejeno kmetijo, ki se ukvarja samo z živinorejo.

Ze od daleč smo zagledali prijazno kmečko hišo, velik hlev, marof in silose. Ko smo stopili v hlev, so molzli zadnje štiri krave. Skupaj molzejo 29 krav in pridobijo na dan približno 600 l mleka. Imajo svojo mlekarno, potem pa odpelje poseben tovornjak mleko v mlekarno Arja vas. Tam ga predelajo v mleko za dojenčke, zato mora biti še posebej kvalitetno in čisto. Imajo črno-bele in sivorjave krave. Ena je stara že štirinajst let. Te dni je telila že enajstega telička. Imajo porodnišnico, kjer lahko krava v miru teli. Udeležili so se tudi državnega prvenstva, kjer je ena izmed krav osvojila tretje mesto.

Hlev je zares sodobno urejen. Imajo rešetke, tako da ni potrebno kidati. Krave niso privezane, imajo prostor za hranjenje, pitje in za počitek. Zaradi tega tudi nimajo rogov. Jedo, kadar so lačne, pijejo po potrebi, pripravljene pa imajo tudi vitamine in sol. Ob kmetiji se dviga grič, na katerem se vse poletje pasejo krave. Kjer pa ne pasejo živine, travo pokosijo, posušijo in jo spravijo v kozolec. Nekaj travnikov imajo tudi v najemu. Na poljih pridelajo največ koruze in pšenice za krmo. Vse zemlje je približno 20 ha.

Prijazna gospodinja nas je po ogledu povabila v hišo, kjer nam je postregla s pecivom, čajem in pisančkami.

Bilo je zanimivo in prijetno. Nekateri izmed nas so si celo zaželeli, da bi delali na takšni kmetiji.

Četrtošolci OŠ Gomilsko

Koža

Če kožo v prerezu pogledamo pod mikroskopom, opazimo, da je sestavljena iz 3 slojev: povrhnjice, usnjice in podkožja. V teh plasteh so nameščene krvne in limfne žile, živci in vezivno tkivo. Iz foliklov rastejo dlavice. V vrhnjici so lojnice, ki so povezane z dlavicami. Če se dlavice premikajo, lojnice pospešeno proizvajajo maščobo. Zaradi tega je koža na obrazu najbolj mastna, saj je tu največ lojnic, pa tudi zato, ker je obraz najbolj izpostavljen vplivom okolja. Veliko lojnic je tudi na lasišču.

Izgled kože je odvisen od debeline kože, količine pigmenta, rase, starosti, predela telesa in sposobnosti obnavljanja. Najtanjša je na očesnih vekah, najdebelejša pa na hrbtu, dlani in na podplatih. Ima veliko sposobnost regeneracije. Da se celice povrhnjice zamenjajo, traja 28 dni.

Koža na obrazu in rokah je najbolj izpostavljena poškodbam, ker je odkrita. Do poškodb oziroma do slabšega izgleda pride zaradi porušenega ravnotežja v koži, ki ga povzroči izguba vode in maščobe.

Voda daje koži elastičnost, sijaj in mehko, povrh tega pa jo ščiti pred vplivi kemikalij.

Količina vode v koži je odvisna od hidrofilnih snovi, ki vodo vežejo. To so kolagen, naravni vlažnostni faktor (Natural Moisturizing Faktor - NMF) in prilagodljivost kože, da s potiskanjem vode iz notranjih tkiv nadoknadi izgubljeno vodo. Izgubo vode preprečuje tudi lipidna ovojnica, ki se nahaja v epidermidi. Pri uporabi alkohola, detergenta, močnega mila ali zaradi pretiranega sončenja pride do poškodbe lipidne ovojnice (razmaščevanja).

Do izsuševanja kože pride tudi zaradi kajenja, pitja alkohola, onesnaženosti zraka, slabih klimatskih razmer ali zaradi neredne ali neprimerne uporabe kozmetičnih sredstev.

Zelo škodljivo je sončenje (v pravi meri je koristno, tudi zaradi vitamina D, ki se pod vplivom sonca tvori v telesu). Če se sončimo, se v koži tvori melanin, ki je zaščitna snov proti škodljivim UV žarkom. Vsekakor pa melanin potrebuje precej časa, da pride do povrhnjice in takrat je lahko že veliko celic poškodovanih.

To lahko preprečimo z uporabo krem za sončenje, ki pa jih moramo nanesti na kožo pol ure pred sončenjem.

dip. biolog Nataša Jan

ŽIVAHEN MAJ V ŽALCU

Meseca maja je na OŠ Petra Šprajca-Jura resnično živahno. Že na začetku meseca (5. maja) se je 542 žalskih bralnih značkarjev srečalo s pesnikom Tonetom Pavčkom, na katerega so se vsi od 17. septembra intenzivno pripravljali. Kaj vse smo počeli, da je pesnik Pavček postal naš, smo povedali v posebni izdaji šolskega glasila, predstavili pa na razstavi v šoli, plesno dramski krožek pa nas je razveselil s priredbo Pavčkovega Jurija Murija.

Od 25. do 29. maja pa potekajo ODPRTI DNEVI ŠOLE:

26. 05. odpiramo šolo staršem,

27. 05. ob 16. uri predstavljamo v avli Kulturnega doma pesnika Toneta Pavčka v sliki in besedi, na odru pa Jurija Murija,

28. 05. ob 19. uri bodo v Kulturnem domu peli žalski šolski zbori,

29. 05. pa bomo imeli v gosteh švicarske učiteljice.

Razen teh šolskih prireditev pa se naši učenci udeležujejo seveda tudi raznih občinskih, regijskih in republiških akcij.

Mentorica ŠKD Margit Juteršek

Evropski kulturni dnevi

Prejšnji teden so na osnovni šoli Vere Slander na Polzeli pripravili imenito prireditev za starše pod naslovom Alpe - Donava - Jadran in pomeni nadaljevanje Evropskih kulturnih dni, ki jih je razpisala Evropska hiša Maribor.

Ta dan so na šoli otvorili novo garderobo. Nastala je iz opuščene kurilnice ob pomoči Tovarne nogavic Polzela in Garanta Polzela in pomeni za šolo veliko pridobitev.

Po prireditvi so bili starši in krajanji povabljeni na degustacijo testenin, ki so jih pripravili učenci šole skupaj s podjetjem Žito Ljubljana (na sliki).

Pokrovitelj Evropskih kulturnih dni je izvršni svet Skupščine občine žalec.

T. T.

dober dan zeleno

UGODNI
KREDITNI POGOJI:

- brezobrestni krediti
na 4 mesece
- prodaja na 4 čeke

BLAGOVNICA

AGRINA

AGRINA

15
let

Planinstvo najbolj množičen šport v občini

Gričevje, sredogorje in alpski svet so pogoji za planinstvo, ki navdušuje vedno več privržencev.

Naša planinska društva v občini, ki jih je trenutno 9, štejejo (za leto 1991) 3719 članov. To uvršča naše planinstvo po članstvu na 8. mesto v naši republici (v letu 1990 na 14. mestu).

Vsi ti pokazatelji povedo, da se vedno več naših občanov odloča za prosto gibanje in stik z naravo.

Ker se bližamo velikemu praznovanju ob 100-letnici planinstva na Slovenskem, je prav, da posežem malo v zgodovino.

Vzpon na Triglav (1778), prvo slovensko planinsko društvo Triglavski prijatelji (1872), ki je zgradilo prvo pla-

ninsko zavetišče, po zaslugi I. Aljaža zgrajeni Aljažev stolp, Aljaževa koča v Vratih. Februarja 1893. je bilo ustanovljeno slovensko planinsko društvo.

Danes je narodni pomen planinstva predvsem:

– v prijetnem, aktivnem preživljanju prostega časa, v zdravem in naravnem okolju;

– v izgradnji svobodne, ustvarjalne, vsestranske razvite osebnosti;

– v ohranjanju duševnih in telesnih sposobnosti na visoki ravni.

Glavni vzroki narodnega značaja planinstva pa so:

1. posebnost Slovenske dežele,
2. planinstvo je ena najbolj

množičnih športno-rekreativnih dejavnosti pri nas,

3. planinstvo je cenjeno kot učinkovito sredstvo za spreminjanje in zadrževanje psihosomatskega statusa.

Ker smo pred eno najbolj množičnih planinskih sezon, je nujno, da v nekaj stavkih podam znana načela, napotke predvsem tistim, ki še niso tako večji gorohodci.

Med planinci morajo vedno veljati pristni človeški odnosi, pristno planinsko vzdušje, ki se ustvarja le s pravim medsebojnim odnosom in solidarnostjo tudi v najhujših razmerah.

Svetovati in poučiti moramo neizkušene in nepredvidne planince, tako da jih poučimo o pravilni hoji, počitku, prehrani, opremi, o nevarnosti v gorah ipd.

Dolžnost vsakega planinca je, da se primerno opremi za posamezne ture – vzpone, da hodi po gorah previdno in da je kondicijsko dobro pripravljen.

Planinske kočice, postojanke, zavetišča so namenjene planincem, da se odpočijejo, nahranijo in naberejo novih moči. Planinec mora biti skromen, obziren in uviden do drugih gostov. Ljudje iščejo v gorah mir, zato se v kočice ne prerivamo po nepotrebnem, ne razgrajamo, ne kričimo. Petje in glasba naj bosta umirjena in primerna, pa tudi pitje alkohola naj bo zmerno.

Lep planinski običaj je, da se planinci med seboj pozdravljamo. Pozdrav mora biti vljuden in prisrčen. Tisti, ki gredo na turo, naj pozdravljajo tiste, ki se vračajo in jim s tem izražajo priznanje za opravljeni vzpon.

Posebna poudarka je vreden odnos do narave. Dolžnost planincev je, da skrbijo za varstvo narave. Planinec v naravi ne povzroča hrupa, da ne proži kamenja, ne plaši živali, ne kuri ognja po nepotrebnem, ne trga cvetja ne glede na to, ali je zavarovano ali ne. Na planinskih poteh, posebno še na vrhovih, počivališčih in razgledališčih ne pušča in ne odmetava smeti, temveč jih nosi s sabo in odlaga na smetiščih v dolini.

Ker ta pravila častnega kodeksa uporabljamo tudi v svojem vsakdanjem življenju, tako v šoli kot na delovnem mestu ali v prostem času, upam, da bodo toliko bolj držala tudi v gorah.

A. V.

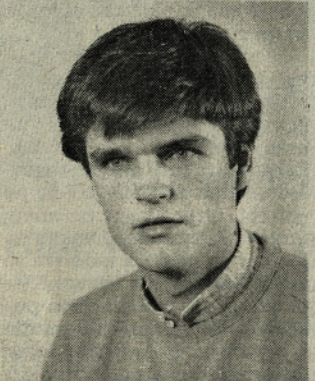

ODLIČNI PETLETNI MIHA KOLŠEK – V Savinjski dolini imamo tudi nekaj privržencev motokrosa. Ta zvrst športa se je zadnje čase razširila predvsem pri najmlajših. Na posnetku vidimo petletnega Miha Kolška s Polzele s pokalom, ki ga je osvojil na prvem državnem prvenstvu v motokrosu v najmanjši kategoriji v Sotini. Osvojil je tretje mesto, njegov kolega Miha Puckmaister pa je bil sedmi, doma pa je prav tako s Polzele. Fanta, kar tako pogumno naprej!

STONE TAVČAR

Prenova športne vzgoje

Na žalski osnovni šoli so se odločili za spremembo učnega načrta športne vzgoje osnovnošolcev. Idejni vodja projekta

Mitja Turnšek

je Mitja Turnšek, profesor športne vzgoje, ki želi spremeniti dosedanje delo z mladimi. Vse, kar so že vrsto let izvajali pri urah športne vzgoje na osnovnih šolah, je postalo že preveč enolično. Prevladovale so osnovne športne panoge: atletika, gimnastika in igre z žogo. Skupina učiteljev športne vzgoje in vodstvo šole so sprejeli načrt, ki zahteva drugačno delo v vseh športnih panogah. Nameravajo odpreti vrata še drugim športnim panogam, zagotoviti učencu vsak dan

uro športne vzgoje ter uvesti športne oddelke specifične za OŠ Žalec. Le-te bi organizirali na razredni stopnji, od prvega do četrtega razreda, s predhodno izdelanim učnim načrtom in usklajenim delovanjem učiteljev razrednega pouka in učiteljev športne vzgoje, ter na predmetni stopnji – od petega do osmega razreda osnovne šole. Plan specifične prenove športne vzgoje obsega glede na vremenske in prostorske pogoje še naslednje športne pano-

ge: namizni tenis, karate, akrobatiko, tek na smučeh, streljanje, tenis, badminton, kegljanje, planinstvo, tabornišvo in kolesarjenje. Storili so že prvi korak in preizkusili znanje v streljanju z zračno puško. V štirih tednih so se učenci od petega do osmega razreda večkrat preizkusili na avtomatskem strelišču, tečaj pa sta vadila in izvedla Janko Melanšek in Jani Pukmajster, člana strelske družine Juteks Žalec.

Specifična prenova športne vzgoje v OŠ ŽALEC

S spremembo pouka športne vzgoje želijo odpreti osnovno šolo in vzpostaviti drugačne odnose z vsemi športnimi klubi na področju občine Žalec. Klubi naj bi se povezali s skupino učiteljev športne vzgoje OŠ Žalec in se dogovorili o tečajih naslednjih športnih panog, katere bi tako približali vsem osnovnošolcem. Bistvo prenove je približati mladim čim več športov, za katere bi se kasneje veliko lažje odločili, saj bi jih spoznali že v osnovni šoli. Istočasno pa lahko na nadaljevalnih tečajih najdejo talente različni športni klubi, saj je podmladek v klubih, vedno dobrodošel. Smoter prenove športne vzgoje v šoli je športna zaposlitev mladih v prostem času, kar pozitivno deluje na psihofizični razvoj mladih. Upamo, da jim bo načrt uspelo uresničiti in bodo poplačani naporu tistih, ki so ga tudi pripravili.

Jani Pukmajster

V finalu poraz

Rokometašice Partizana Žalec, ki so osvojile naslov prvaka v vzhodni skupini slovenske rokometne lige za članice, so se pomerile še s prvakom zahodne skupine, z ekipo ljubljanske Olimpije II. V zanimivem srečanju so Žalčanke doživele prvi poraz in srečanje

izgubile z izidom 21:24. Za ekipo Partizana Žalec so zadetke na finalni tekmi dosegle: Klinc 9, V. Dolar 5, Petek 1, Kučera 4 in Golob 2. Ob koncu je bila krajša slovesnost, kjer je sekretar Rokometne zveze Slovenije Franko Komel podelil pokal ekipi Partizana Žalec

za osvojitev naslova prvakin v vzhodni skupini slovenske lige. Na sliki: Sekretar rokometne zveze Slovenije Franko Komel izročja pokal igralcem Partizana Žalec za osvojeno prvo mesto v vzhodni skupini republiške rokometne lige za članice.

Vodijo Žalski policisti

UNZ Celje je tudi letos organizirala športna tekmovanja za najbolj športno enoto postaj policije, delavcev UNZ Celja. Doslej so se pomerili v treh športnih disciplinah: smučanju – v veleslalomu, samoobrambi in ju-

Strelstvo

Na vojaškem strelišču v Pečovniku pri Celju je potekalo policijsko regijsko prvenstvo v streljanju z malokalibrsko, polavtomatsko in oostrostrelsko puško ter službeno pištolo. Tekmovanja se je udeležilo 80 policistov.

Rezultati po posameznih okrožjih: **MK puška-policistke:** 1. Marjana Pintar (IP UNZ Celje) 105; 2. Jožica Zdorman (PP Celje) 100; 3. Tanja Taler (PPP Celje) 96; 4. Sonja Balazič (PP Žalec) 73 krogov...

Polavtomatska puška: 1. Janez Sašek (PP Laško) 119; 2. Franc Tanšek (OSS Celje) 113; Ivan Kričej (PP Žalec) 104 kroge.

Avtomatska puška: 1. Jože Kotnik (PP Laško) 111; 2. Miro Bizjak (OSS Celje) 108; 3. Gorazd Terbovšek (PP Mozirje) 107 in 4. Igor Tazuzes (PP Žalec) 84 krogov.

Ostrostrelska puška: 1. Zvozne Golobič (PP Celje) 42; 2. Danijel Kolarič (PP Šmarje) 39; 3. Branko Ovčjak (PPP Celje) 39 krogov.

Službena pištola: 1. Janez Goričan (PP Celje) 124; 2. Peter Tkalec (PPP Celje) 117 in 3. Alojz Miklavc (PP Laško) 112 krogov.

Po štirih panogah je bila najboljša policijska enota PP Žalec z 45, druga je bila PP Celje z 43 in tretja PP Velenje z 36 točkami.

Jani Pukmajster

du. Konec marca je v Velenju potekalo regijsko prvenstvo v judu. Udeležilo se ga je kar 78 policistov UNZ Celja, ki so zastopali barve svojih policijskih postaj. Opazili smo, da so se letos tekmovalci veliko bolje pripravili na to tekmovanje, saj so tekmovali veliko bolje kot prejšnja leta. Bliža se tudi prvenstvo v judu, ki bo to leto v Novi Gorici, pripravljajo pa se tudi na tekmovanje juda in samoobrambe, ki bo v Škofji Loki. Po končanih tekmovanjih v vseh treh športnih disciplinah je največ točk, kar 37,

zbrala policijska postaja Žalec. Žalski policisti so imeli največ znanja in športnega uspeha na regijskih prvenstvih za najbolj športno enoto policije. Sledijo po vrstnem redu: PP Celje, 31 točk; PP Velenje, 31 točk; PP Celje, 27 točk; PP Mozirje, 24 točk; IP Celje, 22 točk; PP SLK, 20 točk; PP Šmarje, 18 točk; PP Laško, 15 točk; PP Šentjur, 5 točk; OSS, 0 točk in UKS, 6 točk. Policisti se bodo naslednjič pomerili v streljanju, tekmovanje pa bo organizirala PP Celje.

Jani Pukmajster

Mladina in gore

V petek, 15. 5. 1992, je bilo v Novi Gorici četrto državno tekmovanje Mladina in gore, tokrat na temo orientacija. Tekmovanje je namenjeno tričlanskim ekipam planincev, ki še obiskujejo osnovno šolo.

Letos so se tekmovanja prvič udeležili tudi mladi planinci, člani mladinskega odseka PD Žalec. Najprej so rešili test iz orientacije, nato so tekli orientacijski tek in opravili še orientacijsko štafeto. Ekipa v sestavi Marko Lebar, Tini Rakuša, Črt Rebersak je osvojila tretje mesto, ekipa Damjan Doler, Jerneja Pečnik, Damjan Lupše je bila peta, dekleta Petra Siter, Jerneja Doler in Maja Grobelnik pa so osvojile trinajsto mesto med 28 ekipami iz cele Slovenije. Mladi planinci so obljubili, da se bodo prihodnje leto s pomočjo svojih mentorjev in mladinskih vodnikov še bolje pripravili in dosegli še lepše rezultate.

Marija Sirk

Planinski tabor mladih

Tudi letos pripravljajo planinska društva naše občine planinski tabor mladih, ki bo v Kamniški Bistrici od 12. julija dalje.

Vse, ki bi želeli preživeti zanimiv teden s planinci pod platneno streho, vabimo, da se oglasijo v svojem matičnem planinskem društvu, kjer bodo dobili vse potrebne informacije. Hkrati pozivamo vsa planinska društva, da se vključijo v to akcijo.

B. Polavder

Braslovčanke druge

V Braslovčah imajo nov rod mladih odbojkaric. To je ekipa starejših pionirk, ki ima svojega pokrovitelja ELEKTRO Vitanc, vodita pa jih trenerja Franc Kralj in Rudi Sedovšek.

Pred dnevi je ta ekipa sodelovala na prvem državnem prvenstvu, ki je bilo v Ljub-

ljani. Po besedah obeh trenerjev je bila pot do finalnega turnirja v Ljubljani kar težka. Najprej so zmagale v Šempetru na medobčinskem turnirju, nato pa doma v Braslovčah na regijskem. V finalu so najprej premagale ekipo Mladost iz Murske Sobote in Ljubljano-Tabor z 2:0, nato pa v finalni tekmi

za naslov prvaka izgubile z ekipo Cimos Koper 2:0.

V Braslovčah pravijo, da je tudi drugo mesto velik uspeh, zato mladim odbojkaricam Elektro Vitanc Braslovčice čestitamo. Na posnetku igralke Elektra Vitanc Braslovčice: Pečovnik, Turnšek, Šketa, Klokočevnik, Štekovič, Horvat, Vrunč, Kunštič, Sem in trenerja Kralj in Sedovšek.

T. TAVČAR

Priprave na 20-letnico Savinjske poti

Ob začetku letošnjega leta smo zapisali, da je pred nami 20-letnica Savinjske poti

Danes lahko ugotovljamo, da so priprave za 20-letnico v polnem teku.

Omenimo skupino starejših članov Planinskega društva Vinska gora, ki hodi po Savinjski planinski poti, najmlajše pa so popeljali po domači Vinskogorski planinski poti. Ne moremo mimo najmlajših članov Planinskega društva Zabukovica. Organizirali so že dva izleta po poti. Na prvem je bilo 38, na drugem pa 40 udeležencev pohoda.

Dogovorjeno je, da bo pot vodila samo po območju občine Žalec. Večje spremembe bo doživela na področju PD Vransko, kjer se vključi Zajasovnik. Pot se z Gozdnika spusti proti Bukovici in naprej na Brnico (novi točki poti). Na Brnici so zaključili in zopet prične na Šerntjungerti. S Kravice so pot spusti do Zajčeve koče in naprej po Šmiklavških hribih na Dom pod Reško planino.

Drobne iz športa

● Pionirji in pionirke so nastopili na regijskem prvenstvu v namiznem tenisu, ki je bilo v Velenju. Ekipno niso dosegli večjega uspeha, posamezno pa je Jasmina Ogorevc iz Petrovc dosegla 5. mesto, 9. mesto so zasedli Nina Kolšek iz Griž, Nina Pader iz Griž, Jernej Lenko in Klemen Klobučar iz Petrovc, Šon iz Griž.

● Pionirji in pionirke so sodelovali na regijskem in državnem prvenstvu v šahu. Največji uspeh sta dosegli Tina Zbašnik in Andreja Vodeb iz Griž, ki sta med mlajšimi in starejšimi pionirkami zasedli prvo mesto. Na državnem prvenstvu večjega uspeha nista dosegli. Državnega prvenstva so se udeležili tudi pionirji, a tudi oni niso bili vidneje uvrščeni. Eni in drugi so bili v zgornji polovici uvrščenih.

● Regijskega prvenstva so se udeležile tudi ekipe v rokometu, košarki in odbojki. V rokometu je zmagala ekipa pionirk OŠ Žalec, pionirji OŠ Šempeter pa so se uvrstili na 3. mesto.

● V odbojki za klubske ekipe je ekipa OK Braslovče zasedla drugo mesto na tekmovalju, ki je bilo v Dravogradu. Na tekmovalju mladincev v Ravnah na Koroškem je ekipa OK Šempeter po poškodbi najboljšega igralca izgubila finalno tekmo. Obe ekipi sta v končni uvrstitvi zasedli 5.-8. mesto v državi. Ekipa OK Elektro Vitanc Braslovče, ki je nastopila v tekmovalju klubskih ekip pionirk, je zasedla prvo mesto in se uvrstila v državni finale. V tekmovalju šolskih ekip sta tekmovali na regijskem prvenstvu ekipi pionirjev in pionirk OŠ Braslovče. Pionirji so na tekmovalju v Ravnah na Koroškem zasedli drugo mesto, pionirke so tekmovalje v Braslovčah in osvojile prvo mesto in si s tem zagotovile nastop v finalnem tekmovalju za državnega šolskega prvaka.

● Odigrano je bilo tudi četrtfinalno tekmovalje v košarki za mlajše pionirje in pionirke. Tekmovalje pionirk je bilo na Vranskem, kjer pa domačinkam ni uspela uvrstitve v polfinale. Pionirji OŠ Žalec so tekmovali v Litiji in se z osvojenim prvim mestom uvrstili v polfinalno tekmovalje. Tega želijo organizirati v Žalcu.

● Na državnem prvenstvu članov v karateju je član TVD Partizana Petrovc Stisovič

osvojil tretje mesto, peti je bil član Karate kluba Žalec Sorli, o prvem mestu Branka Cimpermana pa je Savinčan že poročal. Branko Cimperman, član Karate kluba Žalec, se je udeležil evropskega prvenstva na Nizozemskem.

● Na badmintonskem tekmovalju v Meranu sta nastopila člana TVD Partizana Braslovče Kristijan in Robi Hajnšek. Tekmovalje sta uspešno končala, saj je Kristijan zmagal med mladinci, Robi pa je delil 5. do 8. mesto. Poleg tega je Kristijan osvojil tretje mesto v parih.

● Tekmovalja v odbojkarških ligah so se končala ali pa so pred zaključkom. Moška članska ekipa TVD Partizana Šempeter je zasedla tretje mesto in se uvrstila v najvišjo državno ligo, obe braslovški članski ekipi sta v drugi državni ligi zasedli drugo mesto. Tekmovalje v kadetskih ligah je pred zaključkom. Trenutno je ekipa OK Šempeter na tretjem mestu, ekipa OK Braslovče pa na petem.

● Začela so se tekmovalja v pionirskih, kadetskih in mladinskih nogometnih ligah. V kadetski ligi nastopa ekipa Nogometnega kluba Vransko, v ostalih ligah pa nastopajo mladi nogometaši Nogometnega kluba Partizan Hmezad Žalec.

● Na občinskem prvenstvu osnovnih šol v malem nogometu so nastopili učenci vseh osmih osnovnih šol. V skupini mlajših učencev je zmagala ekipa OŠ Braslovče, druga je bila OŠ Griže in tretja OŠ Žalec. V starejši skupini so zmagali učenci OŠ Žalec, drugi so bili učenci OŠ Petrovc in tretji učenci OŠ Polzela.

● Pripravili so tudi občinsko prvenstvo v troboju za učence in učenke tretjih in četrtih razredov. Na tekmovalju, ki se ga je udeležilo kar 112 učencev in učenek, je bil naslednji vrstni red:

Učenci: Luka Benčan (OŠ Braslovče) 695 točk, Grega Matjaž (OŠ Prebold) 632 točk, Jaka Kobale (OŠ Žalec) 570 točk.

Učenke: Maja Žuža (OŠ Prebold) 862 točk, Alenka Satler (OŠ Polzela) 825 točk, Jerneja Cizej (OŠ Griže) 785 točk.

Orientacija »Veliki Kilc 581«

V nedeljo, 10. maja, je PD Vinska Gora organiziralo in izvedlo 2. orientacijski pohod, na katerem se je zbralo šest ekip (pet mladih: PD Zabukovica, taborniki iz Griž, tri ekipe mladih gasilcev iz Vinske Gore in veterani PD Šempeter). Vsi so pot tudi prehodili. Prve tri ekipe so prejele pokale, vsaka diplomu in vsak udeleženeč značko, ki jo je prispeval OTKS. Traso je pripravil Lojze Viher, na cilju pa sta pomagala Martin Pungartnik in Rudi Štravs.

Trasa in opis sta bila dobro pripravljena, le pazljivo je bilo treba brati. Speljana je bila deloma po vinskogorski planinski poti, potekala pa je mimo koče na Lopatniku in nazaj mimo cerkve na Peči. Organizatorjem se zahvaljujemo in upati je, da se bo naslednje leto tega tekmovalja udeležilo več ekip.

B. Jordan

Šah

Šahovska sekcija DI občine Žalec je s pomočjo KS Žalec ter pokrovitelja Vafre iz Griž, delovnih organizacij in ZTKO Žalec pripravil spominski nagradni šahovski turnir v spomin na Franca Lužnika in Ivan Otavnika. Zmagal je Peter Žagar iz Velenja, tretje in četrto mesto pa sta si z enakim številom točk delila Zdravko Zaleznik in Stanko Primožič iz DI Žalec.

Na rednem mesečnem hitropoteznem turnirju za mesec

maj SK Savinčan iz Šempetra je nastopilo enajst šahistov. Zmagal je Jože Peternel pred Brankom Setnikarjem in Alešem Kopačem.

ŠK Savinčan je pripravil dva dvoboja. Prvega z ŠK Milan Majcen iz Sevnice, na katerem se je igralo na desetih deskah. Zmagali so gostje z rezultatom 7:3, na hitropoteznem dvoboju pa 63:37. Najboljši pri gostih je bil Martin Povše pri domačinih pa Stane Skok.

Drugi dvoboj je bil z Lavo Celje, tudi na tem so bili gostje boljši. Zmagali so z rezultatom 54,5:45,5.

j.g.

Državno prvenstvo osnovnih šol v krosu

V Domžalah je bilo državno prvenstvo osnovnih šol v krosu na 1000 metrov dolgi progi. Tekmovalja so se udeležili tudi učenci osnovnih šol iz naše občine in na njem zelo uspešno zastopali barve svojih šol in tudi naše občine. V skupni uvrstitvi se je osnovna šola Vransko uvrstila na drugo mesto, OŠ Griže je bila 5., OŠ Prebold 8., OŠ Šempeter 12. Po posameznih kategorijah so bile dosežene najboljše uvrstitve v kategoriji učencev osmega razreda, kjer je bil Jure Pražnikar iz Griž četrti, ekipa OŠ Vransko 3. in OŠ Griže 4. V kategoriji učencev 6. razreda je bil Sašo Kitek iz Griž drugi, njegov sošolec Andrej Grešak pa četrti. OŠ Griže je v tej kategoriji zmagala tudi ekipno. V kategoriji učenek petih razredov je bila Vesna Kladnik z Vranskega peta, ekipa OŠ Vransko pa je zasedla v tej kategoriji drugo mesto.

Pričeli znova

Šempeterski strelci so imeli do poplav pred dvema letoma najmodernejšo 20-mestno avtomatsko strelišče za MK puško. Poplave so odnesle vse, vendar so se strelci prejšnjo soboto zbrali in zopet pričeli od začetka. Želijo, da bi zgradili strelišče na istem mestu. Ali jim bo uspelo, bomo videli. Volje imajo dovolj in želimo jim, da kmalu zgradili objekt, ki si ga tako želijo. Na sliki: Ena od prvih delovnih akcij.

tt

Občinsko prvenstvo osnovnih šol v atletiki

Na atletskih napravah športnega centra Žalec je bilo v ponedeljek, 10. maja 1992, občinsko prvenstvo za učence osnovnih šol občine Žalec. Tekmovalja so se udeležili učenci in učenke sedmih osnovnih šol in so nastopili v štirih starostnih kategorijah. Najuspešnejši so bili: Mlajše učenke: 60 m: Janžovnik (Polzela), Florjancič (Žalec), Mori (Braslovče); 300 m: Kitek (Griže), Peharda (Polzela), Predovnik (Braslovče); daljina: Natek (Prebold), Trupej (Griže), Ba-

šič (Polzela); žogica: Pečar (Prebold), Jager (Prebold), Madjarič (Braslovče); višina: Diklič (Griže), Zagoričnik (Prebold), Jelen (Šempeter) in Spindler (Polzela); 600 m: Volf (Prebold), Dolinšek (Žalec), Vasle (Žalec)

Mlajši učenci: 60 m: Bastašič (Polzela), Ortl (Polzela), Šprohar (Šempeter); daljina: Šarlah (Žalec), Bajo (Polzela), Arh (Šempeter); višina: Vodovnik (Polzela), Blatnik (Vransko), Vlašič (Braslovče); žogica: Račnik (Braslovče), Ručigaj (Braslovče), Božič (Šempeter); 300 m: Grešak (Griže), Kvas (Griže), Šuster (Žalec); 600 m: Kitek (Griže), Pečovnik (Vransko), Veber (Žalec)

Starejše učenke: 60 m: Stropnik (Polzela), Čakš (Prebold), Krašovec (Griže); daljina: Plaskan (Prebold), Novak (Žalec), Školnik (Polzela); višina: Popovič (Žalec), Šketa (Braslovče), Čmak (Žalec); žogica: Dobelšek (Braslovče), Rožič (Prebold), Turnšek (Braslovče); krogla: Klokočevnik (Braslovče), Barišič (Žalec), Zupan (Prebold); 300 m: Begovič (Žalec), Zupanc (Žalec), Gozdnikar (Griže); 1000 m: Oblak (Griže), Kokol (Griže), Cijan (Griže); štafeta 4 x 100 m: OŠ Žalec, OŠ Griže in OŠ Prebold

Starejši učenci: 60 m: Lukner (Polzela), Polenek (Žalec), Gašperič (Žalec); višina: Reberšak (Žalec), Bahč (Polzela), Vrbovšek (Polzela) in Herodež (Prebold); daljina: Leber (Žalec), Toplak (Griže), Leskovšek (Polzela); žogica: Kvas (Griže), Šoster (Braslovče), Zagoričnik (Griže); krogla: Rijavec (Žalec), Pajk (Polzela), Terglav (Braslovče); 300 m: Cokan (Žalec), Emeršič (Braslovče), Nareks (Žalec); 1000 m: Pražnikar (Griže), Učakar (Vransko), Bohte (Griže); štafeta 4 x 100 m: OŠ Žalec I., OŠ Žalec II. in OŠ Polzela

Turnir nasprotij in prijateljstva

V športnem centru v Žalcu so se v malem nogometu pomerile ekipe PAX, ki jo sestavljajo duhovniki mariborske škofije, Skupščine občine in gostitelja Agrine. PAX je najprej premagal občino z rezultatom 3:2, v finalu pa še Agrino z rezultatom 6:3. Najboljši strelac turnirja je bil član ekipe PAX Firbas iz Rogaške Slatine. Zmagovalni ekipi je prehodni pokal podelil v. d. direktor Agrine Franc Rezar, ki se je nastopajočim in organizatorjem zahvalil za sodelovanje na tem zanimivem športnem srečanju, ki so ga poimenovali Turnir nasprotij in prijateljstva.

jk

Samomor kot pokazatelj družbene anomalije

Krutost ali miloščina človekove volje

Kaj vodi posameznika, da sodi samemu sebi?

William Shakespeare je neke postavil vprašanje: »Je greh, prikrasti se v skrivnostno hišo smrti prej, predno si smrt sama ne drzne, da nas obišče?« Je res nevedno človeka, da sodi samemu sebi? Kolkolika, da tako mišljenje vplivajo religija, kultura, zakon? Kaj vodi tiste Slovence, ki storijo samomor in nas s tem uvrstijo na drugo mesto evropskih držav po številu samomorov, za Madžarsko in pred Dansko? Kako to, da nismo sposobni pomagati ljudem v stiski, da ne znamo razbiti njihove osamljenosti? Smo tudi živeči krivi za smrt tistih, ki nas na tako krut način zapuščajo? Na žalost nam vedno ostanejo le vprašanja in zopet vprašanja, kakor v našem uvodu.

Bilo je včasih...

Elizabetijanski zakonik je leta 1601 zapovedoval, da »samomorilce odvleče konj do sramotilnega mesta, tam pa ga obesijo na vislice, s katerih lahko truplo odstranijo le oblasti magistrata.« Samomorilce so tako uvrščali med najhujše zločince. Ponekod so jim rezali roke, jih zažigali, vlekli po mestnih ulicah... Francoški Sončni kralj je leta 1670 zapovedal najgrozovitejše degradacije telesa samomorilca.

Pojmovanje samomora kot zločina pa je v krščanstvo stopilo razmeroma pozno, saj ga obsojajo šele v šestem stoletju z zapovedjo: Ne ubijaj! Moramo pa vedeti, da je bil odnos do samomora odvisen predvsem od kulture in religije, ki je veljala kot prevladujoča na nekem prostoru. Religije, na primer, so na eni strani vabile v samomor z vero v krasote v posmrtnem življenju, po drugi strani pa so samomorilca enačile z morilcem. Nasprotno pa so v Indiji vedno strpno gledali na samomor, saj je okoli leta 1200 pr. n. št. veljalo, da je najlepša žrtev bogovom človeško življenje samo. Tudi askeza, ki jo priporočajo nekatere jogijske šole, je blizu posrednega samoučeneja. Podobna, z religijo podprta strpnost do samomora, je vladala tudi na Japonskem. V 15. stoletju so tako mnogi budisti sekte Jyodo storili samomor z utapljanjem, ker so sledili nauku: »Odreči se umazanemu svetu in radostno vstopi v Čisto deželo.« Človekovo samoučeneje so spodbujali tudi nekateri filozofski nauki, saj so na primer nihilisti s Schopenhauerjem na čelu trdili, da je »smrt pravi nasledek in s tem tudi cilj življenja.«

In danes...

Danes si v enem letu vzame življenja 500 000 ljudi, kar pomeni okoli tisoč samomorov dnevno ali en samomor vsakih devetdeset sekund. Vsa ta statistika je nastala na podlagi znanih podatkov, pri tem pa moramo računati tudi na tiste primere, ki so za vedno ostali prikriti. Strokovnjaki domnevajo, da na en uspel samomor pride okoli pet poskusov samomorov. Četrtnina od teh, ki so nekoč že poskušali narediti samomor, dejanje ponovi in nekako četrtnina teh, ki so končali svoje življenje s samomorom, je za življenja z njim že poskušala. In v Sloveniji? Bilo je rečeno, da že nekaj časa držimo drugo mesto med evropskimi državami s količnikom (število samomorov na 100 000 prebivalcev) 34,4, za Madžarsko (40,6) in pred Dansko (23,9). Vendar ni bilo od nekdanj tako. V letih 1881-90 je bil količnik samomora na Kranjskem 6,8, čez petdeset let (1931-35) že 19,4, čez sto let (1981) pa že krepko čez 30. In kje so vzroki? Mnogi jih iščejo v pojavi »moderne družbe« in potrošniškega načina življenja, mnogi prisegajo na vzrok, ki se je skrival v pojavu socializma, nekateri iščejo korenine v zgodovini in nas spomi-

najo na »habsburško dediščino«, največji pesimisti pa razlagajo, da je samomor posledica »slovenskega nacionalnega značaja«. Pa vse to res drži?

Strokovnjaki so ugotovili, da nobeden od teh argumentov ne more pojasniti visokega števila samomorov Slovencev, saj se ta dejanja pojavljajo tudi v deželah, ki z zgoraj omenjenimi nalepkami niso obremenjene. In tako na koncu strokovnjaki pridejo do sklepa, pa niso problematični sami dejavniki kot taki, temveč se kot nevarne kažejo posebne povezave in prepletanja. Ali, kot je tudi laikom znano iz medicine, je kombinacije različnih snovi lahko enkrat zdravilo, ob spremembi pa se kombinacija kaže kot strup. In še nekaj je značilno za Slovenijo: samomorilsko ogrožena okolja niso tista z visoko razvito industrijo in komunalno opremljenostjo, temveč vaška okolja.

Le teh pa v Sloveniji ni več. Namesto vaškega okolja imamo tako zelo ponesrečeno kombinacijo prepletanja kmečkega in nastajajočega modernega okolja, in kot se kaže, je to tista ponesrečena kombinacija, ki ne deluje kot zdravilo, ampak kot strup.

B. Lobnikar

Kaj vse (z)more policist

Evforija vstopanja v Evropo počasi pojenjuje, ljudje pa po umiritvi strasti spoznavajo tudi temne plati odpiranja navzven. Tudi v občini Žalec se je tovrsten problem pokazal v vsej svoji luči. Govorimo namreč o porastu kriminala, mladoletnega prestopništva, o povečanju kršitev javnega reda in miru ter o vse bolj pogostih objestnih ravnanjih (najverjetneje zelo mladih) storilcev. Saj poznate taka govornja: prevrnjene klopi v parkih, počekani ali polomljeni prometni znaki, potrpani koši za smeti in še bi se kaj našlo. In ravno taka dejanja ljudem najbolj padejo v oči. Ve se, da je po njihovem dežurnu služba za take primere ravno policija. Največkrat se nam ob prevrnjeni klopi, podrti gugalnici ali razmetanih smeteh poraja vprašanje: kje za vruga so bili policisti? Pa smo jim še mi zastavili tako vprašanje?

Na Policijski postaji v Žalcu pa smo kaj kmalu dobili še vpogled na drugo stran medalje. V letu 1992 so obravnavali že toliko kaznivih dejanj, kakor lansko leto do meseca julija, promet je vedno gostejši, zato morajo policisti veliko več delovati pri kontroli prometa, pa še ukrepajo največkrat takrat, ko se zgodi prometna nezgoda. Pri takem porastu dejanj, kjer naj bi ukrepali, pa policisti poskušajo delovati tudi preventivno. Vendar se srečujejo pri svojem delu tudi s čudnimi situacijami, saj (posebej med vikendi) tudi ob dveh zjutraj v mestu Žalec legitimirajo osnovnošolske otroke, ki se brez ciljno potepajo po mestu. Le kaj mislijo njihovi starši? Poleg tega pa bi se prebivalci mesta Žalec morali navaditi tudi na način dela, ki je znan v ostalih evropskih državah, predvsem pa v ZDA. Imenuje se »samovarovanje« in »koncept varovanja soseske«. Ob budnem očesu ljudi, ki stanujejo na določnem prostoru, se bo le tam pojavil tako imenovani branjeni prostor. Potem pa ne bo več prevrnjenih klopi, pa tudi ostale oblike prestopništva se bodo zmanjšale. Pri tem je potrebno vedeti, da varnosti ne moremo pričakovati samo in zgolj od policijske službe, temveč smo za svojo varnost in za preprečevanje kaznivih ravnanj odgovorni predvsem sami. Z organiziranjem v okvirih hišnih svetov, blokovskih četrti ali pa ulice nam lahko uspe, da ubranimo prostor svojega bivanja pred nezaželenimi vplivi. Pri tem vsekakor ne gre za jemanje pravice in zakona v svoje roke, temveč za profesionalizacijo varnostne politike, ali kakor smo znali včasih lepo povedati: za podružbljanje varnosti. Pa naj vas ob tem ne stisne v želodcu, če slišite nekaj znanega - tudi na tem področju nam namreč ni potrebno odkrivati Amerike, samo zavzeti se moramo, pa nam bo uspelo tudi brez strahu sprehajati se, zvečer pred svojo hišo ali stanovanjskim blokom.

Kaj pa policija? Največji paradoks, ki pa to ni, je ta, da policija kot institucija formalnega nadzorstva pomaga organizirati tudi oblike neformalnega nadzorstva, s katerimi pa se zagotavlja osebna varnost ljudi in njihovega premoženja. Ob tem pa delujejo še strogo profesionalno na področju zatiranja kriminala, zagotavljanja prometne varnosti in še kje. Uspešni pa bodo policisti samo takrat, ko bomo vsi skupaj spoznali, da je varnost in varovanje našega prostora tudi naša in ne samo policijska stvar. Vredno se je zamisliti.

L.B.

Iz policijske beležnice

Čeprav se o mamilih danes govori že kot o kateri izmed modnih tem, policisti znova dokazujejo, da se je s problematiko uživanja mamil potrebno strokovno in celovito spoprijeti. V prvi tretjini leta so namreč žalski policisti v petih primerih pri okoli dvajsetletnih občanih zasegli semena indijske konoplje, po domače trave. Vseh pet je pri sebi imelo tudi manjše količine že odraslih sadik, tako da so policisti zoper vse napisali predlog sodniku za prekrške.

Sicer pa je v našo deželo že prišlo tako željno pričakovana pomlad. Vse že skoraj cveti, cvetijo pa tudi številke kaznivih dejanj. Pa si pogledjmo nekaj ocvirkov:

Ni nam še najbolj jasno, za kaj bo nepridiprav potreboval betonsko cev za zbiranje meteoroloških vod, vemo samo, da je tatvino tega komunalnega orodja 2. 4. na policijski postaji prijavil Nenad N. iz Vrba, kjer ima svoje podjetje. Mogoče pa hoče kdo kar na lastne stroške začeti graditi avtocesto proti Ljubljani? Vse mogoče čudake je moč dan danes zaslediti v naši ljubi državi.

5. 4. je brez svojega kolesa z motorjem ostal Janez G. iz Griž. Z avtomatikom modre barve se sedaj vozi neznan osebek, ki ga policisti že lovijo.

Mnogi si lastnino predstavljajo zelo po svoje. Nekaj takega je doživel tudi Pavel J. iz Celja, ko je prišel na svojo gozdno parcelo v Marijo Reko. Nekdo mu je namreč posekal osem smrek. Na srečo so drevesa še čakala v gozdu.

8. 4. je policistom Aleš H. iz Polzele ves nesrečen naznanil, da je ostal brez delov na svojem kolesu. Nekdo mu ga je namreč tako oskubil, da je Aleš porabil pet tisočakov, da ga je spravil v prvotno stanje.

Res se danes krade že kar vse po vrsti. Ves začuden je Ivan Z. iz Libovj v svoji delavnici ugotovil, da mu je nekdo zmaknil 600 kilogramov odpadnega železa. Svoje začudenje je delil tudi s policisti, ki pa že intenzivno iščejo nadobudnega zbiralca starega železa.

Policisti so 30. aprila in 17. maja obravnavali kar nekaj primerov poškodovanih vozil. V vseh primerih so jih poškodovali pešci, ki so hodili po njih. Storitve so prijeli, vprašanje pa je, kako bodo poravnali nastalo škodo za svoje »alpinistične« podvige.

Da vandalizem ne pojenja, kažejo tudi poškodovani prometni znaki, nad katerimi se objestneži tako vneto znašajo. Morda v svoji uničevalski vne mi niso sposobni niti pomisliti, da s svojim početjem spravljajo v nevarnost tiste, ki so jim prometni znaki namenjeni. Ali pa morda to počenjajo prav zaradi tega?

Da nekateri razmišljajo o prihodnji zimi in si pripravljajo kurjavo zanj, čeprav je kurilna sezona šele dobro za nami, kažejo tudi štirje kubiki posekanih dreves na območju Prebolca, ki jih je odpeljal neznanec, najverjetneje na svoj dom.

Povsem drugačen motiv je imel neznanec, ki je za lastne potrebe v Šmiklavžu pri Taboru posekal 19 smrek.

Ce boste morda opazili oglaš Prodama kovinska predpražnika, vedite, da sta bila vzeta izpred doma krajanov na Gomilskem.

Neznani storilec je v noči na 5. maj vlomil v stanovanjsko hišo D. Š. na Vrnskem, od koder je odnesel vrtni stroj in kotno brusilko.

V noči na 16. maj je neznani storilec vlomil v prostore blagovnice Savinjka, od koder je odnesel različne tehnične predmete, med njimi tudi nekaj kaset različnih izvajalcev.

Tatvine koles in koles z motorji so vsakdanji pojav, zato opozarjamo lastnike, da jih primerno zavarujejo, saj se sezona teh prevoznih sredstev šele prav začinja. Tega se zavedajo tudi tisti, ki bi si radi na vaš račun skrajševali razdalje. Pametno je, da si zabeležite vsaj tovarniške številke koles in koles z motorji, da jih bo potem lažje najti.

Uredimo in polepšajmo mesto

V začetku avgusta bo v Žalcu 40. svetovni hmeljarski kongres. Obiskovalci nas bodo številni poslovneži in hmeljarji. Prijavili smo se tudi za republiško tekmovanje za najbolj urejen tranzitni kraj. V preteklih letih smo dobili že laskava priznanja. Pa ne samo zaradi tega, ker želimo živeti v prijaznem okolju in ga takšnega ponu-

dit vedno večjemu številu obiskovalcev, prosimo meščane, podjetja, ustanove in organizacije da poskrbite za urejeno in čisto okolje v svoji bivalni okolici. Posadimo cvetje na okenske police, olepšajmo pročelja stavb, uredimo izložbe. Mestna skupnost ima še na voljo klopi, ki si jih lahko ogledate v mestnem parku. Tudi

Mestna skupnost se skupaj z delavci Komunale trudi, da bi z urejenimi zelenicami in gredami polepšali mesto. Upamo, da se nam boste pridružili v akciji za prijazno in urejeno mesto, za najbolj vestne pa bo Turistično društvo pripravilo posebno presenečenje.

Mestna skupnost Žalec

Imate psa? Potem je dobro vedeti...

Psi, naši nazvestejši prijatelji, sicer niso zahtevni, za malenkosti, na katere vas želimo opozoriti v naši novi rubriki, pa vam bodo zelo hvaležni.

Cepljenje

Pri psih se obolenja hitro prenašajo z živali na žival, včasih tudi na človeka (kožna obolenja). Psa pred obolenji zavarujemo s cepitvijo, kar seveda ni poceni, saj so cepiva ponavadi uvožena, je pa vsekakor cenejša od zdravljenja.

Preden damo psa cepiti, je dobro, da mu odstranimo notranje zajedalce, in to tako, da mu dajemo vsaj en teden prej verpanyl tabletko (kupimo jih v lekarni). Cepljenje bo tako uspešnejše. Obvezno pa moramo psa cepiti proti pasji kugi in parvovirozi (eno cepivo) in steklini.

Pasje prebivališče

Najprimernejše pasje prebivališče je pesjak, v katerem se pes tudi najbolje počuti. Biti pa mora velik vsaj 2 x 3 metre.

Verjetno niti pomislili niste, da je pasja hišica v pesjaku lahko postavljena na radiotelezijsko neprimernem mestu. Psi so namreč izredno občutljivi,

saj imajo bistveno višjo valovno dolžino kot človek, zato tudi ne prenesejo dražilnih vplivov, ki škodujejo tudi ljudem. Opazujte psa, kje si bo počel ležišče, in jasno vam bo, zakaj noče ležati tam, kjer ste mu vi določili prostor. Takšni psi tudi dosti hitreje zbolijo.

Enako se vedejo tudi psi na verigi, le da imajo ti dosti manj možnosti, če je veriga prekratka. Praviloma bi moral biti pes na vsaj 3 metre dolgi verigi (kupite jih lahko v kmetijskih preskrbah) in še to z vzmetjo, ki preprečuje, da se veriga pretrga in pes poškoduje.

Je. Že tako in tako je življenje psa na verigi zelo neprimerno, če pa je ta prekratka, postane pes napadalen.

Ščetkanje

Pomlad je čas, ko psi menjajo dlako, zato jih je treba večkrat ščetkati. Ali to počnemo z glavnikom ali ščetko, je odvisno od dolžine dlake. Učinek je dvostranski; vaš štirinožec vam bo izredno hvaležen za »kozmetični« poseg, lepši pa bo tudi estetski videz vašega prijatelja.

Prepoved velja za vse tovornjake

Občinski sekretariat za varstvo okolja je sprejel odločbo s katero je skozi naselje Ložnica prepovedan promet s tovornimi vozili. Za ta ukrep so se odločili na zahtevo vaškega sveta zaradi prometne ogroženosti krajanov, še zlasti otrok na poti v šolo. Vaški svet ugotavlja, da vozniki tovornjakov prometne signalizacije ne upoštevajo in da še naprej z neprimerno hitrostjo vozijo skozi naselje. Za to upravičeno pričakujejo pomoč pristojnih, ko bo prišlo do človeških žrtve bo seveda prepozno. Krajanje pa se sprašujejo ali bo tudi v njihovi vasi moralo priti do nesreče, da bodo ukrepali pristojni.

jk

Mali oglasi

V CELJU prodam izposojevalnico CD plošč. Telefon: 776-361
DVE SKORAJ NOVI POSTELJI - 200 x 90, les, Atlanta stil, z jogiji ali brez, prodam. Cena ugodna. Telefon: 721-232

Poročili so se:

Robert Štefanič in Metka Školnik, oba s Polzele; Sergej Verdev s Studenc in Damjana Krivec iz Vel. Pirešice; Den Confidenti iz Celja in Marjanca Žuza iz Migojnic; Alojz Rojnik iz Sp. Grušovelj in Marta Golob iz Zavodenj; Matjaž Žohar iz Celja in Magda Rozman iz Podvina; Dušan Menih in Suzana Blažič, oba

Izdelava investicijskih programov in druge ekonomske storitve.

VISING d.o.o.

Mozirje, Praprotnikova 12
telefon: 063/832-543

ŠTUDENTSKI SERVIS ŽALEC

telefon: 063/714-216
od 6. do 14. ure

s Polzele; Andrej Pertovot iz Dobrteše vasi in Erika Strelec iz Čepelj; Boris Farčnik in Lilijana Vinčekovič, oba iz Kaplje vasi; Štefan Lopan in Tanja Murkovič, oba iz Šempetra; Ivan Podbregar iz Stopnika in Irena Razbornik s Polzele; Silvo Lebar iz Prapreč in Mojca Felicijan iz Brodov ter Robert Pižorn in Renata Lipičnik, oba iz Andraža.

Umrli so:

Marija Podgoršek, 70 let, Prebold; Janez Felicijan, 72 let, Brode; Edvard Lah, 69 let, Polzela; Katarina Poteko, 84 let, Petrovče; Otmar Govejšek, 77 let, Pongrac; Ana Svet, 79 let, Kaplja vas; Matija Knez, 68 let, Zabukovica; Ferdinand Novak, 84 let, Založe; Jožef Vajncerl, 80 let, Breg; Helena Brežnik, 86 let, Kasaze; Karl Dosedla, 73 let, Žalec; Neža Pocajt, 96 let, Braslovče; Terezija Gaberšek, 64 let, Zabukovica; Franc Žuza, 56 let, Žalec; Pavla Delakorda, 71 let, Dreninja vas; Marija Kaluža, 65 let, Pongrac; Amalija Pinter, 81 let, Matke; Antonija Cilenšek, 79 let, Celje; Konrad Krajnc, 66 let, Prebold; Marija Pikel, 82 let, Gotovlje; Justina Kleč, 48 let, Matke; Stanislav Grobelnik, 65 let, Žalec; Anton Žerjav, 79 let, Prelska; Marjeta Gaberšek, 73 let, Polzela; Jože Plaskan, 58 let, Latkova vas; Viktor Ellero, 79 let, Liboje; Franc Maček, 82 let, Črni Vrh; Julijana Terglav, 77 let, Polzela; Elizabeta Tiršek, 78 let, Dol. Suha; Ivan Plank, 53 let, Polže; Zofija Rajber, 69 let, Kristan Vrh; Marija Kobler, 90 let, Žalec; Vinko Grabnar, 45 let, Stopnik; Rudolf Baloh, 82 let, Kasaze; Angela Trtnar, 55 let, Zabukovica in Marija Karner, 63 let, Kasaze.

POGREBNA SLUŽBA STRAHOVNIK d.o.o., ŽALEC

Vrečarjeva 3, telefon (063) 712-261

Z dolgoletno tradicijo vam ob boleči izgubi bližnjega nudimo po konkurenčnih cenah:

- veliko izbiro krst in opreme
- prevoz z avtofurgonom (vključno na upepelitev)
- dekoracijo sobe, postavitve odra na domu
- izkop grobnih jam in ureditev grobov
- postavitve žarnih niš
- ureditev kompletne dokumentacije
- nudimo tudi vence in cvetje

Na zalogi bel pesek za grobove po 50kg!

NA USLUGO SMO VAM OB VSAKEM ČASU,
Hvala za zaupanje!

KOMUNALNO PODJETJE p.o.

63310 ŽALEC, Nade Cilenšek 5
Telefon: 063/712-131, 712-141, 712-149

DEŽURSTVO NA VODOVODU

Za popravilo okvar na glavnem vodovodnem omrežju v občini Žalec so dežurni:

od 8. 6. do 15. 6. 1992

Radovan Čremožnik, Gotovlje 167/a

od 15. 6. do 22. 6. 1992

Anton Jager, Prebold 62/a, tel.: 723-097

od 22. 6. do 29. 6. 1992

Marko Dolinar, Griže 35, tel.: 712-844

od 29. 6. do 6. 7. 1992

Janko Jezernik, Jezerce 1, Šmartno/RD, tel.: 772-603

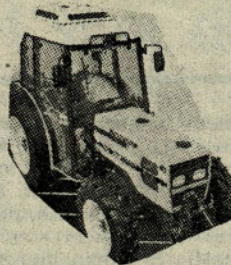
od 6. 7. do 13. 7. 1992

Bogdan Pantner, Polzela 209

Ob sobotah, nedeljah in praznikih je dežurni monter od 12. do 12.30 na sedežu podjetja. V ostalih dneh pa ga lahko poiščete doma ali ga pokličete po telefonu. Pisna sporočila lahko oddate tudi v poštni nabiralnik na sedežu podjetja.

Sporočila o okvarah pa lahko sporočite tudi prek avtomatskega telefonskega odzivnika na številko 712-141 v popoldanskem in nočnem času.

Hmezad

KZ SAVINJSKA DOLINA KMETIJSKA PRESKRBA BRASLOVČE

Telefon: 721-246, 721-242

KMETOVALCI POZOR! NA ZALOGI IMAMO:

TRAKTORJE: ZETOR, SAME DELFINO, TORPEDO DEUTZ 55 - cena SAMO 890.000; IMT 539; UTB 45 DTC - cena 754.186; TOMO VINKOVIČ 826 - cena 385.000

KMETIJSKA MEHANIZACIJA:

SNP 17, 20, 26; SILAŽNA PRIKOLICA 19/9 - cena 382.647, nova cena 550.000; KOSILNICE - vse tipe; PAJEK 230, 340; OBRAČALNIK 200, 220; TROSILEC GNOJA ORJAK 25, 40; CISTERNE: 1200, 1700, 2200, 2700l - cena 168.130, nova cena 230.000, 3200l;

PRIKOLICE TEHNOSTROJ:

4,5 dvojna guma, enosna - cena 226.000, nova cena 280.000; VITILE TAJFUN; BRANE tridelne, štiridelne - cena 29.000, PLUG IMT; ŠKROPILNICE 200, 340l itd.

ENKRATNA PRILOŽNOST ZA GRAD-BENIKE:

nakup prek stanovanjske zadruga na kredit!
Cement Trbovlje - cena za vrečo 445,00, brez PD samo 404,50; OPEKA - model 1/6, cena s PD 31,30; OPEKA STREŠNA - VINKOVCI cena 55,00 z PD, OPEKA BOBROVEC cena 37,30 itd.

NA ZALOGI IMAMO TUDI:

ŠKROPIVA VSEH VRST, BARVE, LAKE, ELEKTROMATERIAL, GNOJILA - NPK, KAN; MALE KMETIJSKE STROJE, VODOVODNI MATERIAL, enkratna cena za ČRNE CEVI...

Pohitite z nakupom, cene veljajo do prenehanja zalog.

Odprto: od 8.30 do 15. ure, ob četrkih do 17. ure, sobota od 8.30 do 12. ure.

SE PRIPOROČAMO ZA NAKUP!

Skrb, delo in trpljenje, tvoje je bilo življenje. Niti zbogom nisi rekel, niti roke nam podal, a v naših srcih večno boš ostal.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, atija in brata

RAJKA JELENA

avtoprevoznika iz Pondorja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in namensko podarjen denar.

Zahvaljujemo se kolektivu Štorman, Borutu Jurjencu, Bobnarjevim, gasilcem, šoferjem, pevskemu zboru, g. župniku za opravljen obred in vsem, ki so nam kakorkoli pomagali v teh težkih trenutkih.

Žalujoci: vsi njegovi

Kako je hiša prazna, od kar tebe v njej več ni, bila je prej tako prijazna, zdaj otožna, tuja se nam zdi.

ZAHVALA

Ob boleči, nenadomestljivi in prerani izgubi ljubljene žene, mame in stare mame

ANGELE TRNAR

iz Zabukovice

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje in nam izrazili sožalje.

Hvala g. župniku za opravljen obred in sv. mašo. Posebna hvala govorniku, g. Grobelniku za poslovilne besede.

Žalujoci: mož Štefan, sin Branko, hčerka Tatjana z Danijem in vnuk Gašper

ZAHVALA

Ko je ugasnila luč življenja moji najdražji mami

MARIJI KOBLJER

iz Šempetra

se vsem, ki ste mi tako lepo stali ob strani, najiskrenejše zahvaljujem. Še posebej gre zahvala vsem darovalcem cvetja, sveč, sv. maš, g. župniku za opravljen obred, pevcem s Polzele in govorniku krajevne skupnosti. Enako moja iskrena hvala Božičevim iz Šempetra, g. Moniki Pahor iz Celja in g. Marici Audič iz Žalca za dolgoletno skrb in pomoč.

Spi v miru, ljuba mama!

Žalujoci: hči Vida z Jankom, vnuki Maja s Filipom, Aleksandra z Robijem, Billy ter pravnuka David in Michelle

Odšel si brez slovesa, vse pusto je zdaj, a ostala je beseda ena - zakaj?

V spomin našemu ljubemu

MARJANU-MIHIJU ŠUSTERJU

iz Gotovelj pri Žalcu.

Nikoli ne bo pozabljen nesrečni 12. junij 1991, ko smo ostali brez tebe, ljubi Mihi. Ne solze, ne žalost in bolečina te ne obudijo. Ostaja samo spomin na tvoje ljubeče srce, ki je v mislih vedno in povsod z nami.

Neizmerno te pogrešamo vsi tvoji najdražji!

Od tam pa pot ne gre nobena, večno brezno zeva vmes in ne most, ne brv lesena oh, nikjer ne gre se čez. (Gregorčič)

ZAHVALA

Ob nenadni, boleči izgubi drage mame in žene

ERIKE LUSKAR

roj. Štorman, s Sv. Jedrtri pri Žalcu

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, za izrečene besede sožalja, podarjeno cvetje, sveče in za sv. maše.

Še posebej se zahvaljujemo dr. Avžnerju in sestri Mariji iz visceralne ambulante celjske bolnišnice za spodbudo v času zdravljenja. Zahvaljujemo se tudi dr. Kobalu iz ZD Žalec.

Posebna hvala moškemu pevskemu zboru iz Gotovelj, govorniku g. Pinterju za besede slovesa, kolektivoma Hmezad Export-Import in Ferralit Žalec ter g. dekanu za opravljeno mašo in pogrebni obred.

Žalujoci:

mož Ivan ter sinova Bojan in Ivan ml. z Darinko

Pomladi življenje vrača se v veselju, a žal tvoje odšlo je v trpljenju.

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža in ljubečega očeta

JOŽETA PLASKANA

iz Latkove vasi

se zahvaljujemo prijateljem, še posebej Romani Jan in Srečku Cerovšku, dobrim sosedom in znancem, ki ste nam ob težki bolečini stali ob strani in našega ata pospremili v cvetju, na žalostni pomladni, dan, k preranemu počitku. Posebna zahvala dr. Dolinarju, ki mu je ves čas boleznini stal ob strani, in sestri Anici, ki mu je v zadnjih dneh lajšala bolečine.

Iskrena hvala gasilcem, g. župniku za opravljen obred, pevcem in godbi TT Prebold, pevcem Lastovke s Polzele, vsem govornikom, g. Nateku za odigrano Tišino, g. Strahovniku za opravljene pogrebne storitve ter direktorici in kuharjem hotela Prebold TP Zora.

Žalujoci:

žena Silva, sinova Jože s Tatjano in Miran z Darinko, vnuk Alen in sestra Betka ter ostalo sorodstvo

Mi ga pa žingamo

Hvala bogu, mir imamo, vlada pa ne, stara vlada opravlja le tekoče zadeve, bolj tekoče, kajti verjetno se poslavljajo. Nova pa ni imenovana. Davkoplačevalci se veselimo in muzamo, tako da bi res kazalo napraviti še kakšno ministrstvo za dobro voljo in z njim pokriti nam Slovincem manjkajoče področje. Državni parlament še naprej uganja burke. Burko imajo tudi Italijani, saj nimajo niti predsednika države, ne vlade in ne parlamenta, pa se nobeden nič kaj dosti ne sekira. V Jugi so dobili novo Jugoslavijo; tam imajo vse, parlament, ustrezne predsednike, samo tam pa narod ni v redu, streljajo se, koljejo, selijo. Med sabo se pretepajo Rusi, pretepajo se Američani, da o Arabcih ne govorim, pa vsi imajo vlade in predsednike. Hvala bogu, da Slovenci nimamo oblasti, kajti potem bi se pa začeli zreti med seboj in

bogve kaj bi se iz vsega izcimilo.

V tem mesecu smo pa imeli tudi praznike. Velika noč in ponedeljek, dan upora, praznik dela, Sv. Florjana, dan zmage, Pankracija, Servacija, Bonifacija, pa še uscano Zofko. Zvrhan koš jih je bilo, znali smo jih izrabiti, zato pa kot je rečeno v naslovu, udarili smo po rogatem pivu, jeruzalemčanu, janževcu, pa tudi po savinjskem rizlingu. Zraven je prijalo tudi kaj prigrizka, in bilo ga je. Od šunke, hrena in potice do berivke in drugega sočivja, ki je prilezlo iz dobre nam savinjske zemlje.

V vse to žuriranje je kar močete padlo zasedanje občinske skupščine, ki je bilo konec aprila. Govorili smo o delu policije, sodnikov za prekrške, pravobranilca samoupravljane in svetlih dosežkih občinske uprave. Vsi poročevalci so z močnimi številčnimi argu-

menti podpirali podatke o naraščanju kriminala, o kršenju javnega reda in miru, o slabši splošni varnosti ljudi in premoženja, o mamilih, prostituciji, mladinskem – otroškem nasilju in kriminalu, poslabšani prometni varnosti itd. Poslanci smo pri vsakem poročilu iskali krivce za takšno stanje in, ali ni čudno, nihče ni hotel biti kriv. Policaji so naredili svoje, sodniki svoje, šolniki svoji, starši svoje, narod pa ravba in krade, se zmerja in kolje. Na koncu vsakega poročila pa smo poslanci na predlog izvršnega sveta vse pohvalili za dobro opravljeno delo v preteklem letu.

Strela božja jaz pa tudi nisem kriv za vse gorje na svetu, zato vas prosim, da na volitvah, če jih bomo učkali, ne volite mene! Potem ga bomo pa skupaj žingali, ja, ja, v zeleni nam dolini.

Poslanec 61

Poletni Miš maš

Po letu zatišja (bila je vojna) šempetrski mladinci pod pokroviteljstvom krajevnega odbora LDS zopet organizirajo poletni Miš maš pred jamo Pekel. Tako boste lahko vsak konec tedna od 12. 6. dalje na ploščadi pred to savinjsko kraško znamenitostjo zopet uživali ob glasbi na prostem, nudili vam bodo pijačo, pa tudi za hamburgerje in hot-doge je poskrbljeno. Vidimo se torej v diskoteki na prostem pred jamo Pekel.

Kresna noč na Šentjungertu

Planinsko društvo Žalec vabi 20. junija 1992 ob 18. uri na KRESNO NOČ na Šentjungertu. Pripravljajo bogat kulturni program s starimi šegami in navedami. Vabljeni!

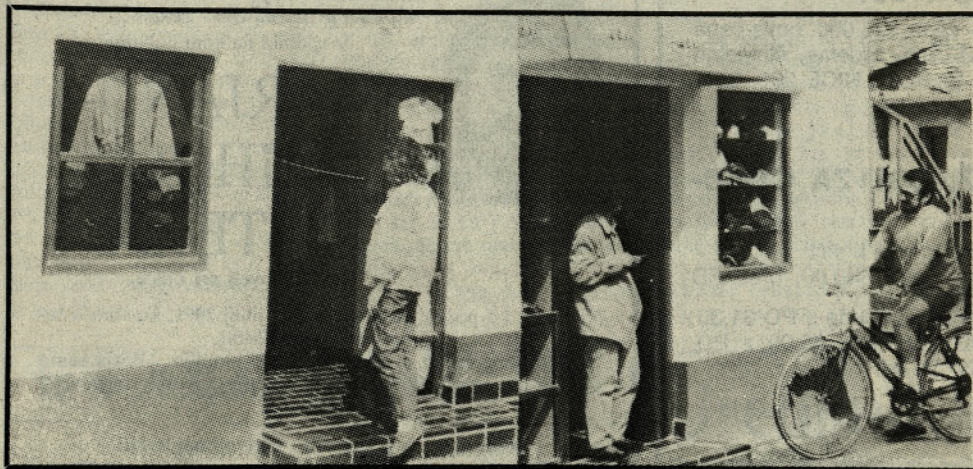
Som rekorder

V aprilski številki našega mesečnika smo zapisali in objavili sliko soma velikana, ki je tehtal 17,8 kg. Prejšnji teden pa je v Braslovškem jezeru zopet prijel na trnek še večji in daljši som.

Tokrat je imel srečo Mihael Kočevar, doma iz Letuša. Ulovil je kar 20,5 kg težkega soma, meril pa je 142 cm. To je rekord in veseli ribič, ki je član RD Šempeter in tudi ribiški čuvaj, je dejal: »Po 32 letih, odkar sem ribič, je to zame največja ribiška trofeja. Soma bom dal pripraviti in bo krasil moj dom.« Na posnetku desno srečni ribič Mihael Kočevar in Štefan Bednjač, ki mu je pri ulovu pomagal.

T. TAVČAR

Novi trgovini

Vrečarjeva ulica, nasproti Ferralita v Žalcu postaja prava trgovska ulica. Trgovina Lom, v kateri vam nudijo bogato izbiro cokol, copat in športne obutve, je odprta vsak dan od 9. do 19. ure. Ob njej je Komisij-ska prodajalna rabljene otroške opreme in oblačil. Sprejemajo dobro ohranjene izdelke, ki še kako prav pridejo tistim, ki si novih in dragih ne morejo kupiti. Tudi Komisij-ska prodajalna je odprta vsak dan od 9. do 19. ure.

Tale posnetek malce spreminja na Kitajsko, napravili smo ga kar pred Namu v Žalcu. Težko bi lahko rekli, da gre le za rekreacijo in zdravo življenje potrošnikov. Še najbolj bo držala ugotovitev, da je tudi to odraz naše življenjske ravni. jk

Ivan Kramberger v naši občini

V Preboldu računajo na njegovo pomoč

Pred kratkim se je v krajih naše občine (Vransko, Prebold in Žalec) mudil Ivan Kramberger – dober človek iz Negove in minuli ter bodoči predsedniški kandidat. Na njegovih predvolilnih shodih, ki so nekakšni brezplačni šovi, se vedno zbere veliko radovednežev. Seveda pa je med njimi le peščica njegovih pravih pristašev.

Tudi v Preboldu je bilo podobno, čeravno smo neuradno zvedeli, da mu pota v tej krajevni skupnosti niso neznana. Morda ne bi bilo slabo to izkoristiti in iztisniti iz njegove mošnje kaj denarja za cesto skozi Prebold, saj bo njegova pot v Trbovlje tako mnogo lepša in varnejša. Ker ima Ivan široko srce, bo nekaj prav gotovo primaknil, še posebno, ker mu je v zeleni oazi pod Mrzlico bojda zelo všeč. Pridržnost zamujena, ne vrne se nobena, pravi pregovor in v nedeljo, 17. maja, je morda že bila, saj uradnih predstav-

nikov na shodu ni bilo, da bi s taktiko in strategijo omrežili Ivana in mu dahnili na dušo. Verjetno sedaj ne preostane drugega kot se postaviti na prežo in, ko bo spet s svojim mercedesom ali bugatijem v naših logih, stopiti v akcijo. Morda še ni prepozno, saj ljubezen običajno odtaja srce in odveže mošnjo.

Sicer pa bi z njegovo zmago na predsedniških volitvah tudi Preboldčani marsikaj lahko pridobili. Glede na dobre sosedske odnose in »pritajeno« domovinsko pravico bi si to nedvomno tudi zaslužili.

D. Naraglav

Čevljarstvo Petek

Žalec (Nade Cilenšek 8)

odslej v Nami Žalec (poleg restavracije)

Odprto: od 8. do 17. ure, sobota od 8. do 13. ure
telefon: 711-231

ŽENSKI IN MOŠKI
FRIZERSKI SALON

HARDY

SAŠA KRAJŠEK

ŽALEC,
Šlandrov trg 34

Telefon:
(063) 711-564 in 712-319

NOVO!

Od 1. junija tudi prodaja kozmetike in čistil!

Odprto: od 6. do 19. ure, sobota od 6. do 13. ure

Se priporočamo!

TARA

trgovina
Podlog 11/c, Šempeter
telefon: 063/701-475

sladkor 50 kg – 60,00 slt kg
mešalec 41 – 339,00 slt
Citro 41 – 389,00 slt
WC rolce 10 kom – 216,80
slt
CEMENT Trbovlje

Žalec oživlja atletiko

Kot kaže, bo žalski atletski stadion ponovno zaživel. Dolgoletno tradicijo bo poskušal obuditi aktivni atlet, dolgo-progaš Mirko Ivšek, ki bo profesionalni trener in prihaja iz Velenja. V poletnem času bo imel atletsko šolo za učence od 5. do 8. razreda, lahko pa se vanjo vključijo tudi ostali zainteresirani.

O poteku atletske šole v Žalcu se boste dogovorili na atletskem stadionu 1. junija ob 17. uri. V. Ck

Atka

DEVIZNA MENJALNICA

Šlandrov trg 5, Žalec

Telefon: 712-545

Odprto od 8.00 - 16.00
v soboto od 8.00 - 12.00